★ M. POINSOT ★

DICȚIONAR DE CHIROMANȚIE

COLECȚIA hermes

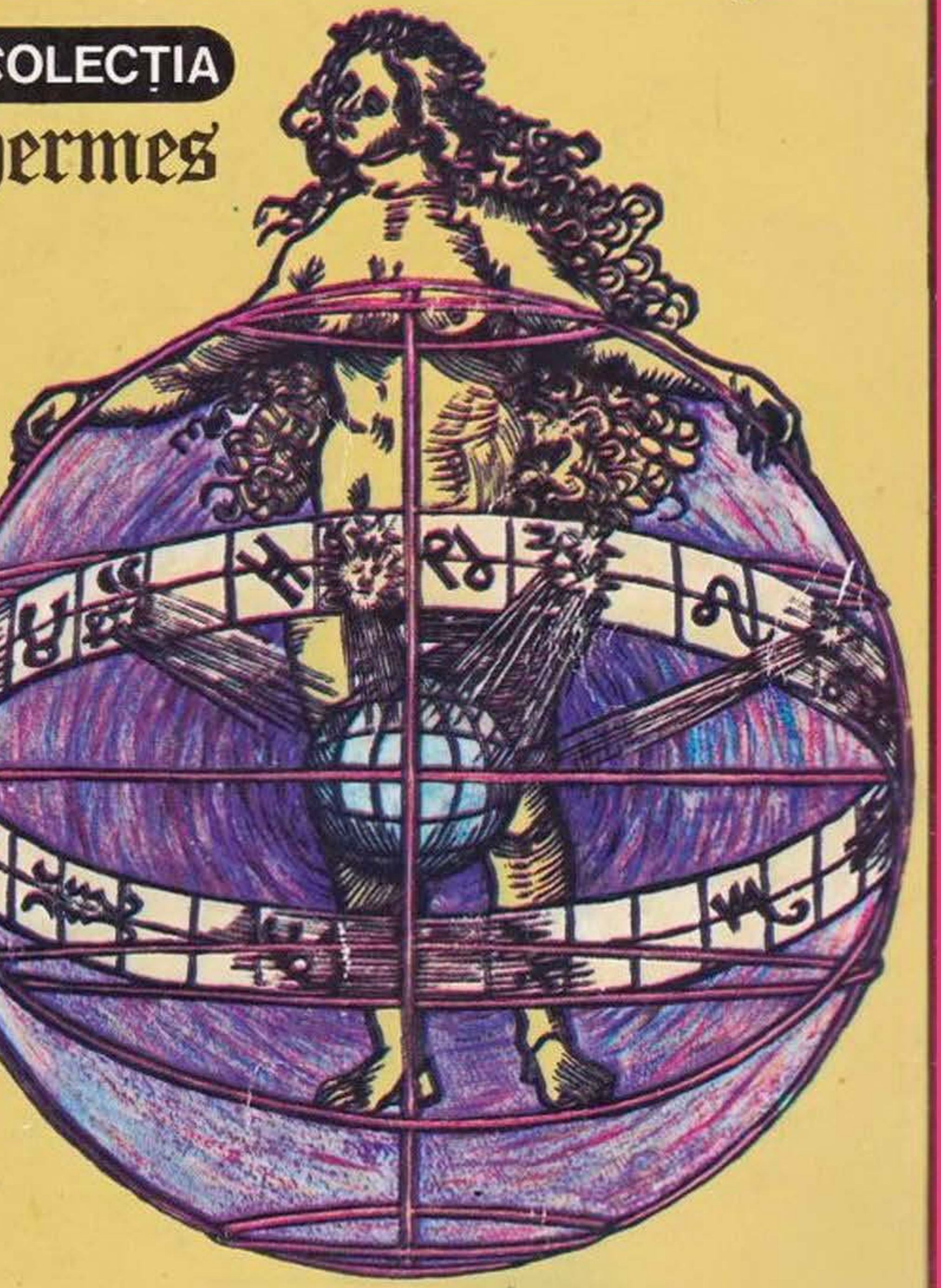

evenimentul

Coperta de CASIA CSEHI

I.S.B.N. 973-553-026-0

Redactor: Mioara Irimia
Tehnoredactare computerizată:
Adriana Trandafirescu

M. POINSOT

DICȚIONAR de CHIROMANȚIE

Metodă ca fiecare să-și citească în palmă

Traducere din limba franceză
de HENRI ZALIS

EDITURA
EVENIMENTUL

PREFAȚA EDIȚIEI PRINCEPS

S-a spus totul, s-a scris enorm, în favoarea și împotriva chiromanției.

Sprijinitori ingenioși au încercat să construiască o teorie explicînd raportul între forma și liniile din podul palmei cu predispozițiile și predestinările fiecăruia.

Detractori hotărîți au proclamat - pe toate tonurile - absurditatea unei atari încercări, sechelă - zic ei - a unor străvechi superstiții, cărora doar un pumn de șarlatani nerușinați le mai dau crezare.

Mai în temă, cîțiva cercetători - călăuziți de principiul că o știință experimentală nu demonstrează dar invită la verificare - au abordat chestiunea printr-un examen practic. Adunînd, organizînd observațiile, au ajuns la o concluzie: rămîne indenegabil, dacă se recurge la mărturia faptelor, că analiza ghicitului dă seama despre hatîrul și vitregiile Sorții.

Printre acești ultimi pionieri, mi-a făcut plăcere să-l întîlnesc pe dl. Poinsot. Intelectual de rasă, scriitor talentat, spirit exact și dotat cu robust simț critic, prezența sa printre slujitorii actuali ai Ocultismului îi onorează pe toți confrații.

Dl. Poinsot, fiind raționalist, și-a făurit o convingere cu

ajutorul observației, nu însă fără a arunca o privire atentă asupra tuturor domeniilor științelor oculte în scopul de a-și stăpîni domeniul. Pe urmă a cules și clasificat regulile atît de complexe ale artei chiromanției. A dorit să afle dacă tainele acesteia au explicații cauzale. A băgat de seamă, în cele din urmă, că orice palmă supusă investigației după criterii precise furnizează evaluări și pronosticuri de valoare incontestabilă.

Această convingere, dobîndită după îndelungate studii, autorul o împărtășește celor ce îi consultă lucrarea. Dacă intrați în posesia ei ați și devenit ghicitor. Dispuneți de un instrument atît de metodic, atît de judicios conceput că de pe- acum puteți citi în palmă tuturor.

Persoanele care au și abordat Chiromanția știu că înainte de toate începătorul este obligat să caute într-o sumedenie de tratate, majoritatea răvășite de considerații derutante, acel cheag de elemente aplicate esenței, indicațiilor de urmat, principiilor de aplicat. Aici, totul este expus și direct și într-o perfectă ordine, în chiar capitolul introductiv, jalonînd procesul analizei minuțioase de la cîntărirea datelor generale furnizate de liniile palmei la traducerea semnelor conjuncturale cele mai discrete.

Astfel, călăuzit prin labirintul de pante, amatorul se adaptează ansamblului, căci este scutit de un prealabil și plicticos demers documentar, pe cît orientat de o metodologie impecabilă. Drept urmare va fi în stare să dea diagnostice de uimitoare siguranță de la primele încercări.

Prezentul dicționar, inteligent și prețios, va dubla numărul ghicitorilor pentru că este ușor de parcurs. Dar va plăcea și specialiștilor prin rigoarea lui științifică și adresarea contextuală.

Paul-Clément JAGOT

AVERTISMENTUL AUTORULUI

Un dicționar ca acesta, pe cîte știm, nu a mai fost întocmit vreodată. Sîntem conștienți că nu este complet și nici perfect, dar în compensație este obiectiv, echilibrat și, sperăm, de un real folos.

Ca să fie complet s-ar fi cuvenit să-l concepem ca pe un "Larousse" medical sau de uz general, gros de vreo 1.500-2.000 de pagini și încă nu am fi epuizat subiectul. Ca să fie perfect, se cerea ca arta chiromanției să fie deplin cristalizată. Or, ea abia iese din limbul tradiției rigide și cîteodată înșelătoare; o deservesc șarlatanii și o dezonorează cu disprețul lor mari personalități, superstițioșii o pervertesc, proștii o denigrează, deși nu au habar nici măcar de abecedarul ei, cei slabi de înger au aerul că o disprețuiesc. Însă ea merge înainte pe drumul ce-i este destelenit de prejudecăți și neștiință de cîțiva exploratori onești, curajoși și admirabil pregătiți.

De la d'Arpentigny și Desbarolles, renovatori încă pătrunși de preconcepții, însă deja sagace, dispuși la observații tăioase, Chiromanția, cu Papus, doamna de Thèbes, pe urmă Cheiro, Jagot, Rem, Muchery, Choisy și numeroși alți autori de elaborări serioase, a găsit o elită

onestă şi fervent㠄 care îi asigură locul printre ştiinţele autentice. Căci este la mijloc o ştiinţă, clădită pe o temelie dublată de principii şi experienţe coordonate, o ştiinţă subtilă, neîndoielnic, însă nu pe deplin recunoscută, precum Metafizica, de pildă.

Nu avem de ce explica aici, ca să o justificăm, corelaţia evidentă între aspectul palmei şi activitatea creierului şi conexiunea foarte probabilă dintre individ şi magnetismul astral. Nu nesocotim că există mai multe şcoli pe această temă, cu dominantă neurologică, oculistică, cea care încearcă să concilieze ambele teze cu care, fără să îmbrăţişeze una sau alta, stabileşte doar un tablou de semne, simple ori combinate cu tîlcul lor ascuns. Nu am luat poziţie dar ni s-a părut cu neputinţă, totuşi, de nesocotit concepţia tipologiei planetare, chiar numai aplicată ca mijloc de expresie la îndemînă.

Şi apropo de expresie, să ne fie iertat că apelăm la termenul de *chiromanţie*. Celălalt cuvînt, chirologie, prin care s-a dorit să fie înlocuit, spre a ne scăpa de improvizatele voluntare dătătoare în bobi, generează confuzii, făcînd trimitere la semnele surdomuţilor. Iar chirognomia, vocabulă barbară, se ocupă doar de forma exterioară a mîinii. Chiromanţia, etimologic vorbind, a fost şi rămîne arta de a desluşi, de a descifra dedesubturile fiinţei (kheir-manteia), temperamentul, trecutul şi viitorul acesteia. Nu ne este jenă de situaţie: se impune să aducem unele precizări.

Acest dicţionar *elementar* - sîntem destul de modeşti să ne mulţumim cu epitetul şi să ne arătăm recunoştinţa înaintaşilor, vii sau dispăruţi, ale căror străduanii au slujit şi inspirat pe ale noastre - va fi, credem, util şi comod celor ce ghicesc în palmă. Cu precădere dacă vor interveni şi acele rectificări, pe ici pe colo, la care facem apel. Iar dacă se oferă începătorilor, nimic mai uşor să-l accepte ca pe un tratat metodic; va fi de ajuns să-l străbată în ordinea indicată pe Tabla de materii. După care toată

cartea discută numai amănunte. Dar indiferent de înveliş, preţioase.

Încă un cuvînt. Am scris sau mai degrabă schiţat concordanţa Fizionomiei cu Chiromanţia, completînd astfel elementele cuprinse altminteri în tipologia planetară. Şi în plus, avem adăugate, sumar sau risipit prin articole, un număr de indicii grafologice. Astfel, grafismul unui consultant şi aspectul său fizic vor fi puncte de sprijin cînd îi privim palma. De fapt, adevăratul chiromant, ca să-şi controleze avizele, trebuie să cunoască temeinic trei alte mari discipline prezicătoare: Astrologia, Grafologia, Frenologia, ale căror date se sprijină una pe alta. Oricum, cartea de faţă le ia în calcul.

Scopul nostru a fost să uşurăm munca acelora care iubesc şi vor să practice Chiromanţia. Le revine lor să întregească observaţiile personale cu cele conţinute în aceste pagini; tot lor să le adnoteze, să le rectifice, să le precizeze, să le completeze. Numai aşa va progresa o disciplină zisă secretă, dar care, la urma urmei, doreşte să iasă la lumina zilei.

ÎNDREPTAR PRACTIC

Deşi ar fi suficient să fie parcurse paragrafele indicate în capul Tablei de materii, găsim de folos, pentru profani, să-i iniţiem cît de cît ca să ştie ce au de făcut.

Presupun, cititorule, că eşti novice în arta citirii în palmă. Totuşi ai auzit cîte ceva, primprejur, pe seama Chiromanţiei, cum că trezeşte interes, că ar intui evenimente cu perspicacitate sau că din analiza temperamentului unui om tînăr ştie să-i divulge vocaţia. Etc., etc. Şi îţi zici: aş vrea să cunosc mai multe din secretele acestei arte minunate, ca să dispun, la rîndul meu, de unele lumini privind ce mă aşteaptă, să sondez caracterul real al copiilor mei, să judec mai calificat o persoană de care mă tem, pe alta care mă atrage. Cum să procedez?

Nu este tare greu. Sînt de trebuinţă atenţie, simţ al observaţiei, o deducţie abilă şi, pe cît posibil, intuiţie. Începeţi să cercetaţi palma prietenilor, a rudelor... Veţi sesiza cît sînt de deosebite prin formă degetele, culoare, linii. Propriile voastre palme nu sînt asemănătoare. Şi atunci veţi conchide:

- Palmele se diferenţiază de la un om la altul, precum

chipul sau scrisul... Asta zice, neapărat, ceva, are o cauză. Nimic magic la mijloc: pur şi simplu este o observaţie din ştiinţele naturale! Or, un exerciţiu am şi făcut observînd obrazul, alura indivizilor ce mă înconjoară sau îi întîlnesc în călătoriile mele, pe cei gravi şi pe cei zîmbitori, pe indolenţi şi pe dinamici, pe rezervaţi şi pe nerușinaţi. Desigur, ne vin în ajutor gesturile şi vorbele; desigur, sînt naturi dulci, fermecătoare, altele dure, ostile; unii au capete de brute, figuri inteligente, guri amare, buze subţiri ce sugerează răutate. De ce, oare, mîinile, ca şi fizionomiile, nu "vorbesc"?

Ele vorbesc, să fiţi siguri. Este de ajuns să le studiaţi limbajul. Mai mult: totul în ele are un tîlc, încifrează un mesaj. De aceea trebuie, înainte de toate, să derulăm elementele componente.

Cu siguranţă, ştiţi ce este o palmă, un deget, o linie distinctivă. Însă n-aţi băgat de seamă protuberanţele de la baza degetelor, şi nu aveţi habar ce nume poartă; nu vă trece prin cap unde se plasează liniile zise ale minţii, inimii, vieţii, ş.a.m.d. Iată momentul să aflaţi toate astea - nu este chiar atît de complicat.

Mai înainte, dacă vă atrage chiromanţia pînă să vă aranjaţi o mică bibliotecă în domeniu, consultaţi articolul despre *Bibliografie*. Dacă în prag de formare doriţi un tur de orizont asupra raţiunii de a da crezare Ştiinţei preziceriі, citiţi articolul *Teorii şi dovezi*. Dacă sînteţi partizanul folosirii imaginii ca să vă uşuraţi munca, alegeţi articolul *Amprente* şi faceţi fotografii ale mîinii. Dacă vreţi să ştiţi tot ce poate oferi lectura manualităţii/manologiei, *) citiţi articolul *Analiză şi Chirologie*. Ca să nu vă încurcaţi în termeni tehnici, reţineţi *Sinonimele*. În sfîrşit, ca să stăpîniţi subiectul, răsfoiţi articolele despre *Temperamente*, *Componente planetare*, *Tipologie*. După care veţi aborda *Topografia palmei*.

*) Cer iertare pentru barbarism, însă aduce varietatea trebuincioasă în vocabularul de specialitate.

Topografia sus-menționată vă dă un rudiment de noțiuni iar desenul ce o însoțește, o relație clară a organului prinzător.

Acum trebuie să pricepeți însemnătatea, interesul ce prezintă fiecare din elementele pe care sînteți pe cale să le puneți la contribuție. Ați aflat că în palmă totul are o valoare indicativă. Și în primul rînd culoarea și forma ei generală. Raportați-vă la articolele *Culoare* și *Palme* (Generalități). Pe urmă, treceți la articolele: *Căușul palmei, Degete* (Generalități) și de cele care se ocupă de fiecare din ele: degetul mare, arătătorul, degetul mijlociu. Degetele au Falange, Noduri, Unghii. Citiți, apoi, și în ordinea indicată, tot ce privește detaliile generale (*Linii, Munți, Semne* etc., oprindu-vă la articolul *Vîrstă*)... Aveți astfel o idee despre *Chirologie*, cel puțin teoretic.

De-abia acum va trebui să abordați practica. Priviți-vă mîna, cu sau fără amprente, luați note despre particularitățile ei, după care recitiți articolul *Analiză*. Stabiliți-vă tipul planetar, după ce veți fi consultat articolele ce vă sugerează la ce să meditați anume despre voi înșivă, cu sinceritate, despre temperamentul vostru, însușiri, defecte, tendințe. Cercetați-vă atent protuberanțele, palma cu de-amănuntul etc...

După care opriți-vă la aspectul fiecărei falange a degetelor de la mînă. Acest studiu "chirognomonic" va preciza ce urmează. Apoi, cum v-am sfătuit, supuneți-vă unui examen de sănătate: treceți în revistă aspectul liniilor din palmă, unghiilor, semnelor distinctive etc... numai din punct de vedere psihologic și amintindu-vă ce boli ați avut, de ce suferiți acum, dacă suferiți de ceva anume - un tablou incluzînd starea de sensibilitate și gradul de intelectualitate... Observați că dispuneți deja de elemente de informație pe teme diverse; vă rămîne să le completați. Iar *Semnele* vor adăuga încă amănunte la documentarea voastră.

Rămîne ursita. Știți ce sînt liniile saturniană și solară care, în acest caz, se dovedesc lămuritoare. Dar mai sînt și altele: linia de unire, de călătorii etc. Și, pe urmă, sînt puncte particulare care vă rețin atenția: este momentul să le căutați în numeroasele articole din dicționar, acolo unde sînt abordate. Aveți nevoie de ele. Sînteți aidoma copoiului ce adulmecă urmele vînatului.

Notele pe care vi le scoateți vor trebui strînse într-un raport.

Reîncepeți mereu, de zece, de douăzeci de ori, cu mîinile prietenilor, bărbați, femei, copii, îi veți surprinde, iar în final veți ajunge "să citiți în palmă".

Fără să mai punem la socoteală că v-ați ascuțit simțul observației, ați dezvoltat intuiția și aptitudinea psihologică de interpretare - ceea ce nu este un avantaj neglijabil în activitatea pe care o veți dedica Chirologiei, una din științele cele mai la modă dar și cele mai omologate din cîte există.

Activitate - Palma tare la pipăit anunță întotdeauna o mare activitate și cu deosebire una corporală. Cu o asemenea mînă ai mereu treburi manuale, neîntrerupt și voluntar, deci nu poți sta o clipă inactiv. Să mai spunem că degetele cu vîrful pătrat sînt mai harnice decît cele conice sau ascuțite. Cît privește activitatea intelectuală, apelați la articolul **Inteligența**.

Corespondente grafologice: persoanele cu susținută solicitare cerebrală, investind în munca lor ardoare reflexivă, adoptă în general o scriitură rapidă, legată, inegală ca înălțime, înclinată, cu cozi lungi și bara lui *t* începută ca o punere în valoare.

Adulter - Majoritatea chirologilor urmează aici vechea chiromanție și împreună cu ea afirmă vizibilitatea adulterului în palmă. Sînt însă de acord, de asemenea, să recomande mari precauții înainte să dezvăluie celui interesat precizări atît de grave. Mai întîi din cauza pericolului unei atari revelații (care în orice caz trebuie să fie personală și orală), pe urmă din cauza posibilității de a fi în prezența doar a unui adulter moral (intențional) sau a unui scandal de altă natură. O dorință intensă, chiar o luptă împotriva obsesiei alunecării în adulter și din care ieși victorios, pot să apară în palmă ca și cum actul a fost săvîrșit.

Înainte să ia o hotărîre, prezicătorul trebuie, deci, să-și cunoască la nivelul reacției solicitantul și să afle dacă este

vorba de un adulter, precum și de ce natură. Nu are voie să uite că știința ghicitului în palmă suprapune căsătoriții și concubinii, pentru că numai pasiunile puternice au reflexul lor manual. Acestea fiind zise, iată datele privitoare la adulter considerat nu ca o trădare (veți găsi mai încolo categorisirea specifică) ci ca o evoluție a iubirii paralele.

Adulterele apar ca insule fie în linia destinului (cel mai frecvent), fie în linia soarelui, fie pe linia de unire, fie pe muntele Mercur, fie pe muntele Venus (de regulă la baza degetului mare). Marca lor și durata se văd în locul și pe lungimea semnului respectiv.

O insulă pe reperul saturnian bine conturat indică șansă în adulter (dacă există), cînd insula este rău trasată iar linia spartă, înseamnă necaz și impas din cauza adulterului.

O insulă pe linia solară, cu precădere dacă degetul mare este lung și frumos terminat, sugerează un adulter ce îmbunătățește situația. Dacă linia solară pleacă dintr-o mică insulă spre Apolo, asta înseamnă că adulterul a contribuit la reușită, la celebritate.

Sînt insule atît de lungi că ele dovedesc pe latura căsătoriei o altă unire (spirituală ori carnală) de aproape o viață. Am cunoscut o femeie măritată în palma căreia exista o insulă mare fără să-și fi înșelat vreodată soțul; însă a regretat asta, căci a iubit toată viața pe altcineva, cu care nu s-a putut căsători.

Uneori, insula are două brațe ce se împreună către sfîrșitul vieții; ele anunță regularizarea însoțirii. Anumiți îndrăgostiți luptă să-și respecte jurămîntul și căsătoriți, fiecare cu altcineva, pot să aibă, amîndoi, fără să-i acuze, semnul adulterului.

Iată, între altele, patru cazuri curioase citate de G. Muchery.

Femeie avînd o dublă insulă de adulter; încredințată că se va reîncarna, ea trăia o dublă existență, adorîndu-și aici, pe pămînt, bărbatul, dar avînd două legături astrale (caz de adulter spiritual).

Femeie avînd o insulă mare în care s-a încorporat una mică: fiind în instanţă de divorţ, îşi ia un amant. Obţine divorţul, adulterul încetează prin aceasta. Însă în acest interval amantul se căsătoreşte; adulterul material se încheie, însă adulterul moral continuă.

Bărbat avînd linia de unire cu insula, dobîndeşte un inel venusian spart; şi o insulă în linia destinului: însurat cu o văduvă îşi face amantă fiica acesteia.

Femeie ţine insula adulterului pe linia saturniană cu o mînă neşovăitoare, intransigentă. Se bucurase ca amant de un bărbat cu care nu se căsătorise; era inconştient adulteră.

Din punctul de vedere al tipologiei planetare se pot observa următoarele:

Saturnianul este prea grav, are în grad prea înalt simţul onoarei ca să fie uşuratic adulterin. Dacă este totuşi, săvîrşeşte întristat păcatul. Jupiterianul, cel ce iubeşte în general plăcerea dar nu mai puţin ordinea şi familia, îşi va înşela bucuros nevasta fără să înceteze să o iubească şi, în orice caz, nu-i va sacrifica amanta. Marţianul va avea legături la botul calului, însă nu va tolera să i se întîmple la fel; fiind o natură deschisă se va întîmpla că-şi va recunoaşte greşeala şi o va regreta. Solarul, de felul său nobil şi idealist, va avea legături platonice. Lunarul este prea moale să se încurce în legături extraconjugale, de unde totul se petrece la el în plan imaginar; dacă este păcălit, devine răzbunător. Venusienii graţioşi şi mercurieni abili sînt cele două tipuri cele mai predispuse la adulter: primii rezistă greu, ceilalţi au plăcerea să înşele şi trebuie să fii al naibii de viclean să-i prinzi cu mîţa-n sac. Tăranii, deloc tentaţi de ideal şi de curiozităţi, nu recurg la adulter dar îşi satisfac acasă apetitul senzual...

După doamna Choisy, o insulă pe linia saturniană poate anunţa un scandal social sau, la rigoare, un scandal în familie.

Albuminurie - Această boală, definită prin eliminarea în exces a albuminei în urină dar şi în natură, în loc să se transforme în peptină sub acţiunea sucurilor digestive, are cauze permanente şi accidentale: afecţiuni ale rinichilor, tulburări de circulaţie, de digestie sau de sistem nervos. Rezultă că în palma bolnavului apar semne corespunzătoare acestor felurite tulburări. Cel ce suferă de albuminurie are, de regulă, umflată mîna, păstoasă, umedă, dezagreabilă la atins, linii galbene, superficiale, o linie a inimii bifurcată.

Alcoolism - Obrazul îi trădează cu deosebire consecinţele. Pe lîngă indicii fizionomice şi tremurul obişnuit al mîinilor, acestea divulgă, după spusa ghicitorilor cei mai reputaţi, o linie specială, zisă a "paradisurilor artificiale" (vezi **Linii secundare**). În plus, ele prelau şi urmările bolilor de ficat ca, de pildă, cirozele, riscurile de paralizie, de apoplexie, tulburări cerebrale, chiar de nebunie. A se vedea articolele special dedicate acestor boli.

După Marcelle France, alcoolicul are linia vieţii de o culoare albăstruie şi superficială (semn de intoxicare a singelui), uneori o stea pe linia minţii (ramolisment cerebral) iar la degetul scurt falanga unghiei scurtă şi bilboasă (dovadă de abulie şi violenţă).

Alienare mentală - De consultat articolele: **Bizarerii, Nebunie, Linia minţii.**

Ambiţie - Sînt de înregistrat nuanţe de la dorinţa legitimă de a reuşi în viaţă pînă la orgoliul dus la extrem. Chiar pînă la nevoia de reuşită socială cu orice preţ, cu acele procedee ale arivismului ce includ minciuna atotcuprinzătoare.

Ambiţia aparţine domeniului jupiterian. Ea se dezvăluie prin degetul arătător şi prin protuberanţa de la

care pleacă acesta. Se ştie că această protuberanţă, normală, trimite la ambiţia nobilă, doritoare să ajungă la rezultate prin muncă şi merit; dezvoltată exagerat, anunţă intenţia de a străluci; dacă lipseşte, trădează o stare de absenţă şi demnitate; dacă înclină spre Saturn, dovedeşte speranţa de a izbuti în ştiinţe precum indică aptitudinile din palmă.

Cît priveşte degetul arătător, dacă este ascuţit acesta este un semn că ambiţia se va manifesta dezordonat, cu greutate realizabilă; dacă este masiv, gen lopăţică, dur şi scurt trădează ambiţii violente; cînd e lung, ambiţii despotice; dacă e suplu - ambiţie ceremonioasă, diplomatică; dacă este noduros, ambiţie rezonabilă şi prudentă. O a doua falangă a arătătorului, cărnoasă, denotă o ambiţie dornică de satisfacerea apetitului material, achizitivă; iar dacă este teşită, o ambiţie de tip vanitos.

Indici grafologici: grafie vie, înaltă, spaţială şi fermă. Semnătura este ascendentă cu parafa alcătuită dintr-o subliniere a numelui, pornind de la ultima literă.

Amprente - Luarea de amprente a mîinilor este cu deosebire utilă. Negreşit, amprentele sînt revelatoare şi la vedere. Însă dispunînd de o lupă eficace se descifrează admirabil reţeaua fină de linii, iar apoi, după un examen aprofundat, rezultă portretul fizic şi psihic cerut, urmat de consideraţii raportate la trecutul, prezentul şi viitorul subiectului. Însă cît de avantajos este să avem amprentele ambelor mîini! Întîi pentru o analiză făcută cu mintea limpede, în liniştea cabinetului: va fi o imagine elocventă, cu bătaie lungă!... Pe urmă, să punem bine tot ce notăm întrucît din efemerul liniilor şi semnelor schimbătoare consultantul are, peste ani, harta interpretărilor unui destin citit în palmă. Mai mult, există mîini cu certă originalitate şi de pe urma lor rămîn documente de păstrat. În fine, chiar de la distanţă, graţie amprentelor, dacă a fost folosit un chestionar la care răspunsurile precizează

puncte pe care amprentele nu le revelează întru totul, consultaţia are darul să-i scutească de deplasare pe anchetatori.

Luarea de amprente se realizează în felurite chipuri. Cea mai bună metodă constă în a lua în calcul un material compus din: a) un tub sau o cutie cu cerneală de imprimat (eventual tuş); b) un rulou cum au fotografii ca să îndrepte clişeele; c) o placă de sticlă să întindă cerneala; d) un pic de esenţă minerală sau o bucată de săpun ca să steargă mîna mînjită cu cerneală, odată operaţia încheiată.

Aceasta este destul de simplă: se unge periodic ruloul după ce s-a pus cerneală pe placa de sticlă; se îndepărtează petele suplimentare de cerneală ca să se uniformizeze suprafaţa graţie unei sugative sau foi de hîrtie poroasă, ca să se evite pătarea, pe urmă se înmoaie uşor mîna pe toată suprafaţa dorită de linii şi semne, cu condiţia expresă ca respectiva suprafaţă să fie perfect fixată; consultatul este rugat să aşeze mîna pe foaia de hîrtie; se apasă bine mîna insistîndu-se ca palma şi vîrful degetelor (cînd palma este scobită şi degetele, cu precădere la reumatici) să se imprime adecvat; consultatul este rugat să întoarcă mîna, cerneala fiind ataşată de foaie, se desprinde foaia pe care s-a întipărit o bună imagine a mîinii.

Sfaturi: A se folosi *ambele* mîini. A se lua mai multe probe. Dacă prima e imperfectă (chiar şi cînd mîna se pretează prost la operaţie diversele probe corectează una sau alta dintre ele). A lua măcar o probă, mai ales a mîinii stîngi, cu toate degetele alăturate spre a uşura studiul de tip planetar, şi celelalte cu degetele *depărtate în chip firesc*, lucru important căci distanţa între degete are un tîlc.

Alte procedee. Nu toată lumea dispune de materialul amintit mai sus, deşi el este modest. Se mai pot lua amprente şi în alt fel, în 3-4 feluri. Se poate înlocui ruloul cu

o bucată de pînză îmbibată în cerneală de tipar. Se înnegreşte o foaie de hîrtie graţie funinginei, trecînd-o deasupra unei lămpi cu gaz, cu flacăra mică; cînd o retragem, avem o imagine albă pe fond negru. În acest caz, să lucrăm cu grijă şi, pe cît posibil, să fixăm imaginea cu un pulverizator cu alcool, trecînd-o fugitiv printr-o farfurie de supă umezită în spirt. Sau să frecăm mîna cu indigo (de care dispun toate dactilografele). Apoi aplicăm mîna astfel mînjită pe o foaie albă. Sau ne slujim de un mic rulou cerneluit şi recurgem la procedeul cu cerneala de imprimerie. Sau punem mîna, uşor glicerinată, pe foaia de indigo. Rezultă amprentele mîinii. Sau folosim o cerneală compusă din talc şi substanţă colorantă pulverizată şi în loc să aplicăm simplu mîna pe hîrtie, interpunem între aceasta şi masă un creion pe care îl rostogolim peste hîrtie ca să îmbunătăţim netezimea.

Se mai recurge la mulajul cu ghips, neinclus în procedeurile de mai sus (fie cu plastilină, fie cu parafină); este mai complicat, uşor de păstrat, dacă sînt chiar sute de exemplare, dar să recunoaştem că unele rezultate rămîn imperfecte pentru anumite experienţe capitale.

Cerinţă: Nu s-a găsit încă, după cunoştinţa noastră, mijlocul de a practica un anumit imago răsfrînt, precum fac hinduşii, mari meşteri în arta chiromanţiei. Ei utilizează, se zice, o hîrtie tratată chimic, pe care e suficient să imprimi mîna, care, graţie căldurii naturale, face să apară reţeaua palmară. Compoziţia chimică rămîne un mister. Cuvîntul revine chimiştilor. Dacă ne vor oferi o hîrtie sensibilă ad hoc, ne vor face un mare serviciu.

Să mai adăugăm că poliţia foloseşte, pentru măsurările antropometrice, carnete cu foi impregnate cu cerneală, dar separate prin foiţe de celofan. Din păcate, carnetul cu pricina este tare îngust. Este de dorit să se producă bloc-notesuri dimensionate pentru uzul chirologilor.

EXEMPLU DE AMPRENTĂ A UNEI MÎINI

Analize asupra palmei - În afara "citirii la vedere" a palmei, unii chiromanți moderni, serioși, dornici să-și probeze spusele ori să ofere clienților un document pe care aceștia să-l păstreze, stabilesc un raport scris, o analiză de amprente (vezi la cuvîntul citat).

Această analiză diferă de la autor la autor. Orice metodă este bună dacă duce la un tablou complet de revelații ale palmei și mîinii. Se poate, de exemplu, examina succesiv starea de sănătate a subiectului examinat, caracterul, aptitudinile, gradul lui de sentimentalism, șansele de viitor etc. Se mai poate studia, pe rînd, aspectul general al mîinii, degetele, palma și liniile ei, potrivit cu punctele sus-indicate.

Metoda noastră personală (pe care nu o impunem nimănui) variază după indivizi și constă în următoarele:

a) Stabilirea tipului planetar după aspectul mîinii, ceea ce ne dă o primă viziune generală despre subiect în relație cu principalele influxuri astrale.

b) Determinarea mai precisă a temperamentului în acord cu tipul său: sintetic, analitic ori mixt. Este un punct important pentru ansamblul realizării individuale. La fel nu este rău de știut dacă sîntem în prezența unui ins nervos, a unuia sangvin, a unuia biliar ori limfatic.

c) Examenul analitic al fiecărui deget adaugă un element de informare și pătrunde mai adînc în intimitatea psiho-fiziologică.

d) Explorările de sănătate asupra subiectului, după linia lui de viață, după unghii, linia inimii și a minții și după alte semne clinice.

e) Studiul sentimentalității și al senzualității subiectului pe baza tuturor semnelor de amor fizic și psihic: linia inimii, muntele și inelul lui Venus, liniile de însoțire etc., toate astea, ca și pentru sănătate, privind trecutul, prezentul și viitorul.

f) Alăturat studiului intelectului subiectului pe baza liniei reflexivității, semnelor de inteligență, intuiție, socia-

bilitate sau inaptitudine în a forța reușita, alte facultăți, gesturi ș.a.m.d.

g) Studiu al evoluției insului după liniile saturniene și solare; pe urmă amănunte asupra indiciilor netrecute încă în revistă: linii secundare, cruci, stele, pătrate etc., ilustrative pentru șansele sau neșansele lui, accidente, călătorii, pierderi de bunuri, procese, ocazii de a se înavuți, schimbări de situații, noroc sau ghinion la joc, doliu etc.

Să ne mai mire că toată această muncă, ce reclamă nenumărate ceasuri, trebuie bine remunerată? Să nu inspire reprobare atitudinea celor care solicitînd onorarii derizorii dovedesc că nu trebuie să fie luați în serios? Acestea zise, să mai spunem că metoda noastră admite variante, mai ales dacă subiectul pare interesat de limpeziri pe cîte o temă specifică. Unii bat la ușa noastră fiindcă îi presează afaceri sentimentale, alții ca să-și încerce norocul în a face bani; alții, precum un domn cincantenar, neliniștit că nu știa cît îi mai rămîne de trăit, sau ca femeia părăsită, întrebîndu-ne dacă va mai găsi un bărbat cu care să-și refacă viața, o mamă neliniștită că fiul sau fiica întîrzie să-și reveleze vocația, un bolnav presat să afle de se va vindeca... Cîte interogații, uneori copleșitoare, dificile, cad pe capul chiromantului, un fel de confesor și îndrumător discret în rolul său de mentor, de călăuză!... Cum să faci față? Sînt semne certe, altele probabile, altele pur și simplu aleatorii... Să nu îngăduim șarlatanismul. Să fim exacți, profesioniști. Să prefacem chiromanția nu doar în știința observației, fie cît de subtilă, cît într-o știință a intuițiilor și spiritului de sinteză.

Încă un cuvînt. Trebuie, pe cît posibil, să tragem o concluzie la analizele noastre, să îmbrățișăm esențialul într-un rezumat concludent, să-l încununăm cu anumite sfaturi și, fără a trișa, să inspirăm o speranță, să degajăm aspectele benefice, luminoase ale semnelor. Astfel, insuflăm curaj subiectului. Chiromantul rămîne sincer cu

sine, însă acțiunea lui devine una utilă, reconfortantă. Să încheiem prin a releva marele interes cu care putem consolida analiza printr-o completare grafologică și, la nevoie, cu un horoscop. Fără să mergem mai departe spre actele divinatorii, notez, totuși, aici indiscutabila lor valoare în slujba adevărului.

Apoplexie - Un candidat la apoplexie, spune G.Muchery, are linii largi (predispoziție pentru moarte bruscă) sau adînci (la fel) sau înroșite (exces de sangvinitate), linia inimii înlănțuită, în furcă (circulație rea), trasări verticale pe muntele lui Saturn, adesea o mare dîră orizontală pe muntele Lunii, o mînă îngroșată, mare, rotundă, puhavă.

Dacă atacul este urmat de paralizie, aceasta nu va scăpa semnelor (vezi **Semne**).

Sfaturi de orientare pentru ca subiectul să nu fie luat pe nepregătite vizează statul în aer liber, cu capul sus, comprese pe frunte, lipitori pe picioare, haine ușoare.

După Desbarolles, apoplexia este precedată de o gaură pe linia inimii, sub Saturn și asemănătoare cu o cicatrice recentă ce lasă o umflătură pe margini. După Marcelle France, apare deseori o cruce pe linia vieții și o pată roșu-violacee la capătul liniei reflexivității.

Aptitudini - S-ar putea scrie o carte întreagă despre facultățile revelate de liniamentele mîinii și, în consecință, despre orientarea profesională, studiate din punctul de vedere al Chirologiei. În acest cadru restrîns trebuie să ne mulțumim cu cîteva observații generale care ne vor fi utile să dea relieful cerut articolelor privitoare la subiect.

Este evident că studiul aptitudinilor trebuie mai întîi întreprins din diverse puncte de vedere.

Astfel, de exemplu, se împart temperamentele, în ce privește cuprinsul lucrurilor, în sintetice și analitice (vezi

art. **Temperamente**). Se știe că un sintetic are mai degrabă o vedere de ansamblu și analiticul una de amănunt. Încît un sintetic poate fi desemnat ca șef, director, patron, guvernator, intendent, iar un analitic ca executant, funcționar, muncitor, subordonat etc. Însă de regulă, mîinile sînt mixte și conferă posesorilor disponibilități de comandă și disciplină. Astfel că, socialmente, cîți oameni scapă scării ierarhice, adică necesității de a comanda unui inferior și de a asculta de un superior? Este cazul în armată, în administrație, în sînul clerului etc. Puține persoane, cu excepția celor cu avere (și încă!) sînt absolut independente; s-ar zice că mai toți au un temperament mixt.

Din alte puncte de vedere, indivizii pot fi împărțiți în idealiști și practici, în intelectuali și manuali. Dar, încă o dată, tot cei cu o natură duală intră în diversele categorii ca, de pildă, un preot bun grădinar sau un brutar-poet.

Din punct de vedere planetar, de cînd există Astrologie și Chiromanție s-au reperat vocații ce corespund diverselor tipuri astrale. Astfel Tradiția, deloc neglijabilă, gîndește că:

- solarii furnizează cadre de conducere (în stat, armată, administrație) și candidați profesiilor liberale;
- lunaticii: călători, poeți, navigatori, pescari și toate meseriile ce reclamă intervenția imaginației;
- mercurienii: industriași, negustori, oratori, comedieni, oameni de afaceri de toate felurile;
- venusienii: artiști, dansatori, bijutieri, curtezane, precum și toate vocațiile bazate pe grație și lux;
- marțienii: războinici, armurieri, chirurgi, măcelari, fierari, călăi, cu toții ființe de angajament fizic;
- jupiterienii: magistrați, preoți, bancheri, oameni politici etc., făpturi cu mari ambiții și călăuzite de spiritul ordinii, al poziției suspuse;
- saturnienii: călugări, teologi, mineri, ocultiști, savanți etc.

Se cuvine să reamintim aici că (după Jagot) în funcţie de dispoziţiile psihologice oamenii se împart astfel:

- solarii, tipi expansivi, individualişti, cu simţ estetic şi sintetic, au evoluţii omogene;
- lunaticii, tipi autoscopici, de rezistenţă, de vitalitate statică, subiectivi, cu funcţii de asimilare, de memorizare, cu simţ intuitiv şi metafizic, au evoluţii intelectuale;
- marţienii, tipi dinamici, cu vigoare musculară, energie vitală, facultăţi combinatorii de realizare şi strategie pe termen lung, au evoluţii eficiente;
- mercurienii, tipi adaptabili, cu vigoare nervoasă, ingeniozitate şi sociabilitate, simţ practic şi deschidere experimentală;
- jupiterienii, tipi de coeziune, omogenitate, echilibru, facultăţi organizatorice şi justiţiare, simţ ierarhic şi dezvoltare etică;
- venusienii, tipi armonici, de acuitate senzorială, cu facultăţi de atractivitate, de farmec şi afecţiune, au evoluţii emoţionale;
- saturnienii, tipi de concentrare, de hipertensiune, de acumulări, au facultăţi constructive, aptitudini filosofice, matematice, agronomice, au simţ critic şi înclinaţii spre abstractizare.

Aceste date, admirabil înscrise într-un tablou sinoptic, ne permit directive preţioase, fiind de la sine înţeles că nici un tip nu există în stare pură, dar că fiecare dispune de o trăsătură dominantă.

Dar, iată, şi alte consideraţii extrase dintr-un tratat de chirologie.

Într-o carte pătrunsă de inteligenţă, experienţă şi intuiţii, consacrată *Aptitudinilor în arta teatrală*, Henri Rem, după ce descrie mîna cîtorva artişti dramatici binecunoscuţi, cărora le analizează calităţile cu o ştiinţă şi vervă incomparabile, ne oferă o viziune a caracteristicilor acestei pasionante vocaţii. Ilustrată de inşi excepţionali, o idee prea entuziaşti, poate sinceri, deseori însetaţi de

glorie şi stipendii.

O mînă de artist, zice el, trebuie să fie suplă şi armonioasă, distinsă şi marcată de apartenenţa la o breaslă spirituală. Puţin îngălbenită, trădează nervozitate, impresionabilitate, cum le stă bine actorilor. Probabil, inelarul va fi mai lung decît arătătorul, dovadă de gust pentru arte şi un deget mijlociu înclinat spre el, demonstrînd că destinul artistului stă sub controlul vocaţiei sale. Este de dorit ca acest inelar să fie spatulat, deci mobil, ştiut fiind că glasul şi gestul sînt elemente ale artei teatrale. Nu numai degetul mijlociu, dar şi arătătorul ce semnifică ambiţia şi degetul mic ce oglindeşte predispoziţii pentru ştiinţe, trebuie să se simtă atrase magnetic spre inelar, condensatorul tuturor facultăţilor îndreptate spre scop. Muntele lui Mercur se apleacă spre Muntele Soarelui, ca să-i transmită priceperea şi perspicacitatea lui. Degetele sînt netede (sintetizare, intuiţie, asimilare) şi cu excepţia inelarului, conice (inspiraţie) sau pătrăţoase (realizare), rareori spatulate ori ascuţite. Linia minţii va fi foarte bună dacă se desparte la origine de linia vieţii (încredere în sine), dacă este bifurcată (dedublare necesară încarnării de roluri). O bună linie de la Marte la Soare (stimulatoare pentru capacitatea de răzbatere) permite confruntarea cu publicul, transmite setea de a străluci, de a reuşi. Un altul, de la muntele lunar la cel solar, este excelent (bune oportunităţi, protecţie pentru cunoscuţi şi cunoscute). În sfîrşit, solarul bine trasat asigură succesul, mai ales cu Tridentul miraculos (vezi acest cuvînt).

Succinta analiză ne dă cheia Chirologiei din punctul de vedere al aptitudinilor, încît nu mai este nevoie să stabilim o listă - de altfel incompletă - de aptitudini şi de caracteristici ale acestora. De la atenţie la deducţie dispunem de elemente ale ştiinţelor mîinii. Totuşi, vom găsi observaţii curioase asupra cîtorva cazuri, citate la locul lor alfabetic. Şi iată diverse exemple de raţionamente de făcut:

Un student are muntele lui Mercur marcat de linii verticale ce dezvăluie aptitudini pentru științele medicale și naturale. Desigur, indicații incontestabile, însă el ezită între feluritele căi în domeniu. Va fi internist, chirurg, veterinar sau farmacist? Să-i privim mîna. Dacă mîna se dovedește sintetică, părinții să-l îndrumeze spre medicină; dacă se dovedește analitică, ori chirurg ori farmacist, profesii unde orice amănunt are importanță; însă dacă are sensibilitate, nu-l faceți nici chirurg nici veterinar, căci va trebui să lupte cu natura lui, ceea ce îl face să sufere, pe cînd el se bate să-și vindece pacienții.

Iată un tînăr țăran. Orașul îl atrage. Însă mîna lui este aspră, degetele groase și noduroase, un deget mijlociu trădînd priceperea de a lucra pămîntul; inelarul este doveditor că nu are vreo tendință artistică; nu repetă că ar avea iscusința de descurcăreț a mercurianului ce se ocupă de afaceri; zona jupiteriană îl arată lipsit de ambiții. Și totuși, arătătorul drept dezvăluie voință de independență. Nu-l trimiteți spre orașe măcinătoare și tentaculare. Beat de libertate, nu va face nimic bun. În schimb, un alt tînăr țăran vă pare luminat, înțelegător. Are bune intuiții, o brumă de voință, un amestec de inteligență și violențe, nu prea mult senzualism (vezi art. **Desfrîu**). S-ar putea duce într-o mare aglomerare. S-ar putea să răzbească.

Însă, repet, toate astea sînt chestiuni delicate. Cel mai înțelept este să judeci dacă mîna adolescentului răspunde înclinațiilor sale, ceea ce nu este o raritate, și de a valoriza un teren pregătit să dea recolta întrezărită.

O mie de indicii confirmă dacă individul este la locul lui și dacă situația ce a obținut-o sau intenționează să o cucerească i se potrivește. Alte dovezi:

Slujitorii trebuie să aibă degetul mare de la mînă scurt, altminteri nu pot fi îndrumați, căci ar fi prea voluntari. Degetul mare lung este semn că insul vrea să comande, cel scurt că vrea să fie ascultător. Deci, în linii generale, acolo unde un post reclamă respectarea strictă

a ordinelor, să punem oameni născuți să fie subordonați. Cîte drame, cu deosebire în timp de război, ar fi putut fi evitate grație acestei precauții!

Degetul mijlociu la un ins cu diferite semne de gust pentru studiul aprofundat, îl distinge între alții de categorie asemănătoare. A doua falangă este ea, cu adevărat lungă? Ar fi la cei cu degete noduroase agricultura sau științele exacte la cei cu unghii netede; științele cer intuiție. Dar cu degete noduroase și cu a doua falangă lungă, aceasta este ea cărnoasă? Va fi agricultor. Slab și uscat? Va fi om de știință.

Aptitudinile comerciale sînt destul de net învederate de studiul mîinii. Va trebui să fie înainte de toate mercuriană. Nu implicați în afaceri un tip cu mîna artistă, cu degete ascuțite, cu inelarul lung etc. Va da în bară...

Unghiile scurte sînt proprii celor care fac critică, predispuși la tachinare și contrazicere. Într-o administrație cu funcții de contact cu publicul (bănci, oficii poștale etc.) un director avizat nu va numi niciodată slujbași cu unghii scurte, deci, maniaci, fragili, chițibușari, dezagreabili. Departe de ghișeu pot fi funcționari excelenți. La ghișeu să aibă unghiile lungi.

După Papus, degetele spatulate indică aptitudini pentru inițiative materiale, degetele ascuțite pentru artă și diplomație, degetele pătrate pentru demers științific; degetele albicioase - șansă în afaceri, cele închise la culoare - pentru proiecte îndrăznețe, cele roșii - pentru politică, cele gălbui - pentru realizare artistică.

Conform cu Jagot, iată descrifat în mînă tabloul reușitelor exemplare:

Mînă: Mercur-Lună: succes în literatură

Mînă: Mercur-Venus-Jupiter: succes în teatru

Mînă: Venus cu Soare sau Jupiter: reușită în arta vocală

Mînă: Jupiter-Soare-Venus: reușită în pictură

Mînă: Venus-Lună-Soare: reușită în muzică

Mînă: Mercur-Jupiter: reuşită în arta oratorică
Mînă: Saturn-Mercur-Soare: reuşită în ştiinţele exacte
Mînă: Mercur-Jupiter: reuşită în afaceri
Mînă: Mercur-Marte-Saturn: reuşită în medicină
Mînă: Soare-Jupiter-Mercur: reuşită în politică

Să ne oprim. Nu va fi niciodată prea mult să clasificăm vocaţiile, cu precizări corespunzătoare, după caracteristicile chirologice. Însă un bun chirolog, stăpîn pe ştiinţa lui, va descifra de îndată într-o mînă nu ceea ce ea promite, cît ceea ce este aptă să dea la maximum.

Arterioscleroză - Înseamnă o îngroşare a arterelor prin infiltrarea ţesutului cu săruri calcaroase şi care apare după o infecţie puternică, după o intoxicare cronică prin alcool, tutun etc. Îşi face apariţia pe la 50 de ani ca urmare a oboselii, exceselor, chiar moderate - şi mai ales la artritici, sedentari, intelectuali surmenaţi... Este însoţită de hipertensiune arterială. O identificăm la indivizi după inelarul de la mîna lor, de astă dată ţeapăn, cu palma umedă şi umflată, linia inimii despicată iar păienjenişul liniilor de un gălbui pronunţat.

Artritism - Provine din micşorarea funcţiei nutritive. Nu este o boală locală ci o stare generală generatoare de migrene, obezitate, gută, diabet, astm, arteriscleroză etc., după individ. Un rău ereditar şi adesea familial. Cei mai expuşi sînt jupiterienii.

Este identificabil după greutatea cu care sînt luate amprentele degetelor şi, fatal, după despicătura liniei inimii într-o ramură sau mai multe, în josul liniei vieţii, pînă la muntele Lunii. Majoritatea intelectualilor, a savanţilor sînt artritici. Viaţa sedentară, ca şi mesele îmbelşugate, au partea lor de vină. Se transmite apoi generaţiilor următoare. În general artriticii au prima falangă noduroasă şi descind din tandemul Jupiter-Lună.

Astm - Astmaticul, candidat la enfizem, este mai totdeauna un nervos pe fond de insuficienţă respiratorie. Poartă semnele iritabilităţii excesive: linii numeroase, unghii acoperite de pieliţe alburii etc... Are linia inimii despicată, palidă, prea aproape de linia minţii. Mîna roşie sau galbenă însă pe fond clar. Muntele lui Marte ornat cu miniaturi. Adesea un punct negricios sub linia inimii, în cvadrant.

Astrochiromanţia - Cu toate că nu am adoptat o poziţie doctrinară, trebuie să semnalăm că diverşi chiromanţi (printre care ne includem) trag foloase din studiul conjuncturii combinat cu teme astrologice şi manologice. Avantajele metodei sînt cu deosebire lesne de dovedit. Cel mai însemnat rezidă în faptul că există concordanţă între astrologie şi manologie, între adevăr şi artele preziceriii, altfel totul ar părea că se sprijină pe hazard. O morală integrativă ne îngăduie să corectăm şi să venim cu precizări relative la legătura între cele două optici. Înţelegerea acestora este uşurată de examinarea zodiacului prin raportarea la traiectorii definite (a Berbecului, Taurului...). Planeta explică mutabilitatea şi aprofundează invocaţiile.

Dacă o mînă, deci, revelează predominanţa unuia din cele şapte influxuri astrale despre care tot vorbim în dicţionar, să fiţi siguri că predominanţa se regăseşte în pătratul 1 (sînt 12 pătrate solare) după semnul de naştere. Temperamentul este asortat în căsuţa 3 cu intelectualitate sau în căsuţa 9, în conformitate cu natura morală şi filosofică a subiectului sau cu razele generatoare de influx ce pătrund în alte căsuţe. Am putea astfel vorbi de o semnătură astrală care se reazimă pe alte cîteva subsemnături succesive, antrenate de zodiac.

Aceeaşi concordanţă pentru înclinaţiile fiziologice şi patologice. Tema nativităţii într-o zodie ori alta se vede

confirmată de studiul mîinii. O linie de viață nu e totuna cu cea de existență. Desigur, se poate stabili un barem și o medie a liniilor principale. Însă horoscopul intervine rapid ca să ne precizeze longevitatea căsuțelor 6 (boli), 8 (decese) și chiar 1 (stare generală de sănătate). Iar dacă o temă ne arată că Venus, Soarele, Jupiter sau Luna în căsuța 1 și Jupiter în 8 ca o șansă de viață lungă, vitala poate fi scurtă, fără să ne contrazică interpretarea.

Așadar, horoscopul servește toate conjuncturile. Dar rareori o mînă le marchează net pe toate în sensul că dezvoltă și semnătura mercuriană accentuată și pe cea solară etc. Una sau alta este mai vizibilă, celelalte lucrează secundar. Să observăm, totuși că dacă inspirația financiară e mai perceptibilă în raport cu căsuța 2 (bunuri, bani), călătoriile, ca să dăm o pildă, capătă relief doar cînd răzbate muntele lunar. Căsuțele solare 3 și 9 ne aduc contribuția lor, ne semnalează primejdii dar și favorurile sorții. Linia destinului nu urmează în palmă totalitatea fluctuațiilor sociale, ceea ce poate face un horoscop, din an în an. Căsuța 7 (contracte matrimoniale și altele) ne va fi de mare ajutor în rezolvarea problemelor de însoțire (și unire) despre care dă seama mîna fără să intre în amănunt. Căsuța 9 evocă prieteniile, bucuriile lor și trădarea lor. Căsuța 12 se consacră dușmanilor și catastrofelor cărora le numește natura, pe cînd mîna, chiar marcată cu fatala stea sau cruce saturniană desemnează doar o amenințare neprecizată dacă manologul ce o examinează nu prea are experiență.

Să nu mai insistăm căci sînt sigur că am fost înțeles. Fiind sieși suficientă, Chiromanția obiectivă (cea care nu este bătătoare la ochi) nu disprețuiește horoscopul, la fel ca și elementele de grafologie cu care am presărat acest dicționar. După opinia noastră, cînd va avea loc fuziunea marilor arte ale prezicerii Știința conjuncturii va face un mare pas înainte.

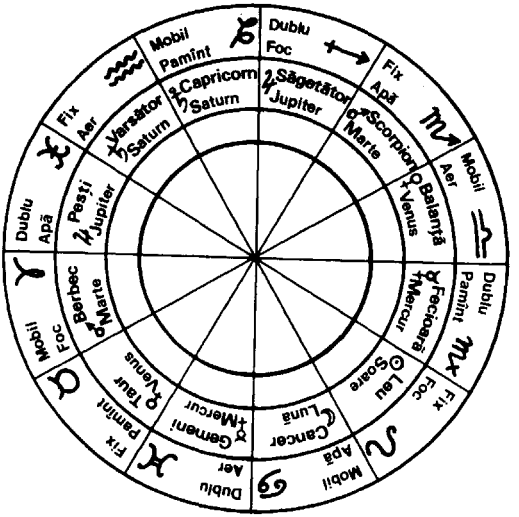

Avariția - Cum toate defectele sînt cel mai adesea excesele unor însușiri, avariția este punctul extrem al spiritului de economie. Acesta se trădează prin degetele strînse între ele la bază, semn, totodată, și de discreție. Însă este de perceput un simț exagerat de dobîndire, de marcat interes personal, în scurta falangă a degetului

mijlociu, în inelarul lung şi retras înăuntru, un deget mic ca un cîrlig, unghiile cu vîrful bombat. Bunul simţ popular a găsit o expresie potrivită chiromantică: mîini încîrligate... Leprosul are adesea o lungă mînă saturniană, un munte al lui Mercur dezvoltat etc... Dar aceste semne trebuie judecate împreună.

Grafologia are aici o bună şansă de a fi de folos. Margini egale, scriitură egală, îndesată sînt dovezi de prevedere, de economisire. Parcimonia suprimă pînă şi sfîrşitul cuvintelor. Avariţia, ca ceva suplimentar, suprimă marginea albiturii, alineatele, şi înghesuie distribuţia îndurilor. Lăcomia atinge pînă şi literele majuscule. Le măruntește.

Bibliografie chirologică - Intenţia noastră nu este să întocmim evidenţa completă a lucrărilor consacrate Ştiinţei Mîinii, începînd cu vechile tratate de Chiromanţie pînă la vechile tratate axate pe această problematică. Să reţinem doar dintre autorii anteriori:

Tratatul organelor de animale al lui Aristot, operele lui Galien, tratatele de chiromanţie ale lui Tibertus, Cocles, Conin, Géber şi Tricasse în secolul al XVI-lea, ale lui Goglenus, Perruchio, Lachambre, Romphyle, Jean Belot, Franconie şi Sinclair în secolul al XVII-lea, Jolé şi Keruker în veacul al XIX-lea.

În acest din urmă secol, Ştiinţa Mîinii se împrospătează, se modernizează cu apariţia Chirognomiei căpitanului d'Arpentigny, "Misterele Mîinii" şi

"Revelaţiile complete" de Desbarolles, manualul de Chirosofie de Heron-Allen şi "Limbajul mîinii" de Cheiro, acestea două în engleză, "Enigma Mîinii" de doamna de Thèbes. În veacul XX, asistăm la un nou avînt cu sau fără participare ocultistică; cîteva titluri fără ordine cronologică: "Artele divinatorii" de Papus, "Caracterul şi mîna" de Julien Leclercq, "Ce vesteşte mîna" de Henri Rem, "Semne revelatoare şi dragostea", Moartea, Bolile, Inteligenţa, Ereditatea descifrate în palmă, Fericirea conjugală etc. În fine, prezentul *Dicţionar*.

Bizarerie - Nu este totuna cu nebunie însă nici cu totul străină de ea cît timp a fi bizar înseamnă o anume anormalitate. Mai ales linia minţii ne informează asupra ciudăţeniilor gîndirii (v. nota despre creier) deşi muntele Lunii confirmă cu probe exagerările lui. S-ar zice că orice persoană cu linia minţii imperfectă şi prea în pantă (deci cu exces de imaginaţie) nu este anormală, ceea ce este în acord, de fapt, cu teza unor psihiatri potrivit cărora majoritatea dintre noi suferă de relative dezechilibre mentale.

Dacă o linie a minţii în pantă şi pe deasupra fără interferenţe, este desprinsă de linia vieţii, înseamnă nechibzuinţă, curaj absurd, ispravă jalnică. Segmentată, linia minţii dă adesea amnezii trecătoare, prostie, lipsă de cursivitate în idei - ceea ce nu se soldează cu un bun randament cerebral. Rău tratată, confuză, denotă spirit şovăitor, slab. Chiar destul de netă, cu insule, cruci, stele: tot atîtea semne de rău augur, indiciu că ciudăţenia degenerează în sminteală.

S-a reţinut că femeile au mai des decît bărbaţii linia minţii povîrnită. Nu sînt ele, de altminteri mai capricioase? Să nu uităm expresia populară: a fi cu capul în nori (deci bizar). Lunaticii sînt cu precădere zănatici (pentru că au probleme) proeminenţa lor hipotenară atingînd bizareria minţii. După Desbarolles bizareria este

deopotrivă şi marţiană şi dezvăluie un Marte excesiv, cu degete ascuţite şi linie a minţii deplin demarcată.

Grafologia dă la iveală diagnostice pentru starea de bizarerie. De îndată ce apare o dereglare a imaginaţiei, grafia se singularizează, se complică cu litere finale şi bara de la *t* urcătoare, cu alte litere indescifrabile pînă la stranietate, fioriturі abracadabrante; într-un cuvînt, grafia se umple de idiotisme.

Bucătari - Maeştrii-bucătari au bine dezvoltat muntele lui Marte (focul) şi al lui Jupiter (pofta de mîncare). Artiştii în profesiunea culinară au chiar muntele lui Saturn (ştiinţa de a combina elementele) şi al Lunii (imaginaţie); patiserii şi cofetarii au muntele lui Venus cu degete netede.

Bunătate - Fără să luăm în seamă manierele (amabilitate, bunăvoinţă, generozitate etc.) să spunem că semnele generale de bunătate naturală sînt:

- pielea dorsală a mîinii destinsă şi niţel ridată;
- o linie a inimii lungă, bine făcută şi o idee ramificată;
- o a doua falangă a degetului mic mai lungă decît prima (logic).

Această bunătate diferă după influx: mai degrabă nobilă şi distantă la solari, tandră însă capricioasă la lunatici, gravă, ponderată şi solidă la bunii saturnieni, binevoitoare şi protectoare la jupiterieni, discretă, practică la mercurieni... Fără să mai punem la socoteală toate combinaţiile posibile.

Mîinile conice sînt predispuse (mai mult decît altele) la indulgenţă. Liniile uşoare, fine şi subţiri, sînt mai egoiste, mai insensibile decît cele late; la fel cele scobite în palmă, predispuse la cruzime.

Dubla linie a inimii anunţă un mare devotament în prietenie şi iubire. De la o linie a inimii curată şi scurtă nici că se poate aştepta altceva decît iubire.

În grafologie, sensibilitatea se înscrie în caligrafiile înclinate, suavitatea şi bunătatea în curbele de bază ale literelor şi în cele finale rotunjite; la indivizii gingaşi nu apar înfloriturі nici ornamente suprapuse; afectuoşii, generoşii deschid spre sus literele ca v, g, a... Dacă unii sînt înzestraţi cu devotament, spirit filantropic, grafia devine şuitoare, destul de lăţită, îngroşată (indice jupiterian). Într-un cuvînt, scriitura rotunjită anunţă o inimă bună, cea unghiulară contrariul. Atenţie la anglofoni care au lansat o modă a scrisului ascuţit, artificial, deformator de realităţi psihologice şi adaptat la mondenităţi. Să nu le judecăm felul de a fi după grafie: ar fi păcat pentru factura acreditată de stilul de viaţă.

Calea Lactee - Vezi **Liniile secundare**.

Cancer - Această redutabilă tumoră malignă dezorganizează, cum se ştie, ţesuturile, se întinde pînă metastazează organe îndepărtate şi poate să se reproducă după ce a fost parţial eliminată chirurgical. Ea loveşte cu precădere femeile şi, geografic, bazinul parizian şi al Franţei centrale. Cancerul este în progres în ultimii 30 de ani. Sudul, înspre Pirinei, scapă flagelului. S-ar părea că este incalculabil şi provine din acţiunea unui virus încă nedescoperit. Se zice că ar fi ereditar.

După G.Muchery, cancerul apare în Chirologie cu semnele maladiilor venerice sau de dezagregare celulară, dincolo de cele care definesc organul atins. Şi unul din

ele, la fel ca la sifilis ori lepră, pare să fie o cruce pe muntele lui Saturn. La canceroşi liniile minţii şi inimii se confundă adeseori, se prelungesc una pe alta. Frecvent, muntele Lunii este mai jos decît muntele lui Venus. Linii evazive, neregulate şi întrerupte. Mînă umedă (tendinţă limfatică).

La leproşi liniile sînt palide iar cele ale minţii deseori ciopîrţite; între degete apar găuri iar pe mîini pete violente.

Cancerul, zice Marcelle France, mai e confundat uneori cu sifilisul din pricina crucii de sub Saturn şi cu bolile de stomac şi rinichi ce dau linii vărgate pe mînă. Cancerul intestinal e marcat de mai multe sfere adunate sub linia capului, între acestea şi linia vitală, avînd la mijloc un reflex albăstrui.

Cîmpia lui Marte - Prelungeşte, în palmă, muntele lui Marte. Rem o numeşte "Cartierul general al hotărîrilor". Aici se strîng înclinaţiile, ambiţia, chemarea spre artă, imaginaţia, rezistenţa, dragostea; vin să ia ordine alţi centri. Este lăcaşul vieţii instinctive, un fel de vale cu suişuri şi coborîşuri. Dacă e egală, fără creţuri, cîmpia lui Marte propune o existenţă liniştită, fără confruntări.

Moale, scobită: semn rău, lipsă de fermitate; din care cauză viaţă ratată, cu dificultăţi.

Ridată, dungată, cu mai multe cruci indică o fiinţă certăreaţă (mai rău dacă unghiile sînt scurte).

Muntele lui Marte denotă rezistenţă iar cîmpia lui, sete de acţiune. Un Marte vehement şi prelungit în cîmpie, ca un contrafort, denotă: injustiţie, tiranie, insolenţă, cruzime. Mai rău dacă linia de cap este adîncă iar degetul gros rotunjit la cap: pasiuni înnebunitoare, crime posibile.

La făpturile superioare, remarcă Maryse Choisy, există în cîmpia marţiană o uşoară umflătură pe care o defineşte un deget sensibil şi experimentat, cel al stigmatului energiei creatoare.

Mai găsim în cîmpia lui Marte cruci, un triunghi (glorie militară), o stea. Steaua este pur şi simplu catastrofică. Legată de o parte din Venus, încrucişarea ei cu linia vieţii anunţă o epocă de evenimente dureroase.

Căsnicii - A se vedea la cuvîntul **Uniri**.

Cerc - Uneori în palmă frapează atenţia un mic cerc greu de interpretat şi din pricină că este estompat.

După H.Rem, un mic cerc este de bun augur călare pe un munte, de rău augur cînd trece peste o linie.

După Cheiro, el ar sugera un cerc vicios, din care nu se poate ieşi.

Cîteodată cercul se dotează cu raze care îl fac să semene cu un soare, prevestire de glorie, de mare succes.

Dacă rotundul se aplatizează într-o parte ca un fel de semicerc, i se atribuie o imaginaţie fatală, influenţă feminină, inconstanţă, uşurătate mieratică.

Uneori, el ia formă de corn: este un semn rău, o prorocire (aşa zice tradiţia).

Îl găsim în *Alta*:

Semicerc pe Marte, Lună sau lîngă linia inimii, este semn de violenţă.

Cerc pe Venus: impudoare nesăţioasă.

Cerc tăiat la prima îndoitură a degetului mic: răutate, hoţie.

Cerc tăiat la a doua îndoitură: moarte prin înec.

Cerc la rădăcina inelarului: impudoare, neputînd a obţine satisfacerea.

Cerc pe inelar: mojicie, hoţie.

Cerc pe linia vieţii: pierderea unui ochi.

Să ne oprim aici cu informaţiile furnizate de autorul *Hieroglifelor*, pe care le socotim puţin arbitrare.

Chirologie - Chiromanţie - Chirognomie - Chirozofie - Bătrîna Chiromanţie perfecţionîndu-se, a antrenat cercetătorii să se împartă pe categorii. Chirognomia, desco-

perită de căpitanul d'Arpentigny ține seama de forma exterioară a mîinii. Chiromanția descifrează preziceri născute din studiul liniilor, munților și semnelor. Sînt persoane care numesc Chirologie ansamblul celor două științe. Numele de Manologie s-a înrădăcinat în limbajul inițiaților.

Cloroză - Apare la tinerele fete; este o anemie primitivă ce apare îndeosebi la pubertate. Este cauzată de o igienă deficitară, o locuință insuficient aerisită, o alimentație sub cerințele organismului. Altfel spus, cloroza este apanajul păturilor sărace. Ea împrumută mîinii un aspect cerat, plat și molatic. Liniile sînt superficiale, aproape șterse, înlănțuite. Muntele Lunii se dezvoltă în dauna celui al lui Venus. Linia inimii este ca o furcă și înlănțuită de cea a vieții. Linia minții, cu accidente, cu mici insule. Muntele lui Marte este apoape șters de cel al Lunii (semn de pierdere). Felurite stele rău făcute în josul Cîmpului lui Marte.

Aceste semne se reduc, dacă se îmbunătățește starea de sănătate.

Colecționari - Au gustul detaliului, sînt, deci, analitici (vezi art. **Temperamente**), un anumit idealism, deci inelarul lung în principiu, sînt minuțioși, deci au unghiile scurte, au fler în a-și atinge scopul, după inelar și linia mercuriană sînt oameni perspicaci. Deseori sînt o idee orgolioși și, în consecință, au arătătorul și muntele lui Jupiter tipice, modelate de voință. Degetul mic e lung, sau cel puțin prima falangă, au imaginație care îndoaie linia minții iar adesea, la degete, noduri.

Relații despre ei în "Revelații complete" de Desbarolles unde găsim acest curios tablou tipologic al colecționarilor:

"Jupiterienii, spune acesta, colecționează de preferință medalii, odoare bisericești, vechi statui religioase, obiecte

de proveniență nobilă, veselă rară (de gust familial) - iar saturnienii mobile medievale, tapiserii, instrumente de tortură, minerale; solarii strîng tablouri și statuete; mercurienii, cărți vechi și curiozități științifice; lunaticii, cristale, perle, faianțe și porțelanuri, chinezării, măști cu grimase neliniștite, în total obiecte ieșite din comun; marțienii, arme; venusienii, bijuterii, dantele, stofe, picturi erotice.

Amestecul de influxuri diferă după gusturi și le multiplică, însă este de reținut că tot ce s-a notat e validat de realitate.

Comercianți - Nu încape îndoială că sînt cu toții mercurieni. Doar că ar trebui făcută deosebirea între marii patroni, cu degete netede (sinteticii), cu arătătorul drept, înși care comandă și negustori care nu au decît semne de mercantilism și ceilalți, ce combină aplicațiile. Aceștia, din familia anticarilor, marilor băcani, directori de magazine universale etc., sînt simultan și sintetici, ca să judece repede și bine treburile/afacerile ce le sînt propuse (ageri să decidă cînd ocazia nu trebuie scăpată) și analitici, ca să nu neglijeze amănuntul sau contabilitatea, concretețea ansamblului.

Negustorii cu amănuntul și primii lor șefi de raion, zice Desbarolles, au cuvinte de ordine cît și anumite calcule iar mîna lor e lungă și osoasă, cu degetul mic lung ca și linia minții, unghiile scurte (putere de supraveghere). Dar sînt ființe cu vederea limitată, cu degete scurte, cu noduri, cu inelarul lung și degete malformate.

Copii - Două vorbe pe seama lor:

- Nou-născuții nu au marcate decît liniile principale; adeseori, foarte curînd, încep să se profileze și celelalte; apar curînd și progresiv prelevări medicale, însemnele psihologice.

Între 10 și 14 ani se vor putea determina aptitudinile copilului, se va verifica dacă ele concordă cu

gusturile vîrstei.

De asemenea, se pot descoperi destul de repede conjuncturile; se depistează astfel dacă un copil este anormal; în general, abstracţie făcînd de timiditate, de laconism, va avea o mînă stîngă mai rău tălmăcitoare decît dreapta, dovadă că este victima eredităţii.

Atenţie la unghiile mîncate: acei copii au un inel al lui Venus destul de pronunţat; ca băieţandri nu evită onanismul.

Degetul gros scurt, dacă este terminat cu rotunjiri, îi dezvăluie plicticoşi: sînt copii fără voinţă, totuşi colerici şi brutali. A nu se confunda cu pornirile voluntare sau capricioase. Copiii zişi voluntari sînt în general capricioşi în ce priveşte linia capului, avînd tendinţe spre inegalitate umorală.

Linia minţii, cu o mică insulă sub Saturn, îi anunţă pe arieraţi şi pe cei cu tulburări auditive. Copiii - şi asta este foarte natural - încep cu toţii să aibă degetele spatulate şi netede; forma se schimbă apoi la cei mai mulţi dintre ei. Marte se dezvoltă primul căci, de regulă, sînt gălăgioşi, turbulenţi. Au mîini, la început, de războinici, de vandali, de ingineri. Apoi asta se "şterge", dar la cei care conservă prevestirile, excesul încă năvalnic urcă la suprafaţă. Cei mai numeroşi, mincinoşi din febricitare imaginativă, au un puternic transfer lunar, ce se calmează mai tîrziu. Dimpotrivă, instinctul estetic întîrzie, pare vizibil la Apolo, de-abia plat, se precizează ulterior cînd începe să le placă frumosul. Rezultă sub muntele solar de timpuriu dezvoltat, vestitor de predispoziţii artistice. Venus, precizat devreme, Jupiter mai încolo, ţine de normalitate. Un Saturn, puternic pretimpuriu, favorizează anormalitatea.

Corespondenţă - Planetarul de indici chirologici şi fizionomici după *Tipologia planetară.*

Un bun chirolog ar trebui să frecventeze două-trei alte ştiinţe- surori: Astronomia, Fizionomia, Grafologia.

Putem cunoaşte cel puţin elementele şi distribuţia lor în dicţionar. La fiecare articol dăm noţiuni de grafologie. La toate articolele privitoare la Jupiter, Saturn etc. dăm şi influxul corespunzător. Aici veţi găsi referiri la corespondenţele fizionomice ale tipurilor planetare. Utilitatea acestor indicaţii sare în ochi. Grafismul subiectului este deja un bun document complementar. Chirologia îl revendică fără nici o circumspecţie.

Informaţiile ce urmează sînt extrase îndeosebi din Tratatul de Fizionomie de Ledois şi din Tratatul de Ştiinţe Oculte de P.C.Jagot.

Tip solar - Forme armonioase cu trăsături regulate în mijloc şi radiale la extremităţi. Repartizare omogenă a ţesuturilor. Tenul mat, uşor de culoarea lămîii. Obraz calm şi maiestuos, de neînscris într-un oval pur. Frunte destul de proeminentă. Sprîncene frumoase deasupra ochilor gravi şi blînzi, cu pupila căpruie irizată auriu. Pleoape un pic grele, cu gene lungi. Nas puţin acvilin. Buze ferme, pronunţate, roşii, buza superioară neînfrînată. Bărbie rotunjită şi ieşită în afară. De înălţime mijlocie. Fără păr pe corp. Mimică sobră. Pasul măsurat. Voce pătrunzătoare, curată, seducătoare.

Tip lunar - Forme ca segmentul de cerc. Carnaţie albăstrie. Faţa rotundă. Laturile ţestei largi. Sprîncene apropiate de ochii rotunzi, umezi, de un albastru voalat, privirea visătoare. Nas scurt, cu vîrful bine adus. Gura mică, buze puternice. Bărbia tăiată. Femeile au un aer cumsecade, privirea neprihănită şi penetrantă, sînii mici şi sălţaţi, şoldurile puternice, picioarele mari.

Tip marţian - Trăsături rectilinii. Carnea repartizată în grupe musculare în planuri şi unghiuri nete. Ten mai degrabă congestionat. Faţa, ca şi podul palmei, pătrată. Sprîncene arcuite, dese şi stufoase. Privire vie, fermă, îndrăzneaţă. Obraji plini şi pomeţi reliefaţi. Nas ca un

cioc de vultur, cu nările dilatate. Gura mare, buzele strînse şi colţurile buzelor căzute dispreţuitor. Bărbia marcată. Gît scurt, puternic. Umeri largi. Piept bombat. Şale cambrate. Voce metalică, incisivă. Alură marţială. Pare că doreşte să inspire spaimă.

Tip mercurian - Trăsături fine, sinuoase, mlădioase. Construit echilibrat, din oase şi muşchi uşor de recunoscut. Ten mieriu sau gri. Faţa înscrisă într-un oval prelung. Cap şi fizionomie mobile. Fruntea sus, sprîncene subţiri, arcuite, gâvanele ochilor scobite, privirile scormonitoare. Nas drept şi lung, nări înguste. Buze subţiri, ridicate la colţuri. Bărbia ascuţită. Mersul dinamic. Ca şi zeul Mercur, are aripi la glezne.

Tipul jupiterian - Ţesuturi grupate în masa musculară. Culori în obraz, proaspete. Faţa lungă, înscrisă într-un trapez răsturnat. Forme greoaie. Tendinţă pletorică şi spre calviţie. Ochii mari, zîmbitori. Aer jovial. Arcada sprîncenelor pronunţată. Priviri drepte, binevoitoare. Nas obişnuit, drept, cărnos. Gura mare, cu buze bine modelate. Bărbie lungă, cu gropiţă. Spate îndesat şi mare. Voce agreabilă şi clară. Mina uşor încordată.

Tip venusian - Trăsături sinuoase, sugerînd un fragment de elipsă. Mase de carne rotunjite şi durdulii. Faţa înscrisă într- un oval dulce. Chip agreabil, cu o frunte calmă, înflorită. Oasele invizibile. Rîs graţios şi surîs fermecător. Nas elegant drept. Sprîncene destul de îndepărate de ochi, sumeţite. Priviri clare, dulci, mîngîietoare. Gura serioasă, cu buze frumoase, ca un arc al lui Cupidon, roşii, voluptuoase. Bărbia rondă, cu gropiţe. Urechi mici, tivite. Gît alb, umeri lăsaţi. Piept îngust şi cărnos. Şolduri mari. Mîini îngrijite. Voce muzicală. Mers asemănător, în pas de dans. Farmecul ce emană de la venusieni, ca şi rezistenţa marţienilor, în bună vecinătate cu

bunele maniere ale jupiterienilor.

Tip saturian - Linia procedează prin mici ridicături. Contur în unghiuri ascuţite. Carnaţie distribuită pe osatură. Tenul întunecat conferă un aer grav, impregnat de tristeţe. Faţa dreptunghiulară. Arcada sprîncenelor proeminentă. Obraji scofîlciţi. Maxilar puternic. Albul ochiului gălbejit. Privire severă sau meditativă. Nas mare osos, în vînt, curbat la capăt. Nări cartilaginoase. Urechi mari. Gură dreaptă, strînsă, plecată la colţuri. Pomeţii zvîcnind. Bărbia insistentă. Gît subţire şi lung, cu mărul lui Adam accentuat. Membre osoase. Trup slab şi longilin. Torace îngust, păros. Umerii laţi şi spate adesea încovoiat.

Tip pămîntean - Forme fruste şi masive. Piele brună. Frunte joasă, ridată de timpuriu. Sprîncene groase, zbîrlite deasupra ochilor, înfundaţi şi mici. Nas un pic strivit. Buza superioară lungă. Gura mare, serioasă şi fără contur, cu dinţii solizi şi neregulaţi. Bărbie pătrată din care pleacă o barbă deasă. Mîini scurte, noduroase şi spatulate. Voce surdă, răguşită. Gît larg pe o ceafă de taur. Umeri pătraţi, membre masive, articulaţii grosolane. Mers greoi.

Creier - O stare excelentă a creierului corespunde unei linii a minţii într-o mînă pe deplin mulţumitoare. Asta se întîmplă rar. Fără să mai întîrziem peste fazele intermediare ce merg de la normalitate la bizarerie şi nebunie (v. toate aceste noţiuni), să precizăm că o stare cerebrală rea se regăseşte în următoarele caracteristici:

Deget mic, cu prima falangă scurtă şi debilă (denotă abulie).

Linie de cap înlănţuită, tăiată, presărată cu insule, prea înclinată, punctiformă.

Unghii roase ori moi, cu pieliţe pe magini (nervozitate).

Muntele Lunii gros, zăbrelit, debordat de buricul degetului.

Muntele lui Venus plat, foarte fin, vîrstat.

Inelul lui Venus, rău făcut, dublat sau triplat.

Cruce - Cele mai frecvente semne accidentale sînt şi cele mai puţin sigure din punct de vedere chirologic. În orice caz, ca să semnifice ceva, ele trebuie să evite aproximativul, în toate situaţiile, să nu rezulte doar din linii intersectate.

Iată tabelul indicativ, fără să nesocotim unele rezerve:

Cruce pe Jupiter: fericire în căsnicie pentru cel care o poartă, nu neapărat şi pentru partenerul său, în tot cazul semn de iubire (semn cvasicert).

Pe Saturn: catastrofă, accident de mare fatalitate (cu mici erori).

Pe Soare: glorie eşuată.

Pe Mercur: nedelicateţe, furt, cleptomanie (sau înclinaţii spre atari defecte).

Pe Lună: pericol dinspre partea apei (înec, pleurezie, apă la genunchi), fobie de apă.

Pe Marte: rănire.

Pe Venus: amor unic sau fatal (cu excepţia existenţei crucii pe Jupiter).

Între Marte şi Lună: schimbare posibilă de situaţie.

În Marele Triunghi sau Cîmpia lui Marte: lupte, viaţă zbuciumată.

În Pătrat sau sub degetul mijlociu (aşa-zisa cruce mistică): atracţie spre Mister, Ocultism; sub Jupiter: scepticism. Dacă sînt în Pătrat cruci mai mici: influenţe fericite.

La rădăcina arătătorului: fericire, pe a doua falangă: protecţii, pe a treia: desfrîu(?).

Pe a treia falangă a arătătorului: castitate; pe prima falangă a arătătorului: tendinţă spre furt; pe prima falangă a degetului mic: piedică în calea voinţei.

Mai sus de începutul liniei vieţii: accident în copilărie;

pe chiar linia vieţii: boală, infirmitate; la sfîrşitul liniei: bătrîneţe frumoasă.

Pe linia minţii: maladie cerebrală, rană gravă, pericol de moarte.

Pe linia inimii: maladie cardiacă.

Pe linia destinului: obstacol sau chiar schimbare de situaţie.

Pe linia soarelui: oprire în ascensiunea spre reuşită.

Pe linia intuiţiei: boală.

Cruce pe linia de unire: văduvie.

Culoare (a mîinii) - Cînd mîna se aşază pe o foaie de hîrtie albă se disting, după împrejurări, patru culori fundamentale deosebite: alb, brun, roşu sau galben. Este de la sine înţeles că aceste culori sînt mai mult sau mai puţin accentuate sau nuanţate.

Mîna albă trimite, cu deosebire dacă este moale, la un temperament limfatic, instinctiv şi calm. O mînă nu poate fi albă ci lejer impregnată cu tente roz şi vinişoare o idee transparente, semne de bună sănătate şi de fire bună.

Mîna brună, mai ales dacă este uscată, denotă un temperament biliar, voluntar, ambiţios, autocrat.

Mîna roşie trădează un sangvin, un optimist, un activ, un anemic, un pasionat. Dacă înclină spre violaceu, e semn de sănătate problematică şi de spirit leneş.

Mîna gălbejită exprimă un nervos, un emotiv, un temperament artist, cîteodată un melancolic. Dacă bate în galben-verzui: exces biliar, furie, răutate. Clasamentul lui G.Muchery este acesta: intelectual - mînă galbenă; pasional - mînă roşie; tip practic - mînă albă.

După Papus:

Mîna de nuanţă albă: şansă în afaceri.

Mîna de nuanţă brună: şansă în acte de cutezanţă.

Mîna de nuanţă roşie: şansă în politică.

Mîna de nuanţă galbenă: şansă în artă.

Culoarea mîinii are importanţă şi pentru clinician,

care distinge astfel cu uşurinţă tulburările hepatice (tenul îngălbenit), stările anemice (aspectul ceros sau lovit de paloare); bolile (boala lui Addison, tenul bronzat), afecţiunile dermice (tenul închis), intoxicaţiile etc.

Curaj - Este de natură marţiană, decurge din combativitate. Un bun munte al lui Marte prezidează curajul calm şi chibzuit. Chiar excesiv, acest munte este prielnic celor cu sînge rece. Dacă muntele nu este despicat, mai înseamnă fermitate, tenacitate, dispreţ de clevetiri.

Curajosul are, în general, degetul mic lung (surplus de voinţă) şi palma fermă.

Grafologic: scriitura voluntară, cu trăsături de litere lăsate pe spate. Adesea la cei cu sînge rece, grafia este dreaptă, fermă şi rigidă. Îndrăzneţii au grafia densă, înghesuită (semn de mare aplomb).

Curtezane - Prin definiţie, curtezana este o femeie care se lasă în voia instinctelor senzuale ca să tragă profit. Indeletnicirea ei se bazează pe libertinaj şi mercantilism.

Are mîna ascuţită a trîndăviei, a plăcerii şi a voluptăţii. Mîna jucătorilor, albă, insensibilă la aer curat şi la temperatură, muntele lui Venus foarte striat, cu urît inel al lui Venus, palma cărnoasă, subînţelegînd poftă de cîştig, degetul gros scurt (lipsă de voinţă ca să reacţioneze), degetele mai degrabă netede (are intuiţie), umflate la bază (gust al plăcerilor) şi alţi indicatori mercurieni (muntele lui Mercur ieşit în afară), linia inimii fie foarte ramificată (semn de afecţiune excesivă), fie denudată (egoism), cîteodată scobită (semn de cruzime), fină şi subţiratică (uscăciune emoţională), adesea încheiată la inelar şi nu la încrucişarea liniilor (semn de îndemînare), aproape mereu înlănţuită (semn de risipire sentimentală).

Rem susţine că a văzut curtezane cu degetul mic semiîndoit, semn de şansă precară; succesul lor e de scurtă durată, de aceea cad în lipsă de mijloace. Acest deget mic al curtezanelor are o primă falangă scurtă şi o a treia cărnoasă.

Multe curtezane (chiar burgheze căsătorite bine) au triunghiul calculului pe muntele lui Venus.

Dans - Dansatorii profesionişti sînt în general venusieni şi au caracteristicile acestora. Solistele şi dansatoarele din corpul de balet au degetele spatulate (agilitate) şi lungi, cu unghii scurte dar carnea vălurind pînă la unghie. Sînt recomandaţi de Marte (energici) şi Mercur (agili, gust al banului, căci cea mai mare parte sînt întreţinuţi), aceşti doi munţi reuniţi într-o protuberanţă împinsă spre încrengătură, ies în relief. Marte încurajează lenevia lor naturală (mîna moale) iar Mercur le conferă o energie mai mult nervoasă. De asta, în afara artei lor, care le domină, dansatoarele atrag şi seduc cu deosebire pe cei din zodia lui Jupiter, al căror număr este mare în fotoliile de orchestră! Multe se căsătoresc bine şi îşi văd semnul în palmă. Mercur le procură şiretenie şi iscusinţă. Unghiile scurte le fac să întreţină dispute între ele.

Deformaţia profesională - Trebuie manifestată multă atenţie pentru ca în studiul mîinii să nu omitem posibile deformări ale acesteia cauzate de exerciţiul profesional. Exemple: armurierii au mîinile înnegrite de curăţatul armelor, deci nu este vorba de culoarea lor naturală. Bijutierii au prima falangă a degetului gros foarte ieşită în afară; în consecinţă, nu dispunem de un semn de risipă

ori rea-credință. Cei care gravează au în mîna stîngă o întăritură neagră pe fața internă a celor două falange ale degetului gros, la cele trei falange ale degetului arătător, la primele două ale celui mijlociu etc. În plus, în palmă se împrăștie o pulbere fină, lucitoare.

Scîrța-scîrța pe hîrtie (copiști de birou din notariate, grefe de tribunal, arhive și servicii ale administrației) au ca o bătătură pe marginea cubitală a degetului mic. Să nu vedem un semn de alcoolism la cei care au "crampa scriitorului" cînd le tremură mîna dreaptă.

Gravorii în metal au mîinile reci mai mult decît indică temperamentul lor iar presiunea instrumentului cu care lucrează produce o calozitate pe fața internă a mîinii stîngi.

Marinarii și soldații au un fel de funingine pe mînă datorată lucrului în aer liber. Să nu-i confundăm din această cauză cu tipii biliari sau cu marii ambițioși.

Pictorii au adesea pe mîna stîngă o calozitate la degetul gros și la muntele lui Venus, datorată faptului că țin ceasuri în șir paleta; la fel și pianiștii au o distanțare a degetului gros care nu este de natură să dezvăluie neapărat o voință marcată.

Degete (Generalități) - Au o însemnătate extremă sesizată abia după lucrările de Chirognomie ale căpitanului d'Arpentigny, reluate de Desbarolles și urmașii lui. Fiecare deget are rezervat un articol. Să notăm aici cîteva observații cu caracter general.

Degetele *scurte* (sînt așa numite cînd mijlociul este mai puțin lung decît palma) denotă precipitare, expansiune, sintetism (v. art. **Temperamente**) și degetele *lungi* (cînd mijlociul este mai lung decît palma. Acestea din urmă revelează reflexie, răbdare, meticulozitate, temperament analitic. Este de la sine înțeles că degetele *mijlocii* participă la specificările precedente mai atenuat.

Degetele *groase* indică materialitate, adesea reușită (materială) iar cele *subțiri* idealism. Totuși se impune luare aminte la tipul mîinii, căci, de exemplu, la un artist, materialitatea nu înseamnă grosolănie ci simplu gust pentru formă, ca, de pildă, la sculptori, gust pentru materie; la fel pentru ființa frustă, idealitatea nu este sinonimă cu suflet superior. Degetele *groase* denotă o structură necioplită, din topor, cum se zice, iar cele uscățive, fină inteligență. Degetele *seci* și descărnate aparțin spiritelor serioase și cîteodată celor avare.

Degetele *netede* (nodurile falangelor aproape insesizabile) aparțin sinteticilor, firilor conciliante. Degetele *noduroase*, dimpotrivă, sînt analitice (gust pentru ordine, pentru detaliu, pentru calcul). Degetele netede, oricare ar fi forma lor, sînt ale celor pripiți, mai deloc ale celor care cumpănesc un lucru; judecă din instinct, sînt supuși inspirației de moment. Femeile cu degete netede se conduc după sentimente și nu după raționamente iar copiii din această categorie sînt spontani, înțeleg repede. Degetele *noduroase* dau o înțelegere mai înceată însă cu un spor de tenacitate. Cei cu degete noduroase uită mai puțin repede decît cei cu degete netede. Degetele netede pot deveni noduroase, cele noduroase nu devin niciodată netede.

Degetele drepte divulgă independență, sinceritate, cursă directă spre scop. Invers, cei care nu au asemenea degete au tendința să ocolească ținta. Cei cu degete strîmbe sînt încăpățînați, au idei preconcepute. Cu degete suple sînt cei care activează în diplomație, fac uz de tact, de îndemînare, cei cu degete *rigide* sînt intratabili, nesupuși.

Degetele *ascuțite* sînt ale idealiștilor, *foarte ascuțite* ale utopicilor, cele *pătrate* și *spatulate* realiștilor. Degetele pătrate aparțin oamenilor de acțiune, cele ascuțite visătorilor. Cele *conice* se regăsesc și la tipul degetelor pătrate și la cele ascuțite, însă, generic, se tinde spre abandonarea diviziunilor prea sofisticate. Cît despre cele ce par rotunde, să le clasăm printre pătrate, cum le reco-

mania amprenta.

Degetele înclinate spre mijlociu dovedesc căutarea perfecțiunii cît și dominația destinului asupra unei ființe care se resemnează sau este mai prejos decît puterea acestuia. Înclinații spre inelar au cei cu degete în care recunoaștem predispușii la idealism și estetism natural. Înclinați spre degetul gros sînt cei cu un net indice mercurian (v. **Mercur**).

Degetele *strînse* unul lîngă altul vorbesc despre avariție sau ne duc cu gîndul la economisire (în lumea morală asta se tălmăcește cu a face rezerve). Cei care se lasă fascinați de contrariu *risipesc*, aruncă banii pe fereastră. Dacă degetele sînt strînse numai la bază înseamnă discreție. Separate la bază și întîlnindu-se sus, traduc teamă de mizerie (Rem zice că numeroși cerșetori au o atare dispoziție digitală).

Distanțele naturale între degete sînt sugestive. O distanță naturală mai mare între degetul gros și rest denotă independența a voinței și vigoare genezică. Distanța naturală a arătătorului înseamnă independență de circumstanțe; a degetului mic, independență de acțiune.

Compararea în lungime a degetelor între ele tălmăcește: arătătorul mai lung decît inelarul - orgoliu, gust al confortului și al plăcerii (indicație jupiteriană); a inelarului mai lung decît arătătorul - idealism, dominația artisticului asupra materialului, asupra ambiției; mai e și dorința de a străluci (indicație solară). Egalitate între cele două degete: gust al riscului (v. cuvîntul). Foarte lung deget mijlociu: indicație saturniană.

Degetele *rău făcute* sînt semn de cusur (dar a te informa în prealabil să nu fie la mijloc un accident sau deformare profesională). Degetele care se imprimă greu suferă de pe urma artritismului. Mai sînt și degete deformate care ascund dovezi de originalitate a gîndirii, împinsă pînă la ciudățenie și paradox.

Deget *hipocratic* (v. **Index**).

Degetul gros. Degetul-magistru, policarul mîinii, cum îl numea Montaigne (din latinul "pollex", care înseamnă puternic), este extrem de prețios în Chirologie. Este degetul vitalității, a cărui rădăcină ce formează muntele lui Venus, îi este chiar lăcaș. E degetul voinței, căci voința unei ființe nu se rezumă la forța ei vitală. Este degetul liberului arbitru și aceasta este atît de adevărat că dacă degetul gros apare anormal, dacă e tare scurt, dacă are tendința să se închidă în podul palmei, ființa care dispune de el nu are resort și se comportă ca dezarticulată, aidoma unui idiot, unui copil neștiutor, epilepticului la ceas de criză, paraliticului, muribundului. Degetul gros trebuie studiat, căci numai simpla lui înfățișare spune cine este individul.

Degetul gros lung, depășind prima relație cu arătătorul, e dovadă de voință, de energie, de decizie, de perseverență. Să mai remarcăm proporția între cele două falange. Egalitatea lor spune, la un deget lung, echilibru între voință și rațiune, prima falangă exprimînd gradul de energie, a doua gradul de logică. Este de preferat ca prima falangă să o domine pe a doua. Să le considerăm separat.

Prima falangă (cea a unghiei) lungă pe un deget lung vorbește că individul este voluntar. Prea lungă, că sîntem în preajma unui exces de voință, a unui imens orgoliu, a unei încăpățînări aproape tiranice. Totuși grosimea poate răscumpăra lungimea. Un deget gros, masiv, chiar dacă nu și lung, denotă vigoare, în schimb subțire, debilitate (dacă mai e și ascuțit). Dacă e scurt, anunță lipsă de fermitate, de inițiativă. Dacă e dimensionat (indice marțian) excitabilitate, nerăbdare, furie. O primă falangă de proporții indică originalitate, personalitate. Și dacă se termină rotunjit, iritabilitate pînă la violență.

O primă falangă normală ca grosime dar foarte scurtă - pasivitate, descurajare, instabilitate caracterială, însă lată - tenacitate, uneori umor atroce. Ar mai putea fi un

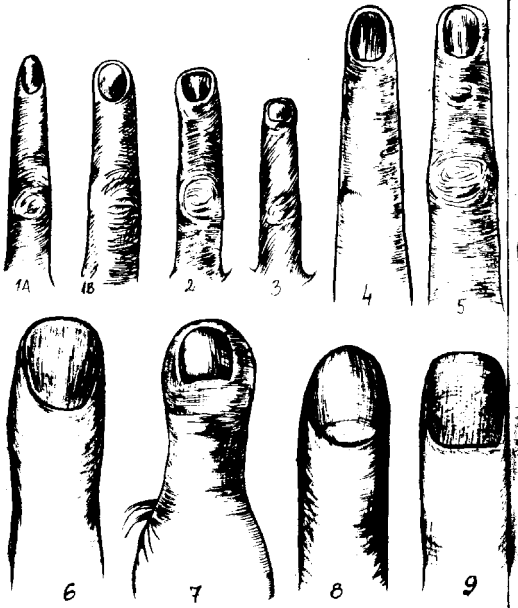

CÎTEVA PARTICULARITĂŢI ALE DEGETELOR

1. Deget ascuţit (sau conic). - 2. Deget pătrat. - 3. Deget format lopăţică. - 4. Deget neted. - 5. Deget noduros. - 6. Unghie tăiată. - 7. Buricul degetului rotund. - 8. Noiţă. - 9. Unghie rectangulară.

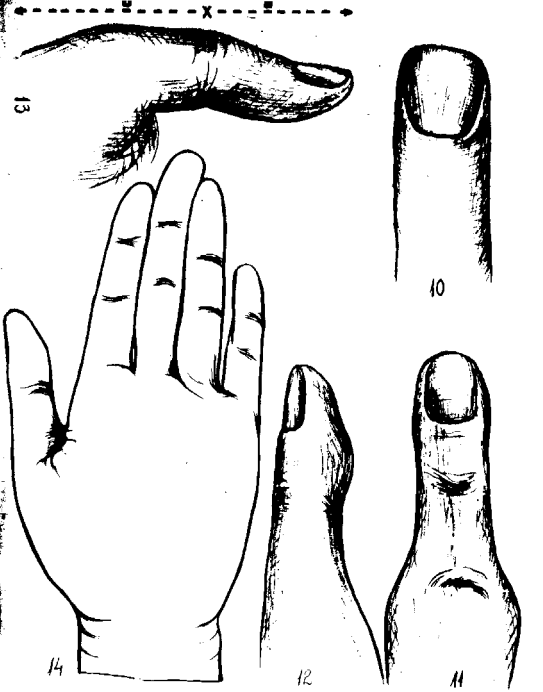

10. Unghie trapezoidală. - 11. Deget cu falanga a treia rotunjită (indice jupiterian). - 12. Policar cu falanga unghiei bombată (indice marţian). - 13. Raport al falangelor degetului gros (a: energie; b: logică). - 14. Schema unei mîini de artist (mijlocul înclinat spre inelarul mai lung decît arătătorul).

indice de instinct al crimei, al melancoliei. În fine ascuțită, falanga trimite la inspirație (așa o aveau Alexandre Dumas-tatăl și Victor Hugo), iar pătrată - voință practică, adrenabilitate.

A doua falangă - grad de spirit logic în funcție de lungime și forță. Dacă e lungă, va fi semn de dreaptă judecată. Scurtă, dimpotrivă, de lipsă de discernământ. Dacă o domină pe prima falangă - dovadă de indecizie, probă că persoana este născută să rămînă subalternă.

Alte observații: Degetul gros rigid aparține brutalilor. Degetul suplu - adaptaților; deget noduros - personalităților accentuate. Neted - celor molatice și cu o anumită distincție.

O distanță naturală între degetul gros și celelalte degete - semn de generozitate, de virilitate.

Degetul gros plecat spre arătător, cu prima falangă încovoiată - marcă de egoism, ipocrizie, avariție.

Degetul retras nu e un bun indice. Denotă exces de suplețe, de lașitate, pierderea simțului moral.

Un deget lemnos, semn de ciudățenie, de neurastenie.

Unghiurile degetului, de la baza celei de-a doua falange - simț al ritmului; celălalt la a treia falangă - simț de meloman. Aceste poziționări apar la poeți și muzicieni.

Desfrîu - Includem aici tot ce se îndepărtează de senzualitatea normală, adică variatele gusturi ale voluptății excesive.

Să plecăm, deci de la tipul sănătos îndrăgostit, dar din naștere excitabil, care are muntele lui Venus îngroșat și ferm, degetul mare lățit, linia inimii lungă și bine conturată, un inel al lui Venus simplu (și care ar putea, la rigoare, lipsi), linii bine colorate ale palmei.

Însă, deja, o a treia falangă a arătătorului, un Venus foarte amplu și tărcat, o linie a inimii din verigi, un inel al lui Venus ce-și pierde curba și se complică, arată tendințe precise spre plăceri corporale.

Libertinajul apare, lucru curios, cu o diminuare a coeficientului de normalitate, a unui Venus aplatizat și vărgat, cu un deget arătător nemaiavînd alură jupiteriană: în schimb inelul lui Venus se sparge tot mai mult și se dublează, degetul gros se scurtează, ceea ce spune că subiectul nu mai știe să reziste poftelor sale.

Iar dacă nu mai rezistă deloc, dacă se lasă în voia lascivității, iată-l pe dezmățatul nostru dotat cu un deget gros și mai scurt, mai ales prima falangă, cu un Venus nu doar vărgat dar chiar zăbrelit, cu un inel venusian dublat și chiar triplat, rău făcut, sfărîmat, neliniștitor la privit. Dorințele sale libidinoase îi întrec puterea sexuală care se reduce, apropiind degetul gros de restul mîinii; cîteodată Venus poartă micul cerc al impudicei nesațietăți; o linie zisă lascivă (sau cale lactee) se desenează în ambele palme, aproape de mercuriană, uneori muntele Lunii se încrețește, se chiar zăbrelește (mai ales la femeile cu fantezie impudică), unghiile se acoperă cu carne, o linie pleacă de la colierul încheieturii mîinii pînă la degetul mic, o cruce se înscrie pe a treia falangă a degetului arătător, un triunghi pe prima falangă a degetului mijlociu; calea lactee suscită o imaginație depravată.

Bineînțeles, aceste semne nu sînt neapărat reunite, însă cîteva nu înșală iar dacă apar, sînt semnele precursoare ale paraliziei generale.

Cît privește onanismul, Desbarolles l-a înregistrat ca o pată înnegrită pe linia vieții, legată de o altă pată pe linia minții printr-un fir, suitor pînă la inelul lui Venus.

Inversiunea sexuală masculină pare să-și găsească practicanți cu deosebire la saturnieni, inversiunea sexuală feminină la mercuriene, mai cu seamă dacă au subsemnătura lui Saturn. În acest caz surprinde muntele lui Venus, slab și ornat cu linii învălmășite, inelul lui Venus mai accentuat sau chiar dublat. Dar sodomia îi atrage pe mercurienii cu o linie a lui Mercur amplă și o linie a inimii în lanț, fapt care conduce la contactarea copiilor cu

care au, în mod cinic, raporturi.

Despotism - Tiranii au degetul gros foarte lung şi puternic, munţii lui Jupiter, Marte şi Saturn excesivi, o mare linie a minţii, noduri la degete, un arătător drept poruncitor, o linie a inimii scurtă ori o linie lungă, scobită, fără nervuri, podul palmei tensionat.

Scrisul lor este mare (orgolios), angular (semn de exigenţă), barele la litera t sînt deasupra terminalei, dese şi mari la capăt, bara inferioară la g sau j încovoiată, fără să ajungă la restul cuvîntului (autoritarism domestic).

Diabet - Prezenţa zahărului în urină. De diabet suferă artriticii (v. acest cuvînt) fie pe cale ereditară (piatră la rinichi, gută, reumatism), fie din exerciţiu insuficient, din imobilism - cît şi cei neurastenici, fie ereditar (istericii, epilepticii, nebunii), fie din surmenaj intelectual. Alcoolismul agravează diabetul care apare în general pe la patruzeci de ani.

Diabeticul este mai degrabă un jupiterian sau un lunatic. Are liniile palmei palide ori îngălbenite. Unii ajung să sufere şi de tuberculoză. Liniile de cap şi de viaţă se întîlnesc şi formează o insulă. Linia inimii este în formă de furcă. Pielea este uscată ca cea a bolnavilor de tub digestiv. Degetul gros e plat şi dovedind, precum linia minţii, tendinţă spre neurastenie. Adesea au mici umflături în interiorul mîinii.

Diaree - Muntele Lunii dezvoltat, cu linii transversale şi dominaţie asupra mîinii a protuberanţei lui Mercur şi Saturn. Adesea originea combinată a liniilor de minte şi de viaţă are nuanţă violacee.

Diplomaţie - Presupune judecată şi dibăcie. Are toate caracteristicile (atributele) inteligenţei. Dar şi ale şireteniei. Însă aptitudinile speciale ale diplomaţiei, care este

de sorginte jupiteriană (demnitate, spirit de comandă, viaţă tainică) şi mercuriană (ştiinţă a adresabilităţii) se descoperă printr-un mic triunghi peste muntele lui Jupiter şi cel al lui Mercur. Însă triunghiul jupiterian se referă mai cu seamă la ştiinţa diplomatică de anvergură, celălalt la diplomaţia de culise, la politica abilă ce nu ocoleşte minciuna sau duplicitatea.

Disimularea - Liniile inimii şi minţii se apropie. Semne de şiretenie (v. cuvîntul). Viclenia este o complicaţie / îmbinare de fineţe, egoism şi şiretlic. Faimoasa încrengătură a liniei capului antrenează mereu la duplicitate; în anumite cazuri nu este în discuţie un defect, cît priceperea de a o scoate la capăt; de multe ori nu chiar cu mijloace nevinovate iar dacă o ramură se îndreaptă spre Mercur, putem fi siguri că nu este un indiciu de uitare de sine. Sînt de temut cei care au degetele ascuţite, cu Jupiter vărgat de-a curmezişul, Marte foarte dezvoltat, degetul gros lat sau bătos, disjuncţia la plecare a liniei minţii şi a vieţii.

Doliu - Să nu se creadă că doliul este înscris în palmă. Pot să apară acelea care marchează o emoţie profundă şi încă numai asupra subiecţilor impresionabili.

În acest caz pe Venus apare o stea, urmă a dispăruţilor îndelung regretaţi. O stea pe o linie de unire poate să anunţe moartea unui soţ sau un punct negru. Există uneori coincidenţă între o cruce de doliu şi o linie de durere şi chiar linia de durere comportă în atari situaţii ideea de doliu.

Dragoste - A se vedea articolele: **Linia inimii, Muntele lui Venus, Uniri şi căsătorii, Desfriu** etc. Se va găsi un număr de notaţii referitoare la dragoste. Iată cîteva complementare celor sus-menţionate.

Natura senzualităţii la un individ depinde de tipul lui

planetar. Va fi profundă şi vitală la un jupiterian, curioasă la lunatici, gravă şi uneori stranie la saturnieni etc. Cînd se ştie bine sensul fiecărui influx este uşor de conchis cît de variată este senzualitatea în spectrul erotic.

Dragostea mistică, lucru bizar, are, aproximativ, aceleaşi caracteristici ca şi amorul senzual, fie şi cel mai pasionat. Însă rareori să nu se soldeze cu o palmă subţire, prelungită, cu arătătorul ascuţit şi cruce mistică în cvadrant (sub degetul mijlociu), inelul lui Solomon, un Jupiter dezvoltat, un Saturn aparent. Numeroşi sfinţi par să fi fost de tipul Lună-Venus, condiţie ce trimite la exaltarea amoroasă. Însă există, între aceste domenii - material şi spiritual - loc şi pentru detracaţi (vezi **Nebunia**).

Cît despre dungile lui Venus (a se vedea **Liniile secundare**) ele indică, deopotrivă, liniile de unire, iubirile, cît şi aventurile, cu excepţia celor care ies din comun. Locul lor, graţie scării vîrstelor în materie de robusteţe, spune din ce împrejurări se desfac; sînt mai uşor de urmărit pe traiectorie dacă este scurtă, între linia inimii şi îndoitura degetului mic (deşi aici multe pasiuni nu sînt marcate).

Să ne amintim că iubirile în care nu intră inima, iubirile accidentale, escapadele, pe care Alexandre Dumas le numea igienice, purgaţii cerebrale şi senzuale, nu lasă urme în palmă. Lasă urme doar iubirile fatale, cele care (potrivit doamnei M.Choisy) alcătuiesc seria de evenimente logice şi inevitabile, legate de temperament, marcate dinainte, cum ar fi nişte borne kilometrice pe o şosea a existenţei...

Dungă dorsală la încheietura mîinii - Linie ca o brăţară (oarecum semicirculară la încheietura mîinii). Este simplă, dublă sau triplă. Se susţinea cîndva că valorează cît 30 de ani de viaţă. Nici Desbarolles, nici doamna de Thèbes nu mai sprijină afirmaţia. Însă e clar că o frumoasă dungă, inclusiv cu crucile ei, avansează o

prognoză fericită, iar o linie a soarelui care, fără să o atingă, urcă pînă la inelar, anunţă o strălucită reuşită. Dimpotrivă, o dungă rău desenată, înlănţuită, nu este un semn norocos, crucea, în schimb, pare să vestească o viaţă de muncă înfrumuseţată de beneficii şi cîştiguri.

Linii ce pleacă de la încheietura palmei la muntele Lunii anunţă călătorii. Dacă o linie urcă pînă la arătător, înseamnă lungă drumeţie, bătrîneţe şi moarte tîrzie.

Cînd prima dungă este sus şi merge spre colţul palmei, trădează slăbiciuni ale sferei uterine la femeie, cu probleme la naştere.

Egoism - După Desbarolles, profilat prin degete groase, la falanga a treia, deget gros ce se lipeşte de arătător, linia de cap mergînd dreaptă pînă la joncţiune, degete lungi spatulate şi cu noduri, arătător şi muntele său dezvoltate.

În grafologie: parafă învăluitoare, în formă de gură de leu sau în formă de melc, scriitură adesea verticală, groasă, cîrlige, cîrlionţi, final de cuvinte răsucit, grafism colţuros.

Entuziasm - Evident, entuziastul are imaginaţie (cea cerebrală înclină spre unghi drept), puţină voinţă, fiindcă totul este elan (deget gros scurt, dar şi "aprinderi" cu deget scurt lung), critică moderată (deci unghii lungi) şi degete foarte ascuţite.

Scriitura entuziaştilor rezidă în linii excesive, litere

mari, chiar imense, majuscule exagerate, parafă insolită, cu un i marcat sus (idealism), puncte de exclamare intempestive. Pe scurt, o scriitură neregulată, suitoare, puțin gîndită.

Epilepsie - "Răul comițial" sau "răul suprem" atît de înspăimîntător în clipele de criză, vine dintr-o ereditate alcoolică (cu deosebire în caz de beție în momentul conceperii) sau de sifilis și de aceeași grupă sangvină.

Falangă - Morfologia mîinii împarte falangele în falange propriu- zise (a treia, cea care atinge palma), falangine (cele de mijloc) și falangete (cele de sub unghie). S-a greșit cînd s-a renunțat la aceste comode denominații.

Lungimea relativă a falangelor și semnalul lor sînt un prețios indicator. Să sistematizăm ce comportă fiecare:

Degetul gros: Vitalitate. Falanga I: voință. Falanga II: logică.

Arătătorul: Poziția socială. Falanga I: credință. II: ambiție. III: senzualitate.

Mijlociul: Falanga I: credulitate. II: știință. III: concentrare.

Inelarul; Ideal. Falanga I: artă. II: spirit critic. III: ostentație.

Degetul mic: Sociabilitate. Falanga I: elocvență. II: industrie, plasament. III: viclenie.

După tradiția pitagoriană dispunem de următoarele indicații:

Falanga I: Simbolizează Ideea, exprimă idealismul creator. Trebuie să ocupe două zecimi și jumătate din deget. Foarte dezvoltată, îndepărtează creativitatea de normal și o cufundă în misticism. Foarte scurtă: interzice accesul la speculație metafizică.

Falanga II: Ocupă trei zecimi și jumătate din deget. În funcție de lungime, denotă capacitate practică.

Falanga III: Are patru zecimi. Împliniri materiale. Prea lungă: gust excesiv pentru delectabil. Scurtă - ascetism.

Fatalitate - O veche tradiție a chiromanției vorbește de "mîini fatale", de "mîini piază-rea", invocînd un M, simbolic, cu majusculă. Dacă privim mai atent, acest M se formează prin accentuarea liniilor ce provin dinspre viață, cap și destin (în partea inclusă între linia cerebrală și a minții). Dar ce dovedește această figură cînd este bine marcată? Pur și simplu că liniile inimii și capului sînt scurte, se termină și una și alta sub degetul mijlociu, ceea ce, în adevăr, este un semn rău.

La drept vorbind, particularitățile, îmbinate sau delimitate de un mare nenoroc, de un fel de fatalitate ostilă subiectului, sînt următoarele, abstracție făcînd de semnele unei morți violente sau premature (v. art. **Moarte**):

Puncte, cruce sau stea pe muntele lui Saturn.

Mînă cu podul palmei bombat.

Linia necazului oprindu-se la o stea pe linia de cap (perturbare a activității cerebrale).

Linia vieții foarte scurtă sau total ruptă în cele două palme.

Linia minții frîntă în două sub Saturn și în ambele mîini.

Linia inimii descoperită, dreaptă, scobită, despicînd întreaga palmă (v. art. **Ucigași**).

Absența liniei inimii la ambele mîini (lașitate).

Linia inimii și a minții unindu-se sub degetul mijlociu.

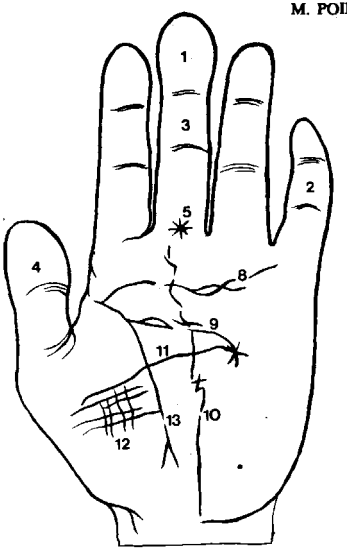

ANSAMBLUL SEMNELOR NEFASTE

4. Deget mijlociu umflat (pesimism). - 2. Deget mic rău făcut. - 3. A doua falangă a degetului mijlociu scurtă (experienţă fără rost). - 4. Deget gros scurt (abulie) şi rotund (brutalitate, bestialitate). - 5. Stea pe Saturn (fatalitate). - 6. Absenţă a solarei (neşansă). - 7. Absenţă a liniei lui Mercur (intuiţie absentă). - 8. Rea linie a inimii, sinuoasă, cu cotituri coborîtoare. - 9. Rea linie a capului cu stea la capăt (dereglări cerebrale). - 10. Rea linie a lui Saturn, cu cruce, striată. - 11. Linia necazului. - 12. Încrucişare pe Venus (destrăbălare). - 13. Rea linie de viaţă, ruptă fără paralelisme, fragmentare (pericol de moarte).

Linia saturniană urcînd spre degetul mijlociu (restul mîinii fiind în stare proastă).

Unirea liniilor minţii, vieţii şi inimii din pornire.

Stea pe linia lui Saturn.

Stea la extremitatea inelului lui Venus (crimă pasională).

Febre - Febra trifoidă produce de multe ori o insulă pe linia minţii, înglobînd pe insulă un punct negricios. Insula deformează linia de parcă urmează un accident cerebral. În cazurile grave, cînd accidentul survine spre patruzeci de ani, se poate ivi o insulă pe linia vieţii. Dacă afectează intestinul, ea proiectează o pată albastră-violacee aproape de intersecţia liniilor de cap şi de viaţă.

Frigurile cerebrale pot să se anunţe printr-o dezordine de linii pe protuberanţa hipotenară: ele conferă liniei capului urîţenie şi punctează simultan linia vieţii (din numitele puncte pleacă scurte linii spre linia minţii).

Scarlatina aruncă o pată neagră pe linia vieţii şi a capului.

Ficat (boală de) - Principala caracteristică a maladiei este turtirea interioară a falangei unghiulare a arătătorului, îngroşarea celei de a treia falange, îngălbenirea liniilor.

În congestia ficatului: linie a inimii bifurcată, îngălbenită: mîini îngroşate la a treia falangă. În cazul de durere de ficat aceleaşi semne cu adaosul că înaintea bifurcării cu linia inimii, mici perpendiculare traversează această linie (de unde palpitaţiile) şi apropierea de linia capului (sufocări).

Uneori mîna este uscată, pămîntie, cu vinişoare dilatate pe spate, cîmpia lui Marte verzuie iar muntele lui Marte barat transversal (tendinţă spre hemoragii).

După Marcelle France unghiile celor bolnavi de ficat sînt mai degrabă scurte iar degetul lor mijlociu lung.

Francheţă - Degete mijlocii, cumva pătrate, adesea cu noduri; linia minţii dreaptă şi fără furcă, mînă fermă. Sinceritatea totală separă linia minţii de a vieţii. E curajul adevărului. Scriitură aerisită, clară, egală, fără înfloriturí, dreaptă. Litere ca a, o sau g deschise în sus.

Funcţionari - Mîini de toate felurile, îndeosebi jupiteriene (aşezate, vital retrase), cu degete netede, pentru cei cu funcţii înalte, noduroase la subalterni (aşa s-ar cuveni), linie a lui Saturn dreaptă şi calmă, falange un pic îngroşate, linie a minţii dreaptă şi lungă, deget gros mijlociu, ca şi restul, excepţie făcînd adevăraţii şi marii conducători.

Gelozie - Semnele particulare sînt (în afara buzei inferioare debordante): deget gros bilos, muntele Lunii striat, linia inimii tăind întreaga mînă, linie specială mergînd de la Marte între index şi degetul mijlociu şi, ca paroxism, neplăcut inel al lui Venus.

Indici grafologici: Scris înclinat, numeroase croşete, semne de orgoliu şi de suspiciune. Susceptibilitatea (marcă de unghii trapezoidale) se regăseşte într-un grafism înclinat dar inegal, cu semne de egoism şi de vanitate. Invidia conferă scriiturii un caracter unghiular, scăzut, înclinat, cu înfloriri, suitor, avînd literele a, e şi g închise la partea lor superioară.

Gratii - Aceste mici cadrilări sînt, de regulă, rele indicii, semne de obstacole. Conferă munţilor impotenţă, îi zgîrie cu vraja lor recunoscută şi malefică. De aceea să luăm aminte ce înseamnă:

Pe Jupiter înlănţuie, deopotrivă, însuşiri cît şi defecte de unde: egosim, orgoliu extrem, superstiţii.

Pe Saturn: nenorociri şi dificultăţi, iar după Desbarolles - detenţie.

Pe Soare: piedici în calea aspiraţiilor şi reuşitelor artistice, vanitate, falsă glorie, poate chiar iluzia măririlor antrenînd rătăciri, răvăşiri.

Pe Mercur: înclinare spre furt, spre minciună, spre şiretenie, spre utilizarea nesocotită a ştiinţei; în cel mai bun caz mojicie.

Pe Lună: nelinişte, exaltare. (Sub raport clinic: spasme nervoase, hemiplegie posibilă).

Pe Marte: moarte violentă ori, mai puţin grav, spirit permanent certăreţ.

Pe Venus: lascivitate sau neputinţă sexuală... În acest plan doamna Choisy pretinde că poţi avea muntele lui Venus foarte vărgat fără să fii ispitit la dezmăţ.

Gratiile depărtate confirmă, după aceeaşi sursă, o iubire normală; totuşi, dacă gratiile se apropie, ele implică imediat complicaţii; foarte dese gratiile trimit la o dragoste în bună parte cerebrală; dacă zăbrelele se învecinează cu o protuberanţă lunară şi cu linia paradisurilor artificiale: probă de folosire a stupefiantelor.

Gută - Provine dintr-un artritism localizat, în general, la articulaţii, din exces de acid uric în sînge ce formează prin depunere cristale de sodiu. Este, de regulă, ereditară. E cauzată şi de viaţa sedentară, de o nutriţie nejudicioasă, bazată pe prea multe albumine, pe ingestie de vinuri tratate cu tanin (cu deosebire din soiul de Bourgogne).

Gutoşii sînt cu precădere jupiterieni, însă corciţi cu marţieni, saturnieni şi mercurieni. Copilul candidat la gută e gras, roşu, are tendinţă să depună pietre la rinichi, să facă astm, să contracteze reumatism (o indică deplin şi mîna lui), să sufere de constipaţie (rău saturnian), să aibă migrene şi convulsii (sînt de natură mercuriană). Atît muntele lui Marte cît şi cel al lui Mercur ies în relief.

Desbarolles afirmă că guta este prevestită invariabil de o dungă pe Lună, scurtă şi adîncă; o pată neagră pe linia vieţii anunţă primele crize; unghiile gutoşilor sînt adesea scurte. Mulţi dintre bătrînii mateloţi au gută (atît profesia cît şi boala sînt de domeniul lunarului).

Doamna Marcelle France a observat că destui bolnavi de gută poartă semne de maladii venerice şi au muntele Lunii foarte vărgat.

H

Hoţi (cleptomani, şterpelitori etc.) - Au, frecvent, o cruce pe ridicătura lui Mercur. DLRem dă aceeaşi semnificaţie unei cruci pe prima falangă a degetului mic şi semnalează că trebuie acordată multă atenţie locului în care se plasează numita cruce, căci apropiată de solară ar putea să însemne har ştiinţific.

Hoţii au, cîteodată, o linie a capului întortocheată.

I

Imaginaţie - Este de domeniul lunarului. Tot ce se referă la această facultate priveşte muntele Lunii şi eminenţa hipotenară; funcţia cerebrală în panta pe munte, feluritele ei aspecte, linii de pornire etc.

Astfel o protuberanţă lunară întinsă demonstrează o imaginaţie dezvoltată; dacă este săltată, îi certifică acuitatea; dacă este lată, locul pe care îl ocupă în viaţă. Fantezia are o direcţie în raport cu tipul mîinii: este estetică dacă este solară, poetică dacă e lunară, combativă în zodia lui Marte, cu iscusinţă organizatorică în cea a lui Jupiter, muzicală în Venus, metafizică în cea a lui Saturn.

Activitatea imaginaţiei, zice Jagot, se traduce prin striaţii pe eminenţa hipotenară care unită, chiar dezvoltată, promite o fantezie calmă (visare liniştită, bucurii bucolice). Un surplus de fine, dese încreţituri orizontale antrenează o uimitoare aţiţare a închipuirii. Dacă zbîrciturile sînt adînci, chiar şi în număr restrîns, va interveni o luciditate excepţională putînd să meargă pînă la clarviziune. Orizontalele externe pe tăişul mîinii sînt la fel de semnificative.

Un hipotenar gros şi palid, cu dungi, dezvăluie o imaginaţie lascivă.

Intelectualul exemplar este cel din conjuncţia Lună-Marte-Mercur. Imaginaţie, realizare, eficacitate. Concepe, produce, finalizează.

Index - Este degetul lui Jupiter, corespunzător proeminenței cu același nume, deci ideii jupiteriene de ordin material și moral, de ambiție socială, religioasă, senzualitate (prelungirea prin muntele lui Jupiter a muntelui lui Venus).

Rezultă că un arătător bine făcut, drept, indică spirit de decizie, de conducere, de independență.

Dacă e lung, presupune orgoliu. Prea lung: despotism, dispreț față de inferiori.

Scurt: ambiție puțină (afară dacă nu este gros, dur: asta se traduce prin ambiție, violență, grosolănie).

Ascuțit; ambiție dezordonată și, de asemenea, curiozitate intelectuală, intuiție a frumosului, misticism, iar dacă și alte degete sînt pătrate, gusturi rafinate.

Pătrat: respect al regulilor, al convențiilor sociale.

Spatulat (mai rar): misticism exagerat, neastîmpărat, ager.

Rigid: inflexibil, străin de orice suplețe, opac la sugestia diplomatică.

Împrăștiat: achizitiv, dorința de confort.

Infidelitate - Am redactat un articol despre adulter. Dar adulterul poate fi un fapt unic și, ca atare, trebuie despărțit de infidelitate, tendință permanentă a temperamentelor disponibile sentimental.

Chirologic, infidelul-născut are muntele lui Venus prea larg, nu îndeajuns de înălțat, foarte dungat (se zice că fiecare dîră aminteşte o pornire pătimașă), liniile numeroase și deloc profunde (nervozitate, sensibilitate excesivă însă superficială în cultivarea simțămintelor), degetul gros în general puțin lung (lipsă de voință pentru a acționa), un inel venusian bine marcat, o lungă linie a inimii (generatoare de multiple afecțiuni), un arătător ascuțit (curiozitate nestăpînită, nesățioasă).

La femeia "născută să-i înșele pe bărbați" vom regăsi mai mult sau mai puțin aceleași semne. Ea are, în plus, o

linie a capului bifurcată (șiretenie, minciună) iar dacă este foarte lascivă, nu- i lipsesc semnele - inel venusian, urît, muntele lui Venus protoformat etc. (vezi art. despre **Desfrîu**).

În orientarea celor două sexe nu va apare neapărat semnul adulterului, cel ce identifică mari pasiuni, căci aici amintim de legături curente, de o stare, nu de acele arderi din zodia trăirilor memorabile.

H.Rem susține că infidelitatea se prezintă și printr-o linie încolăcită de unire.

Inteligență - Iată cîteva caracteristici:

Linii frumoase, lungi fără exces, netede (bineînțeles că cele principale trebuie să ateste matricea statorniciei). O linie de cap cu deosebire bună, fără insule sau tăieturi, orizontală sau înclinată, dar în acest caz înclinată moderat (mai bine ca ea să fie unită, la bază, cu linia vieții).

Un deget gros nu prea lung însă cu a doua falangă la fel modelată (semn de constanță logică).

Degetele bine făcute, drepte, indiferent de lungime, cele lungi fiind mai analitice, cele scurte mai sintetice (vezi art. despre temperamente); cele mijlocii echilibrează ambele tendințe și de sînt netede sau ososase, pătrate sau ascuțite, cu unghii lungi sau scurte, fiecare indice trebuie privit prin prisma valorii lui.

O palmă mai degrabă largă, destul de groasă, semimoale.

O distanță notabilă (cel puțin o treime din palmă) între linia de cap și baza degetelor (să precizăm: joncțiunea cu inelarul). Această suprafață (extremitatea mîinii) sintetizează partea spirituală a ființei.

Un bun Mare-Triunghi, pe cît posibil (v. acest cuvînt). Dacă Micul-Triunghi (v. și acest cuvînt) este bine făcut, indică o mare facilitate de asimilare. Copilul ce le deține va putea întreprinde studii străine de dispozițiile naturale înscrise în palma sa.

Observații. Nu există autentică inteligență fără influxul marțian. De realizare, activitate, logică, de bun simț. Există, cert, intelectuali non-marțieni, dar în general sînt niște utopici, oameni care gîndesc fără suport real, extremiști în domeniul lor (politic, social, literar, filosofic, artistic). Și, desigur, gînditorii pot să fie impulsionați de orice influx; se va reține totuși că mercurienii sînt atrași de noțiunile exacte, marțienii de interpretările bunului simț, saturnienii de obiective cu realizare pe termen lung, venusienii, jupiterienii, lunaticii de obiective dintr-un registru imediat aplicabil.

Să mai spunem că jupiterienii au o inteligență înalt pozitivă, mercurienii fină, slobodă, rapid asumată, lunaticii o combină cu imaginația, saturnienii cu gravitatea, cu exactitatea, venusienii cu farmecul în dauna cauzalității aparente.

S-a reținut că majoritatea savanților și gînditorilor sînt mai mult sau mai puțin artritici (după cum îi descifrează prima falangă noduroasă).

Despre însemnătatea fanteziei și a relației cu intelectul a se citi articolul despre Imaginație.

Intestine (boli intestinale) - Descoperim particularități ale bolilor de stomac: cîmpia lui Marte cu fluctuații, pată albăstrie mai accentuată și care, în cazuri grave, se întinde peste muntele lui Venus. Adesea nodozități la a treia falangă, o stea vecină cu linia vieții, în josul cîmpiei lui Marte anunță blocaje intestinale.

În caz de peritonită, muntele Lunii este mai dungat și se distinge o stea pe ascuțișul palmei, aproape de Marte. Linii galbene și palmă umedă.

Un munte al lui Marte, exagerat la limita hipotenarului, prezidează durerile de măruntaie (cf. lui Desboralles).

Inventatori - Sînt, în general, intuitivi marcați de Lună (de idee) și de Venus (de creație). Inventatorii de mașini/mecanisme au degetele spatulate sau pătrate

(mișcare), de noduri (calcul), lungi (dovedesc minuție), au degetul gros lățit (perseverență), bine croit (semn de originalitate). Solarii perfecționează mai mult decît descoperă; jupiterienii asimilează; marțienii execută, iar mercurienii laudă și vînd! spre profitul lor...

Îndrăzneală - vezi Curaj.

Încăpățînare - Încăpățînații au degetul gros rotunjit la capăt, indiciu de personalitate excesivă, degetele spatulate și cu noduri, o linie impozantă dreaptă a minții și cel mai adesea confirmări din partea lui Saturn.

Au drept principală caracteristică grafologică bara lui t groasă și finalizată ca un ciocan, un grafism unghiular îndesat, înclinat, cu literele finale înflorate.

A nu se confunda încăpățînatul cu omul tenace și îndîrjit, cei ce fac bara lui t pe spate, înapoi.

Jucători - V. Risc.

Jupiter - Temperamentul jupiterian este, etimologic vorbind, jovial (Jupiter, Jovis, Jovial), ceea ce noi traducem așa: chefliu, sociabil, vesel, amabil. Jupiterianul așa chiar este, are locul lui la masă - înțeleg prin asta că mănîncă, nu se încurcă, bea sănătos, aleargă după plăceri, petreceri, sindrofii, adunări, ceremonii. Ambițios, adoră onorurile, decorațiile, fastul, reprezentarea. Destul de orgolios și autoritar (dar în genere cu multă bunăvoință), este tipul de "pater familias", nițel burghez, credincios mai mult de fațadă decît din convingere, cu inocența ce se cheamă "tată bun, soț bun, bun cetățean", amic al ordinii publice, supus bunelor deprinderi, funcționar aplicat și corect cu șefii, dacă el are o condiție modestă, pe cît cere să i se arate considerație dacă are persoane în subordine.

Este moderator, fidel, generos, politicos cu femeile. Strîngerea lui de mînă e prietenoasă, nu poartă mai niciodată ranchiună. Deși își iubește soția, nu va refuza cîteva bucurii extraconjugale, însă o va face discret, căci are oroare de scandal; nu își va sacrifica nevasta pentru o amantă, orice ar fi. Dă sfaturi bune, se pricepe la afaceri, unde intervine mai dibaci decît un mercurian. Are un spirit clar. Judicios, optimist, încrezător, în sine însuși. Este de bună voie moralist și filantrop. Face dovada valențelor sale în jurisprudență, științe politice, treburi publice, are calități de administrator. Natura sa îl predispune pentru politică și magistratură. În lumea bisericii ajunge la demnități sacerdotale. Devine mare bancher, mare industriaș, în ipoteze mai modeste este patron de cafenea, comerciant afabil, negustor de vinuri, negociator abil etc. Dacă le privim chipul, trebuie să tragem concluzia că jupiterienii sînt, cu evidență bărbați *căutați*. Pe scurt, influxul lui Jupiter tinde să ducă la afirmarea de sine, la instinct gregar și concentrare; favorizează evoluția etică, omogenitatea morală, echilibrul intelectual; dispune de facultăți organizatorice și dă un sens termenului de ierarhie.

Jupiterianismul antrenează (și este normal) tulburări hepatice (din cauza felului gurmand de a fi), un tribut bolilor de sînge, obezității, calviției, palpitațiilor, apoplexiei.

Aliat cu Soarele, Jupiter vede mărindu-se influxul lui benefic; cu Mercur, simțul afacerilor și șansele de a fi onorat; cu Marte, încrederea în forțele proprii, de unde și o înțeleaptă îndrăzneală; cu Luna, dragostea de țară (aceeași alianță îi ajută să se descurce excelent în științele hidraulice); cu Venus alături, gustă din satisfacțiile intelectuale dar și cheltuiește larg; cu Saturn, se dedă la reflecții filosofice. S-a notat că alianța Jupiter-Marte provoacă o pată la unul din picioare.

Indicii chirologici ai jupiterianismului sînt rotunjimea celei de-a treia falange, vizibilă pe amprente, proeminența și fermitatea muntelui de la baza arătătorului, o mînă albă suplă, un deget gros voluntar, un arătător drept (semn de autoritarism), cu degete lungi, ferme, cu pielea elastică și ridicături pline.

Lașitate - Contrariul curajului (v. acest cuvînt). Lașii, separat sau împreună, prezintă următoarele particularități: muntele lui Marte redus ori nul, uneori linia inimii absentă, degetul gros scurt, mîna moale.

Grafologic. Scriitură greoaie, mică, în serpentine, încărcată, cu schimbări subite de linii. Nici un semn de voință. Adesea literele sînt lungi, teșite, ezitante, coborîtoare.

Lenevie - Se citeşte după mîinile molatice, cu palme flasce. Dacă totuşi intervin pasiuni negative, ambiţii distructive, avariţie etc., asemenea mîini sînt capabile de metamorfoză. Mîna fără pasiune este leneşă la modul delicios.

Marte este necesar în orice activitate formativă. O palmă fără muntele lui Marte cel puţin schiţat, deci îngustă şi fără micul promontoriu lunar, niţel precizat (deci consecvent fără fantezie), plată şi chiar nulă, demonstrează lipsă de energie, absenţa resortului afirmativ.

Linii - (Generalităţi)

1. *Clasare. Denominaţii.* Liniile palmei se împart în principale şi secundare.

Cele principale nu lipsesc niciodată; de viaţă, de cap, de inimă.

Cele secundare lipsesc uneori. Pot fi grupate în două categorii, prima le înglobează pe cele mai importante: linia destinului, a soarelui, a intuiţiei iar a doua, oarecum pe plan secund, priveşte linia de însoţire, de necazuri etc., a căror listă, în extenso, o dăm mai jos.

2. *Observaţii generale:*

A. Ca aspect, liniile sînt largi, superficiale, adînci sau fine, foarte colorate sau şterse, cele colorate putînd fi mai apăsate sau mai puţin intense, numeroase sau reduse în mînă, nete şi creionate dar şi neregulate sau accidentate, lungi sau scurte etc...

Liniile bune - mereu un imbold pentru psihic şi moral - sînt întregi, moderate ca lăţime, adîncime şi colorit, continue, fără întreruperi. Orice linie confuză, încîlcită, prost desenată, spartă, înlănţuită, cu un cuvînt imperfectă, vesteşte ceva anormal.

Prea groase şi puţin numeroase, aparţin fiinţelor necioplite; profunde, celor cu temperament viguros; cele prea adînci, prea largi, prea roşii, făpturilor violente; fine şi multiple, persoanelor nervoase, active, dar şi excesive; largi, pale, reduse ca număr inşilor calmi, pasivi, dezarmaţi.

De regulă femeile au mai multe linii decît bărbaţii, fiind ele mai simţitoare şi mai neocupate; tot astfel mondenele au palmele mai însemnate decît oamenii de rînd, citadinii decît cei de la ţară. Pentru că, a se reţine, palma este oglinda agitaţiei cerebrale. Mîinile cele mai interesante de studiat (poate şi cele mai frumoase) sînt cele care răsfrîng impresiile cele mai diverse, mai revelatoare.

Liniile largi, superficiale, scurte, deloc numeroase, aparţin temperamentelor sintetice; fine, profunde, lungi, frecvente, întortocheate, analiticilor (v. art. **Temperamente**).

Lungimea liniilor depinde de intensitatea calităţilor exprimate, lărgimea lor este în funcţie de cantitatea acestor însuşiri.

Liniile se modifică după spectrul impresiilor, al contactelor şi aşteptării unor evenimente deosebite. Există persoane care ne-au spus că linia lor solară s-a format în ajunul unor mari încercări prin care au trecut. Afecţiuni organice grave declanşează, la rîndul lor, schimbări în aspectul mîinii.

B. Din punct de vedere statistic unul din cei mai distinşi chirologi a sesizat că:

Linia de cap lipseşte de zece ori la 1.000 de cazuri şi niciodată la ambele mîini în acelaşi timp. Linia inimii de 40 de ori şi foarte rar la cele două mîini; linia soarelui de 240 de ori la ambele mîini; linia lui Mercur de 460 de ori şi chiar atunci cînd ea există, este rău desenată.

Ce concluzie se desprinde? Că linia vieţii nu lipseşte niciodată, cea de cap extrem de rar, cea a inimii într-un procent oarecare; abia a şaptea parte din oameni nu au vreo şansă de a reuşi în viaţă şi că aproape jumătate sînt lipsiţi de intuiţie.

O altă statistică demonstrează că 10% aproximativ din liniile destinului ating degetul mijlociu, altfel spus, doar o zecime are viziunea menirii ei înscrisă cu anticipație, în vreme ce nouă zecimi suportă fluctuațiile sorții. Cît privește linia inimii, nouă zecimi o au cotită, cu bucle, dovadă că doar o zecime posedă o bună circulație sangvină. La o sută de mîini, în 40 evoluează șase linii importante (de viață, cap, inimă, soartă, soare și praxis mercurian). Acest total funcționează la o singură mînă și numai 30 la cele două mîini. Însă doar 12% sînt cei la care liniile menționate sînt înscrise cu deplină claritate. Să mai reținem, în fine, că numai 15% au linia înțelepciunii separată de cea a inimii, dovadă de cutezanță din născare. La americani acest procent este mult mai ridicat. Sistemul lor de valori se leagă de o morală practică.

Observații clinice. Liniile pale sau galbene clare aparțin limfaticilor; cele roșii, sangvinilor.

Liniile apar, cel puțin cele principale (viață, cap, inimă), de la naștere. Ele se formează în pîntecul mamei simultan cu trăsăturile fizionomice. Celelalte se precizează mai încolo. Toate liniile, începînd cu cele mai puțin marcate, se șterg la deces și chiar în caz de paralizie, dovadă formală a concomitenței lor cu sistemul nervos.

Celelalte semne fiind asemănătoare, la mîini asemănătoare, persoana care are liniile înscrise cu finețe constată că le are și rezistente, cu mai mare șansă de longevitate; în ordine vin apoi oamenii cu linii profunde, cu linii superficiale, în sfîrșit cei cu linii late. Mîinile cu linii late sau adînci expun pe posesorii lor, mai mult ca alții, unei morți violente sau bruște.

La o structură egală a mîinilor, va trăi mai îndelung cel care are cel mai mare număr de linii sau de lungime a ansamblului de linii mai importante.

Mîinile cu linii multiple ajută mai substanțial previziunile decît cele cu un număr restrîns și oricum reliefează șansa la o viață lungă, o sensibilitate reperabilă sau o inteligență activă.

O mînă emotivă, dispunînd de puține linii, dă mai mult în vileag o moarte prematură decît una care este bine hărăzită cu linii.

Bolile tributare sîngelui se socot după liniile roșii, cele tributare bilei după liniile galbene. Dacă cele două feluri se întîlnesc la același individ, o parte din linii va fi roșie, cealaltă galbenă. Sau se va impune culoarea familiei de boli ce domină procentual.

Dacă o linie este dublată, dublura șterge accidentele cu condiția să fie bine făcută. Însă o linie-soră rea accentuează, agravează mai degrabă răul.

Linia inimii - Ea vine din susul palmei, din Jupiter (în principiu) pînă la linia de la încheietura palmei. (Anumiți chiromanți îi desenează traseul invers.) Este linia simțămintelor (a sensibilității, bunătății, tandreței față de prieteni, de părinți, de soț), iar din punct de vedere psihologic, e linia indicațiilor circulatorii și a funcției cardiace.

Dacă este perfectă, are o curbă elegantă, regulată, netă, lungă, fără exces, moderat ramificată, fără traversări, tăieri, puncte sau furci, este aparentă, colorată, nu prea încrustată, nici prea largă; denotă un bun echilibru fizic și moral, afecțiune fără slăbiciuni ori pasiuni nebune, senzualitate dar nu libertinaj, devotament față de rude și, totodată, o bună constituție a cordului; generatoare de o normală activitate a sistemului circulator.

Aspect. O mare linie a inimii, cu sau fără încrengături, plecînd dintre arătător și degetul mijlociu, recomandă o persoană foarte emotivă, extrem de atașată; însă dacă lungimea e exagerată subiectul devine prea neliniștit de tot ce atinge pe cei care îi sînt dragi, chiar temător de nu gelos, gata să resimtă toate chinurile inimii pînă să se prefacă într-un tiran în materie de afecte.

Dacă rădăcina pătrunde în degetul arătător, e vorba de un bărbat sau de o femeie de bine. Plecînd din Jupiter, e o dovadă de dragoste mîndră, o şansă de fericire şi de bogăţie; plecînd de la rădăcina indexului, ea poate induce teama, crede H.Rem, a unor pierderi în presupuse iniţiative; în atare caz, i se recomandă consultantului să caute doar plasamente sigure, deloc expuse jocului împrejurărilor.

Cînd linia începe (şi asta se întîmplă de regulă) între index şi degetul mijlociu, avem acces la o viaţă laborioasă, dar mulţumitoare şi presărată cu oportunităţi, iar în general favorizată de o iubire fericită.

Dacă debutează sub degetul mijlociu, deci cam scurtă, consemnează decepţii, o tandreţe fără insistenţă, dragoste carnală (cu deosebire dacă linia nu are ramificaţii). Şi dacă este şi mai scurtă, ea debutează sub inelar, ceea ce traduce şi mai multă negativitate: sărăcie de trăiri şi de reprezentări.

Însă invers, cînd linia inimii sfîrşeşte sub inelar, avem indiciul unei anumite înfumurări sentimentale, poate ridicole - iar sub auricular, deci degetul mic, de abilitate, de şiretenie chiar în materie de sentimente (tendinţă mercuriană).

Asta cu privire la lungime. Să precizăm, după caz, şi aceste nuanţări.

O linie pală şi largă: calm sentimental.

O linie roşie: energie pasională, mergînd pînă la violenţă.

O linie fină, uşoară; puţină expansiune sentimentală, egoism în materie.

Scobită, dreaptă, fără nervuri, tăind întreaga palmă: egoism ce devine cruzime, uneori mergînd pînă la crimă dacă are degetul gros rotunjit la capăt.

Linie dublă: mare putere de devoţiune sau de dragoste.

Absenţa liniei inimii, chiar la o singură mînă: egoism feroce, lăşitate morală sau, dimpotrivă, intelectualitate deasupra mediei ca structurare a sensibilităţii, a reflexivităţii.

Linie a inimii coborîtă spre linia de cap, atingînd-o la nivelul ramificaţiilor: raţiunea conduce sentimentalitatea, reflexivitatea domină pasionalitatea.

Linie îngrădită: sensibilitate exagerată, inconstanţă şi risipire sentimentală. "Inimă largă" se zice în popor; aceeaşi semnificaţie dacă ea este fragmentată. Întortocheată, ar fi proprie cămătarilor.

Tăiată de mici linii: inconstanţă, decepţii, nenorociri.

Împărţită în două crengi, din care una spre Saturn şi alta spre linia minţii: o dublă manieră de a simţi, cu risc de erori sentimentale.

Cu puncte pe linie: necazuri în dragoste. Punct sub muntele Soarelui semnifică atribuirea necazului unei persoane distinse.

Spărtură sub Saturn: deziluzie fatală; sub Apolo: decepţie în afaceri; sub Mercur: deziluzie provocată de capriciu sau neîndemînare.

Cu cît linia minţii este mai săltată cu atît vesteşte mai abitir fericire în amor.

Încrengături - Orice bifurcare deasupra liniei inimii întăreşte înţelesul de bine; orice rămuriş sub linie slăbeşte acest înţeles.

Absenţă de încreţgături: uscăciune emoţională (mai ales dacă linia este lungă), însă este rar să nu fie măcar o ramură sau două, oricît de mici, la început. Ne găsim atunci în prezenţa unei fiinţe foarte apte de afecţiune, dar care nu vrea să-şi sacrifice personalitatea sa (este cazul artiştilor).

Încrengăturile îndreptate spre sau peste muntele lui Jupiter sînt mereu favorabile (la fel ca cele care, la începutul liniei vieţii urcă spre această protuberanţă). O singură ramură vorbeşte despre o pasiune energică şi tandră. Două ramuri, din care una se orientează spre

index şi mijlociu, înseamnă viaţă liniştită, fericită, reuşită. Trei ramuri: onoruri probabile, bogăţie, şanse de înavuţire.

Însă atenţie la o formă de ramură (în acest caz sînt două-trei) ce cad precum un evantai din înaltul liniei inimii pe linia minţii; trimite la teama de idei negre, poate chiar de sinucidere.

Dacă rămurişul pleacă de la linia inimii ca să se îndrepte spre Mercur, se traduce prin: cîştiguri, profituri, ocazii de făcut avere.

Ramură plecînd din muntele Lunii ca să ajungă la linia inimii: fericire la capătul unui amor capricios.

Ramură în furcă sub arătător: presimţiri îmbucurătoare.

Observaţii clinice. Linia inimii bifurcată arată mereu o defecţiune de circulaţie sangvină. De altfel un fenomen destul de frecvent (în proporţie de 90%).

Bifurcare la tuberculoşi: semn de hemoptizii. Linia inimii unită cu cea a minţii sub degetul mijlociu: moarte violentă (posibilitate asemănătoare, chiar dacă nu e decît o coborîre de la prima spre a doua linie, care se opreşte sub Saturn). Genul de rău se înscrie în palmă (şi în general poate fi: uremie, colaps cerebral etc.).

Moarte violentă din accident fatal, dacă două linii, inimă şi minte, se îmbină cu linia vieţii.

Linia inimii întreruptă, însă pe tronsoane adesea paralele: fibrilaţii cardiace.

Linia inimii înnădită sau tăiată de mici secţionări paralele: palpitaţii.

Insulă pe linie: boală de inimă.

Gaură cu aspect de cicatrice: simptom de apoplexie.

Puncte roşii pe linie: insuficienţă cardiacă.

Cruce pe linie: teamă de sincopă.

Linia destinului - În principiu, porneşte din josul palmei şi se duce spre degetul mijlociu. Se mai numeşte încă

linia de direcţie sau saturniană, dar să renunţăm la celălalt nume, linia norocului, ca să nu creăm confuzie. Aceasta fiindcă se uită a se percepe cuvîntul şansă în sens etimologic de destin (a-şi urma destinul = a nu rămîne dator). Fără să exagerăm cu consideraţiile filosofice despre faptul că în chirologia modernă, se respinge ideea antică de *fatum* (fatalitate), să observăm, totuşi, că examenul celor două mîini ale individului demonstrează în ce grad înalt voinţa sa îi poate modifica soarta. Nu este greu să constatăm că destinul *natural* (influxuri astrale, ereditate ş.a.) este întipărit în mîna stîngă, însă dreaptă, pe care se impune să o supunem *întotdeauna* examenului, reflectă forţa liberului arbitru şi cum ştie fiecare ins lucid să reacţioneze la o serie de circumstanţe.

E de recunoscut misterioasa şi tulburătoarea dispoziţie a liniei saturniene. Ea împarte mîna în lungime în două domenii: de o parte unul al degetului inelar (idealismul) şi degetului mic (inteligenţa), de cealaltă arătătorul (materialismul) şi degetul gros (voinţa, instinctul, vitalitatea). Altfel spus: de o parte abstractul, de altă parte concretul. Dintr-o ochire se distinge care dintre cele două tendinţe primează: idealismul, în ipoteza că inelarul întrece în lungime celelalte degete, materialismul dacă îi revine arătătorului această calitate.

Însă, afirmă Henri Rem cu perfectă dreptate, şansa, destinul, bogăţia - totul este relativ şi depinde de situaţia socială a individului. O linie a sorţii poate fi frumoasă la un fermier, la un funcţionar, la un om de rînd care ascultă de virtuţi precum modestia, calmul, siguranţa fără strălucire. Aceeaşi linie va cunoaşte poate o metamorfoză la un om cu stare, la o fiinţă îndrăzneaţă, cu o existenţă străbătută de fluctuaţii surprinzătoare. Aşadar, bafta (termenul este cumva utilizat în limbajul argotic) echivalează cu neprevăzutul şi nu este de regăsit în linia lui Saturn. Dar apare pe linia solară chiar şi dacă solara indică numai *reuşită* în viaţă, nu neapărat şi glorie sau pactul cu

eficacitatea (v. linia Soarelui).

Pe scurt, pe linia saturniană sînt elemente ce corespund transformărilor de destin, domeniilor existenței ce fac posibile dezvoltarea, edificarea, modelarea.

Interpretare. Să mai luăm în calcul și tipul de consultant. Optimiștii au linia lui Saturn mai aspectuoasă deoarece voința de a fi fericit le transmite tipul de comportare. La mercurieni și solari, tipi echilibrați, ea va avea o valoare cvasiabsolută, dar nulă la saturnieni care exagerează în rău tot ce li se întîmplă. Drept urmare la ei linia lui Saturn, chiar de dimensiuni reduse, are o bună valoare. Jupiterienii și marțienii, dimpotrivă, în plus și venusienii cer să li se scadă valoarea liniei de direcție, căci ei exagerează în sens opus. Cît îi privește pe lunatici, aceeași linie concentrează un înțeles mult mai modest, atît de mult le secătuiește închipuirea dialogul lor cu un număr de norme.

La fel, o mică linie saturniană are mare valoare la o mînă activă, iar o lungă linie de acest profil o valoare minimă la o mînă conică sau "filosofică". Un deget gros scurt și o palmă moale anulează valoarea unei pilduitoare linii a lui Saturn, pe cît o pune în evidență un deget gros puternic și o palmă tare.

Lungime și direcție - Rareori linia saturniană urmează direcția ei ideală. Deodată, ea se face netă, încîlcită sau zdrențuită, fie dispare ca să revină cînd peticită, cînd topindu-se brusc în linia inimii, cu adevărat capricioasă, cum este însăși Soarta. Nici măcar nu tinde spre degetul mijlociu, de unde rezultă următoarele date:

Dacă e atrasă de Soare: orientare pe viață spre arte și idealism. Spre Jupiter: atracție spre bucuriile împlinirilor, ale bunăstării materiale. Spre Mercur: afinități cu științele sau comerțul.

Dacă debutează la linia dintre podul palmei și antebrat și urcă fără piedici pînă la Saturn: viață tihnită, fără

mari dificultăți sau modificări însemnate. Dacă are mîna moale - existență monotonă și vegetativă. O mînă energică - o existență a celui independent mergînd voluntar spre scop, însă care "cîștigă" bătălii cu prețul sudorii și lacrimilor.

Începînd chiar la linia vieții: un trai făurit de cel în cauză, cu pumnul, cum se zice. Din contră, dacă plecarea este separată de linia vieții - naștere într-un mediu înlesnit, tinerețe și lansare facilitată de Soartă, de părinți sau de tutori.

Pornind din linia minții: reușită tîrzie, datorată unei perseverențe răbdătoare; de la linia resurselor: succes la o vîrstă și mai înaintată, ceea ce se numește "succes in extremis".

Debut sub Marte: este vorba de un luptător. În cîmpul lui Marte: tinerețe dificilă, afirmare după lupte grele.

Debut pe Lună: șanse fericite în pofida unor insuccese, viață animată de o anumită fantezie, de o imaginație activă sau de ajutorul unui prieten sau ca urmare a unei bune căsătorii. Dacă pornirea liniei este pe Lună, saturniana se pierde pe firul liniei inimii și în direcția lui Jupiter, însă o șansă de căsătorie bogată, de plasare sub semnul unor accentuate tendințe de influență.

Se întîmplă ca saturniana să înceapă simultan pe Lună și pe Venus prin două ramuri ce se unesc pe cîmpia lui Marte; în acest caz extrage tîlcul ei din două izvoare: dragostea și fantezia. E probabil atunci ca subiectul să reușească ori se presupune că are condiții optime de reușită ulterioară. Însă reușita în discuție va veni după lupte grele pricinuite de o pasiune trează și de o imaginație nedomolită.

Iată, acum, stațiile probabile ale acestei linii singulare: Dacă oprirea este pe linia minții: faptă nesocotită, răsturnare a situației. Pe linia inimii: intervenția unei slăbiciuni amoroase sau de familie. Pe Saturn, chiar în linie perfect

dreaptă: bătrîneţe fericită. Pe Saturn, în mici încrengături: bătrîneţe grea. Pe Saturn cu bare transversale: obstacole, nenoroc, înfrîngeri. Pe Saturn, cu un pătrat la capăt: prezervare de nenorociri de altfel anunţate.

Dacă linia urcă spre degetul mijlociu: mare fatalitate (în bine sau rău). Acelaşi gen de prevestire, dacă pleacă din încheietura mîinii.

Aspect. Lungă, fină, puţin vizibilă: destin insignifiant, trădare.

Absenţă totală de linie: semn neprimejdios însă subiectul nu poate conta decît pe el.

Linia neregulată pe o palmă agitată: semn de nervozitate, de excesivă iritabilitate.

Dublată de mici linii: obstacole învinse.

Dublată de o linie mare: semnificaţie principală marcată sau mai multe corzi la arc.

Dotată cu mici linii: spirit indecis, destin neliniştit.

Tronsonată, mereu lipită: neîntrerupte fluctuaţii. Dacă încrengăturile care formează această structură scarificată sînt suitoare, sforţarea denotă o constantă conectare la propriul crez.

Accidente. Puncte: slăbiri ale şanselor.

Cruci: obstacole, răsturnări de situaţii.

Stele: nenorociri, lovituri ireparabile. În mîna jucătorului: pierderi de bani (se ajunge la determinarea datei aproximative a acestor pierderi şi a anilor, cu anticipaţie).

Insulă: adulter (v. acest cuvînt şi rezervele făcute).

Mici bare transversale: scandaluri posibile. Dacă bara pleacă din linia resurselor: divorţ.

Linia de intuiţie - Zisă a lui Mercur sau a presentimentului. Ea merge din josul palmei la rădăcina degetului mic, în principiu. Adesea se opreşte pe drum. Mai des este întîlnită, incompletă, rău desenată. O statistică o dă absentă de 468 de ori la 1.000 de cazuri.

Punctele ei de pornire sînt diverse ca aspect: vitale, saturniene, solare, pînă la marginea muntelui Lunii, de unde se aburcă cînd pînă la buza muntelui, cînd pînă la vîrful terasei mercuriene.

Ea împrumută însuşirile domeniului pe care îl traversează, de altfel ca orice altă linie: a imaginaţiei pe Lună, sensul luptei pe Marte, perspicacitatea pe Mercur, cu precădere o dotează cu esenţialul care, de altfel, îi dă şi numele: o intuiţie vie, infinit utilă celui care o posedă, atunci cînd ea este, lucru rar, netă, regulată, totală, scutită de accidente.

Este preţioasă linia asta pentru intelectuali, avocaţi, oameni de stat, savanţi. Prin ea oamenii aceştia întreţin strălucite aptitudini pentru poezie, roman, teatru, retorică, politică. Ea conţine în sine ceva din esenţa geniului. Ea uşurează judecata limpede, riposta facilă; transmite dorinţa de a învăţa, o nervozitate sănătoasă, fineţe şi logică, o inteligenţă practică.... şi, nu în ultimul rînd, o bună sănătate.

Merită să lipsească decît să chinuie cu sinuozităţile ei, sursă de bizare închipuiri, de cinste îndoielnică, de prost gust, ori înnădită, fapt ce afectează limpezimea de spirit. Străbătînd linia minţii, ea invederează un conflict între inteligenţă şi intuiţie.

Observaţii clinice. Puncte albe pe mercuriană: slăbire a inteligenţei. O cruce sau o insulă pe ea: boală. O mare insulă este sinonimă cu intuiţii oculte.

Linii secundare (de plan doi) - Această denumire ar putea să sune ciudat, însă clasînd ansamblul liniilor în principale şi secundare (v. **Linii**, generalităţi) acestea din urmă pot să fie foarte importante (saturniană, solară, mercuriană) sau mai puţin importante. Cele mai puţin importante dintre secundare le vom numi de-al doilea ordin şi le vom consacra un singur articol de ansamblu, excepţie făcînd, totuşi, pentru cele care merită o menţiune specială. Mă gîndesc la Inelul lui Venus, la li-

niile de unire, la linia procesului, la călătorii, la moșteniri (v. art. **Unire, Procese, Moșteniri**).

Linii de merit personal. Sînt, mai degrabă, linii mici (tăiate), bine trasate, ascendente, pornind din linia vieții. Sînt mereu favorabile și exprimă efortul individual, atît de bine că linia saturniană, cînd iese din cea vitală, poate fi considerată ca linie de merit personal întrucît lămurește că subiectul și-a zidit singur viața (v. linia destinului). S-a văzut, chiar, sensul benefic al unei ramuri ieșind din linia vitală ca să urce pe Jupiter; din contră, liniile descendente ale liniei vieții sînt indicative de insucces și de pierderi. (A nu se confunda furca zisă cauzală ce indică pierdere de sevă cu trecerea timpului.)

Linii ale mutației. Sînt cele care previn sau motivează o schimbare de situație. Pot fi considerate ca atare cele care apropie linia saturniană de un arbore cu mari crengi tăiate (ascensiuni succesive). Sînt, însă, și linii de mutație ce pleacă din Venus, străbat liniile capului, inimii și sorții și indică o primenire a rosturilor în viața de familie sau sentimentală; rațiuni familiale dacă aceste linii pleacă înainte de vîrsta adultă, sentimentale dacă ele pleacă mai tîrziu. Dacă una din aceste linii taie solara în prima parte a vieții, atunci, după Desbarolles, urmează un atac la interese materiale (starea averii) sau în poziția socială ca efect al unui eveniment nedorit (decesul unei rude, cădere a acțiunilor la bursă etc.).

Linii de necaz. Sînt în discuție toate cele care pleacă din Venus și traversează linia vieții. Sînt studiate corespunzător în articolul special dedicat subiectului.

Linia lui Marte și a Soarelui. Stimulează crearea unei ambianțe primitoare, aduce servicii oratorilor, actorilor ș.a. în sensul că îi incită intelectual cînd au în față mulțimi.

Linie de unire între Venus și Mercur. O linie pornind din Venus sau din linia vieții că să urce spre Mercur este un bun semnal prevestitor de percutanță în afaceri și în alte diverse întreprinderi (chiar și de dragoste).

Linie între Lună și Mercur. Presentimente. Este, oarecum, un fel de linie mercuriană. Cu o insulă dedesubt poate să evoce somnambulismul.

Linie de unire cu Arta și cu Știința. Două linii, una plecînd de la baza degetului inelar și a doua de la baza degetului mic se unifică în formă de U sau V deasupra liniei inimii, alcătuind un semn de succes, de reputație. O găsim, crede Henri Rem, la arhitecții de prestigiu, la medicii celebri, la exponenții unor profesii consonante cu știința și arta.

Linia mercuriană. Soră a liniei vitale însă mai groasă decît liniile de influență cu care să nu le confundăm. Îndreaptă linia vieții, o întărește. Trimite o ramură spre Lună; denunță intemperanța și viciul.

Linia paradisurilor artificiale. Nume dat de doamna Choisy unei linii pornită orizontal din josul liniei vieții, sub Calea lactee cu care să nu o confundăm. Merge pe muntele Lunii, ceea ce denotă gust pentru excitante și stupefiante. Ea indică alcoolism, cu un munte al Lunii frămîntat, gust pentru stupefiante și un Venus cu gratiile sfărîmate.

Linia sănătății (sau hepatică). Linie existentă în evidențele vechilor chiromanți dar contestată azi și care nu ar fi, după Muchery, Rem și alții, decît o simplă confuzie cu linia mercuriană. Totodată, doamna Choisy, împreună cu Cheiro, o păstrează paralel cu mercuriana și o vede începînd deasupra liniei resurselor, la baza lui

Mercur, îndreptîndu-se spre linia vieţii fără să o atingă. Absenţa ei este un semn bun, căci linia anunţă boală, de altfel nu de puţine ori neconfirmat. După Cheiro, dacă este la fel de vie pe cît este linia vieţii şi o atinge pe aceasta, contactul demonstrează că moartea bate la uşă. Dacă este netă, ea arată o sănătate precară. Dacă e pală şi lăţită: proastă circulaţie. Dacă începe la linia resurselor: pericol de accident cardiac. Dacă este presărată cu semne roşii: febră infecţioasă. Cu insulă: tulburări pulmonare, dacă unghiile sînt lungi şi concave; dureri în gît dacă sînt mari. Întortocheată: suferinţă la ficat. Trasată drept: probleme la stomac. Grea între linia inimii şi capului: atac cerebral.

Linie a desfrîului. Supranumită, însă, a Căii lactee; ansamblu de mici şi uşoare trăsături navigînd de-a lungul mercurienei şi cel mai adesea în partea sa inferioară (deci pe muntele Lunii). Vizibilă la ambele mîini, ar fi un semn de imaginaţie depravată mai degrabă decît de senzualitate activă. Linie rară, însă mai niciodată absentă din palma unui mistic sau a unui hipnotizat.

Linia copiilor. Contestată de unii, admisă de alţii (printre partizani, H.Rem), nu are valoare, orice s-ar zice, decît la femei. Liniile vizate înseamnă tot atîţia copii; sînt formate din mici segmente verticale la baza degetului mic, în vecinătatea liniilor de însoţire, acestea fiind orizontale. O stea deasupra lor pronostichează moarte accidentală a odraslei pe care o reprezintă. Însă, repet, totul este foarte discutabil. Mai simplu este să rămînem la posibilităţile de progenitură indicate de un munte al lui Venus normal, pe cînd un Venus strîmt prevede sterilitate. Sau, după caz, lăuzie grea întrucît e un raport de proporţionalitate între lărgimea lui Venus şi bazinul femeii însărcinate.

Linie de influenţă a lui Venus. Potrivit tradiţiei hinduse raportată de doamna Choisy şi care pare valabilă, verticalele din terasa venusiană indică importante influenţe sentimentale pe care cu toţii le înregistrăm. Dacă vreuna din ele începe din partea superioară a terasei şi atinge vitala, atunci ea trădează o relaţie de tinereţe cu anumite probleme; dar dacă ea trimite ramuri spre linia vieţii, aceste tulburări vor fi neregulate, intermitente, poate chiar resorbite. Dacă linia vieţii nu este atacată influenţa este mai redusă. Dacă se îndepărtează, precizează o detaşare progresivă de fiinţa iubită, ruptura acolo unde se opreşte, "reaprinderea flăcării" dacă reapare mai departe. O insulă pe această linie denotă o ameninţare de scandal. Dacă linia se alătură unei linii de traversare şi parcurge cu ea o anume suprafaţă a mîinii, dragostea se va schimba în ură iar unirea lor (a partenerilor) devine defavorabilă altor linii (vitală, saturniană, a minţii ş.a.); dacă se adaugă încă o insulă: scandal cu fostul partener.

Numeroase linii de influenţă marchează o natură tandră şi care transferă afecţiunea din sensibilitate oscilantă decît din senzualitate. Misticii au totdeauna un Venus tăiat de linii de influenţă.

Oricum, ea constituie un semn foarte favorabil (excepţie făcînd cazurile de nebunie). Şi încă s-ar cere să fie redusă, netă, unică şi nu barată, ezitantă, nesigură. Uneori, dacă este duplicată, nu înseamnă că e bine, abatere constituind-o cea cu toate componentele ele însele drepte, distincte. Atunci ele vestesc o reputaţie universală, se înţelege că avem ceva ieşit din comun. Aproape mereu multiplicitatea anunţă doar şansa dispersată.

Lungime şi direcţie. Cînd este lungă, linia solară poate să plece din: linia inimii, cu succes datorat talentului, generozităţii, gloriei tardive, chiar postume. Din linia minţii: deşteptăciune, voinţă de reuşită, cu deosebire în

artă. Din linia intuiției: izbîndă parcă jenată de o imaginație dezlănțuită. Din linia destinului: reușită generală, aducătoare de glorie. Din linia vieții sau a lui Venus: foarte bună prevestire (de ex., cazul lui Victor Hugo). Din muntele Lunii: afirmare a poeților, actorilor, artiștilor. O combinație a succesului popular cu sistemul de așteptări al unui grup mai exigent. Din cîmpia lui Marte: reușită după lupte înverșunate (de ex.: Rodin, Clemenceau). Din muntele lui Marte: arzătoare dorință de celebritate (v. cazul lui Sarah Bernhardt).

Dacă solara se îndreaptă spre Mercur: negocierea talentului, nevoie de bani. Spre Saturn, Soare și Mercur: este cel mai magnific semn, ceea ce se cheamă **Tridentul miraculos**. Semnifică: prin Soare - glorie, onoruri; prin Mercur - bogăție, cîștiguri; prin Saturn - muncă fertilă și deplin recunoscută.

Aspect. Am mai spus: bare pe linia solară trimit la două obstacole de depășit sau de ocolit și cu atît mai serioase cu cît barele sînt mai profunde.

O solară întortocheată indică risipire a eforturilor, un fel de barieră în calea finalizării lor.

Acest aspect negativ, cu un inelar răsucit și urît, poate antrena o celebritate rușinoasă ca cea a criminalilor notorii. Dacă muntele lui Marte trimite o ramură pe solară sau pe muntele respectiv într-o palmă urîtă, individul e capabil să atragă atenția asupra lui.

Accidente. Stea sau linii dezordonate pe solară: eveniment nenorocit. Totuși dacă linia continuă, șansa renaște dincolo de orice piedici.

Insulă pe solară: adulter avantajos (v. **Adulter**) sau scandal de natură să amenințe onorabilitatea.

Observații. Sînt de notat aspecte de ansamblu în legătură cu saturniana și solara în Pătrat (centrul palmei) ca să tragem concluzii.

Dacă saturniana este frumoasă în Pătrat iar solara se oprește pe linia minții, ca să reînceapă la linia inimii,

șansa va fi întîrziată, persecutată și nu va recidiva decît la reapariția liniei Soarelui. Dimpotrivă, dacă solara e frumoasă alături de o saturniană ce se estompează sînt posibile discordanțe în calea norocului. Poziția rămîne însă pilduitoare și meritată pusă în valoare.

Linia minții - Este cea de la mijlocul mîinii, plecînd din același punct cu linia vieții (sau foarte aproape) ca să meargă drept sau deviat spre linia de la încheietura mîinii. I se zicea pe vremuri **naturală**. Ea dă seama despre statusul psihic și moral al creierului. Acolo se înscriu inteligența, energia sau defecțiunile cerebrale, rănile la cap, bolile mentale.

Dacă este bună, linia trebuie să fie netă, lungă, dreaptă sau ușor înclinată, fără accidente și să se oprească sub degetul mic... În acest caz creierul este înzestrat cu însușiri împrumutate de la Marte și de la Lună: deșteptăciune călăuzitoare, raționalitate productivă, spirit deschis și drept, caracter loial, voință neînduplecată (cu deget gros puternic) să atingă scopuri înalte. Grație lor insul rămîne tare în fața pericolelor, le întîmpină fără teamă, ca un luptător. Este, într-un cuvînt, perfect echilibrat mental.

Lungime și direcție. Prea lungă (pornire și evoluție ce depășesc verticala din mijlocul degetului mic) indică exces de raționamente, de calcule. Chiar și acolo unde sensibilitatea s-ar exersa în materie de egoism; adesea o asemenea linie "programează" tendințe spre economisire aduse în pragul avariției, dar este și semn de absolută dominație a pasiunilor și, în acest caz, compensează un deget gros, scurt.

Dacă o lungă linie de cap trimite o ramură (sau se curbează asupra ei însăși) spre Mercur, înseamnă instinct treaz, imaginație fecundă, adresabilitate și simț al profitului, chiar gust al riscului.

Dacă linia se împarte la capăt în două, cu o încrengătură spre Marte şi alta spre Lună, probează aptitudinea subiectului de a se descurca în afaceri, să mintă iscusit pe un fond de suplețe intelectuală, de alegere, la o răscruce a încurcăturilor, a căii spre cea mai bună soluționare. Sînt femei cu acest talent (în adultere, mai ales), avocați ce apără orice cauză (fie şi desperată), politicieni unşi cu toate alifiile, afaceriști pehlivani, actori cu aer sincer în viață şi pe scenă. Cei cu degete mlădioase se descurcă prin şiretenie. Bifurcația este bună la unii, rea la alții, în funcție de ansamblul moral al tipului.

Dacă linia descinde prea mult spre Lună înseamnă imaginație excesivă şi cu un mijlociu evaziv - idei melancolice, anxietăți, adrenalină risipită inutil etc. Însă povîrnirea liniei poate marca, de asemena, gustul pentru visare, pentru singurătate şi întuneric (cu furcă - gust pentru literatură). Dacă linia astfel conformată merge departe, s-ar putea ivi o aplicație pentru ştiințele oculte. Cu o cruce formată de mercuriană: exaltare în idei.

Dacă linia naturală pleacă din Jupiter: talent, energie, ambiție, decizie, ordine şi geniu organizatoric. Dacă pleacă mai tîrziu spre linia vieții: inteligență tardivă. Dacă pleacă din Venus şi secționează vitala: iritabilitate, versatilitate, capriciu, conflict perpetuu cu sine şi cu ceilalți. Dacă merge sub degetul mijlociu: obstacol în calea dezvoltării intelectuale.

Dacă linia de cap sfîrşeşte sub mijlociu: lipsă de inteligență, uşurătate, adesea viață încheiată înainte de vreme. Dacă sfîrşeşte sub inelar: lipsă de prevedere, senzualitate (cu alte semne *ad hoc*), lipsă de continuitate în idei, cochetărie la femei, infidelitate la bărbați, viață mai mult sau mai puțin marcată de evenimente preferențiale.

Linie dublă: fericită ghicire a întîmplărilor, noroc, moştenire.

Dacă urcă spre linia minții, o continuă sau o depăşeşte: înclinații criminale.

Aspect. Unită la plecare cu linia vieții: unire a rațiunii cu instinctul, deci dezbateri morale şi, în consecință, reținere, timiditate, teamă de sine, în acelaşi timp conştiință dreaptă, simț al dreptății. Prin urmare, nu discuții în contradictoriu, isprăvi/imprudențe. Este evident că aceste două dispoziții au fiecare avantajele şi inconvenientele lor, în funcție de restul palmei. O observație curioasă: americanii fac disjuncție între oamenii întreprinzători şi cei care se sustrag riscului.

Linia minții adîncă: voință, curaj, energie, însă prea scobită, prea dreaptă şi prea largă - cruzime.

Abia perceptibilă, voință slabă. Inteligență fină. Palidă, uşoară: inteligență pasivă. Orizontală şi înlănțuită: scăzută concentrare intelectuală. Roşie: voință sănătoasă. Ascendentă, curbată: semn rău prevestitor. Întortocheată: voință schimbătoare, spirit blestemat, avar, mincinos, aplecare spre hoție. Confuză, întretăiată: bizarerii. Prea apropiată de linia inimii şi în furcă: disimulare. Dacă atinge linia inimii: aceasta îl inspiră. Încrengătură urcînd spre linia inimii: rațiunea domină sentimentul. Dacă există o bară transversală: dragoste nefericită.

Ramură urcînd spre Jupiter: împlinire în pofida adversităților. Dacă are stea la capăt: succes în totalitatea inițiativelor.

Ramură urcînd pînă la degetul arătător: orgoliu, vanitate consistentă.

O cruce mică la capăt sub palmă, deasupra podului palmei: noroc în afaceri.

Observații clinice. O insulă pe linie: boală de nervi, oboseală cerebrală, nevralgii.

Linie de cap ce se termină sub Saturn: risc de moarte prematură.

Plecînd întîrziat de sub linia vieții: boală de ochi în anii tinereții sau afecțiune a nervului optic.

Tăiată la debutul ei: rănire la coapsă sau boală la membrele inferioare sau rană la cap prin cădere.

Cruce aparentă şi izolată pe linie: rană mortală; la sfîrşitul liniei înclinate: nebunie.

Linie întreruptă: predispoziţie spre migrene, spre amnezii trecătoare şi chiar spre stupiditate.

Din verigi sau abia trasată: sănătate delicată, slăbiciune, langoare, limfatism.

Amestecată cu roşeaţă întinsă: debilitate mentală, apoplexie.

Întortocheată: proastă funcţionare a ficatului.

Despicată net sub Saturn: fatalitate indubitabilă, rană mortală.

Linia capului şi a inimii extrem de apropiate: sincope, sufocări, palpitaţii, astm.

Puncte negre sau albăstrui: tifoidă, dureri violente de cap.

Stea la capăt, la încrucişarea cu linia lui Mercur: lăuzie dificilă sau chiar sterilitate (Desbarolles).

Insulă pe linie, cu Luna împodobită de linii înlănţuite: paralizia muşchiului facial.

Interpretare. Linia minţii impune o interpretare adaptabilă la desenul specific al mîinilor, unele erori fiind admise. O cerebrală înclinată întăreşte calităţile mîinii spatulate sau pătrate şi, dreaptă, o deranjează. Va trebui să fie fină şi bine plasată (în josul palmei), unită cu linia vieţii şi înclinată, altfel posesorul ei va fi opac la idei; detaşată de linia vitală, cea a minţii va impune sofisme. Pe o mînă conică de artist sau scriitor, devine semn (dacă e înclinată denotă slabă productivitate); la o mînă ascuţită poate fi înclinată căci, dreaptă fiind, nu aduce decît un mesaj intenţional.

Linia vieţii - Este cea mai valoroasă din palmă, din care nu poate lipsi vreodată. Include muntele lui Venus sau rădăcina unui deget mare vag curbat cu baza între degetul mare şi arătător ca să se îndrepte, în principiu, spre linia de la încheietura palmei, aşa-zisul colier. Era

numită, cîndva, *vitala*, cuvînt ce mai are încă circulaţie. Defineşte esenţa însăşi a vitalităţii subiectului, gradul său de vigoare fizică. Poate fi perfectă, va trebui, deci, să fie lungă, netă, uşor colorată, fără puncte sau intersectări, nici ruperi, nici prea fină, nici prea largă, nici prea adîncă.

Prin ea însăşi, linia vieţii nu are semnificaţie psihologică; cel mult s-ar zice că dacă e palidă şi largă, trădează un limfatic, iar dacă este neregulată sau marcată profund sau prea roşie, recomandă o fiinţă violentă, nestăpînită. Ea informează din punctul de vedere al constituţiei fizice. Începem, aşadar, cu datele clinice, pe urmă vom vedea ce semnifică, moral, nu linia, ci încrengăturile ce proliferează din ea.

Observaţii clinice. Altădată se acorda mare însemnătate lungimii sale, considerată direct proporţională cu durata de viaţă a subiectului. Mai circumspect azi, admitem că longevitatea depinde mai curînd de un ansamblu de linii (lungimea lor); totuşi, este învederat că o linie a vieţii, scurtă la ambele mîini, poate preveni eventualitatea unei vieţi scurtate.

Vorbim despre aspectul unei linii de viaţă normale. Prea ştearsă sau prea largă indică o sănătate delicată, fără elan; prea roşie, o natură violentă din exces de vitalitate; prea fină, nervozitate.

O linie în lanţ, discontinuă, ridată, rău formată anunţă o viaţă bolnăvicioasă, agitată de tulburări nervoase; dacă la naştere este crăpată, previne boli pretimpurii.

Dacă o altă linie o dublează (v. linia marţiană), ea corectează imperfecţiunile, le fortifică laturile fragile, conferă, pe lîngă o linie principală bine trasată, un plus de robusteţe. Victor Hugo, atît de zdravăn, avea trei linii cu acest profil. Dacă linia de dublură este întortocheată, ne poate inspira teama că pîndeşte o boală gravă. Dacă e bine făcută, însoţeşte o linie principală prea scurtă şi o depăşeşte, chiar o înlocuieşte. De altfel, o bună linie hepatică poate înlocui de asemena o linie a vieţii prea

scurtă, cît şi o frumoasă linie saturniană ce restrînge linia venusiană acolo unde vitala a dispărut cu totul.

Ruptura netă pe linia vieţii, fără ca tronsoanele să alcătuiască paralele, anunţă ceva rău; dar nu este un semn mortal decît dacă ruptura există în ambele palme. Şi dacă tronsoanele se regăsesc adunate într-un pătrat, care le protejează, s-ar putea să fie vorba doar de o boală gravă.

O linie de viaţă bifurcată la extremitate (şi multe sînt) indică o pierdere de vitalitate la ambele sexe, din motive de oboseală, de excese. A sfătui mereu pe cei interesaţi să recurgă la precauţii în acel moment şi să se ferească îngrijindu-se corespunzător înseamnă a le cere să se odihnească.

Alte observaţii: vitala înclinată la început în semicerc pe muntele lui Jupiter: probleme cardiace. Bifurcare la început: semn de rezistenţă.

Insulă pe vitală: scăderea puterilor sau boală la care apar previzibile perioade de apariţie şi durată.

Cruce pe vitală: maladie sau infirmitate gravă, dacă este la o singură mînă; mortală, dacă este la amîndouă.

Puncte: boală sau rănire, dacă e adîncă şi s-a înnegrit, dacă punctul este alb, înseamnă tulburări de vedere ca efect al unei febre; dacă are nuanţa bleu-negru: tifoidă (cu insulă deasupra liniei capului, iar dacă tifoida atinge capul cu pată albastră, pe insula lui Marte, dacă tifoida atinge intestinul). Uneori, după Muchery, dacă tifoida este gravă şi contractată în jurul vîrstei de 40 de ani, se formează o mare insulă lividă la începutul bolii pe chiar insula vieţii.

Încrengătura coboară din vîrful liniei spre muntele Lunii: reumatisme.

Mică bifurcare pe parcursul liniei: boală (de regulă gută).

Mici linii strălucitoare în jurul punctului de efort al vitalei: lipsă de echilibru fizic şi numeroase căderi în copilărie.

Observări psihologice şi chiromanţie. Am mai spus-o, o linie a vieţii defectuoasă antrenează alterări morale: moliciune, în sens opus excomunicări ş.a.m.d. O linie roşie-violacee şi lată identifică un temperament iritabil pînă la crimă; scobită şi adîncă: brutalitate, detracare; inegală: un caracter inconsecvent; întortocheată: spirit răutăcios, mincinos; dacă porneşte de sub Jupiter: ambiţie pretimpurie.

Braţ plecat din capul liniei şi urcînd fie spre interior fie spre exteriorul bazei lui Venus: onoruri, avuţie.

Braţ ascendent spre linia minţii: bogăţie, reuşită taman la momentul indicat.

Braţ urcînd spre Saturn sau spre Soare: demnităţi, ranguri, moşteniri.

Încrengătură spre cîmpia lui Marte sau Pătrat: piedici trecute şi reuşită ulterioară.

Ramură coborînd din capul liniei pe Venus: pierderi de bunuri; spre brăţara articulaţiei între palmă şi antebraţ: boală, sărăcie, pierderi, schimbări defavorabile de situaţie. Spre muntele Lunii: inconstanţă, înstrăinare.

Braţ învecinat cu linia vieţii, pe Venus, aproape de degetul gros şi coborîtori: dispute, discordie între cunoscuţi.

Încrengătură pe Lună: nelinişte nervoasă, dorinţă de deplasare; cu o palmă moale: deplasare peste aşteptări.

Pe scurt, ramificaţiile ascendente oprite pe linia vieţii, sînt favorabile, indicii de şansă meritată. Este adevărată constatarea că o linie a destinului astfel constituită poate fi considerată ca o linie a meritului personal cît şi o dovadă că ne-am autoconstruit viaţa. Ramurile descendente sînt, dimpotrivă, defavorabile.

O linie mergînd de la vitală (sau de la Venus) spre Mercur este un bun semn de perspicacitate, de consens în afaceri, ocazie de făcut avere.

Cînd vitala, linia minţii şi a sănătăţii se unesc la

origine: incapacitate de a preveni pericolul.

Cruce la începutul vitalei: dificultăţi de tinereţe; la sfîrşit: moarte împăcată (cf. doamnei de Thèbes).

Linii de supărări - Să le facem un loc aparte. Sînt toate cele care, plecînd din muntele Venus, străbat linia vieţii.

Dacă vreuna din aceste linii intersectează linia minţii, a inimii, a destinului sau a Soarelui, va urma o schimbare de situaţie în plan familial sau sentimental.

Dacă pleacă din Venus, la începutul liniei vieţii înseamnă punere în distanţă a poziţiei sociale, a averii, la curmare a unei încercări sau a unui deces în familie.

Dacă merge în cîmpia lui Marte şi se încheie într-un punct sau stea pe linia minţii, înseamnă o mare supărare cauzată de boală, poate chiar de un accident cerebral.

Dacă taie saturniana sau se uneşte cu o cruce, înseamnă atac la situaţia dobîndită, la bunurile posedate.

Dacă taie linia soarelui, este, adesea, atac la onorabilitate.

Cînd nenorocirile precedente vin după un deces în familie, acesta este indicat de o stea pe muntele Venus şi de acolo pleacă linia supărării.

Cînd linia necazului taie o mică bifurcare pe linia de viaţă şi alcătuieşte cu aceasta o cruce, înseamnă proces, separare, divorţ (v. cuvîntul **Proces**).

Cînd linia abia atinge saturniana ce devine în locul respectiv mai largă şi mai adîncă: posibilitate de moştenire (de verificat pe steaua de la linia încheieturii mîinii).

Cînd atinge linia de unire, înseamnă divorţ sigur la o vîrstă indicată de locul unde este intersectată linia saturniană.

Dacă una din liniile de necaz comportă o insulă, obstacolul este datorat unei persoane ce provoacă scandal. (M.Choisy).

BIBLIOTECA JUDEŢEANĂ „OCTAVIAN GOGA"

Longevitate - Nu este uşor să o determinăm cu precizie. În principiu, o bună linie de viaţă lungă şi fără accidente semnalează longevitate, cu sau fără tripla linie de la încheietura mîinii şi, mai cu seamă dacă restul palmei nu divulgă puncte de pericol în desfăşurarea vieţii. Dar încă s-ar părea că o linie de viaţă mai scurtă, la aniversarea a 60 de ani, poate fi răscumpărată de un complex de alte linii solide: cea a inimii şi a minţii.

Dl. Muchery este de această părere în cartea sa atît de interesantă privind "Bolile şi Moartea", studiate exclusiv pe baza amprentelor. El stabileşte chiar un barem, de altfel destul de complicat de examinat. Nu îl vom da fiindcă trimite la linii ce adesea lipsesc ori sînt greu vizibile, precum saturniana şi mercuriana, poate chiar şi linia de dublură la linia vieţii. Aşa stînd lucrurile, cum e vorba doar de o aproximaţie, ni se pare că se poate obţine o bună judecată adunînd pur şi simplu lungimea liniilor de viaţă, inimă şi minte din ambele mîini şi să împărţim rezultatul la 6 dacă pe întinderea liniilor sau aiurea nu-şi fac apariţia semne funeste (v. cuvîntul **Moarte**).

Pe de altă parte, aprioric (foarte aprioric), se dă o medie de viaţă astfel: 45 de ani pentru marţieni, 52 pentru jupiterieni, 56 pentru venusieni, 62 pentru lunari, 67 pentru mercurieni şi 72 pentru saturnieni. Este luat în calcul, înaintarea altora, faptul că tipul solar este notabil, greu sesizabil, iar marţianul dezvoltă o activitate violentă. În acest mod şi unul şi altul îşi influenţează media, unii epuizîndu-se mai repede, alţii amplificînd şansa de moarte accidentală. Se mai ştie că Jupiter declanşează rele, proaste deprinderi, graţie cărora îşi fac, provizoriu, viaţa mai uşoară. Sînt elemente ce le grăbesc sfîrşitul, drumul spre mormînt, pe cînd prudentul Saturn, puţin dispus la excese, soseşte ultimul şi îi cruţă pe ai lui. Dar să recunoaştem că avem rareori de-a face cu tipi eminamente plasaţi într-o singură zodie. Cei mai mulţi aparţin unor mixturi astrale, deosebit de greu de precizat.

731251

Să amintim, de asemenea, că oamenii cu linii largi şi profunde sînt mai expuşi morţii violente decît cei cu trăsături superficiale şi fine, pe cînd cei cu linii numeroase, lungi, discrete aparţin celor ce rezistă la presiuni.

Să ne oprim aici cu estimările. Toate aceste date nu sînt de neglijat, de aceea servesc la degajarea unor indicaţii utile la descoperirea unor taine.

Luna - Pe cînd Soarele şi Marte sînt într-un influx de absorbţie. Ea conferă calităţi subiective, drept care lunaticul este un intuitiv cu participare simpatetică la dezvoltarea intelectuală. Desigur că e inegal ca umoare, moale, indecis, leneş, însă are de partea lui o imaginaţie uimitoare, adesea capacitate mnemonică. Este tipul din care se recrutează inventatorii, poeţii, călătorii, marinarii, pescarii şi chiar somnambulii, fotografii, spărgătorii, oameni cu ocupaţii nocturne.

Lunarul este puţin încrezător în sine, tracasat de nelinişti, atras de visare; nu-i place să se oboosească, să lupte, să îndure; este relativ fricos şi totuşi adoră singurătatea, lacul, nocturnul. Are o fire religioasă, sentimentală, romanescă. Lunarul este devotat, poate o idee rece, dar blînd, liniştitor. Senzualul lunar îşi schimbă mereu idolii; este mai mult armonic decît simfonic dacă îşi pune în gînd, cumva, să se încerce în compoziţie muzicală. Ca amant lunarul preferă persoane mai coapte celor prea tinere. Cînd devine adult, o face din slăbiciune şi curiozitate mai degrabă decît din pasiune. Un bărbat lunatic îşi poate trăda soţia, deşi continuă să o iubească. Afinitatea lui cu apa de care se teme o trecem pe seama atracţiilor greu de explicat. Preferă, spre deosebire de mercurieni, o viaţă la ţară existenţei citadine. Mănîncă mult însă fără rafinament. Fumează enorm şi bea la fel. Ideologia lui, cumva pasivă, dă naştere unor tendinţe contemplative, căutării ieftine de stimulente senzoriale şi emoţionale. E spectator, niciodată luptător.

Organele dominate de influxul lunar sînt tubul digestiv şi creierul. I se atribuie acestui influx boli de vezică urinară şi de rinichi (se ştie clar că sînt prevăzute de aspectul muntelui Lunii), cu pietre la rinichi şi accese de gută, de limfatism acut (slăbiciuni de vedere), anemie, boli ale sferei uterine.

Indicii chirologici lunari ţin de dezvoltarea eminenţei hipotenare sau de muntele Lunii şi de înclinarea liniei capului spre acest munte, însă nu e obligatoriu ca subiectul să suporte numitul influx. Mîna acestuia este conică şi scurtă, moale şi are degetul gros redus.

Marinari - Marinarii şi pescarii sînt supuşi influenţei Lunii. Priviţi-i alături de noi: majoritatea au obrazul rotund şi ochii albaştri. Marinarii-pescari sînt mai degrabă Marte-Lună. Pescarii de ape dulci, rareori jupiterieni, saturnieni sau mercurieni, au cîteodată bumbul solar dezvoltat după exemplul hipotenarului şi fără încreţituri. Sînt fiinţe liniştite şi visătoare. Barcagii au rareori alte linii decît cele principale: muntele lui Marte şi al Lunii sînt tari iar mîna le este asprită de efort.

Marte - Influxul marţian este dinamic. El generează vigoare musculară şi forţă funcţională, energia vitală şi dispoziţiile combative, simţul percutanţei şi al realizării, voinţa de a rezista dar şi de a ataca. Însă, repede, expansivitatea marţiană degenerează în cusur. Curajul ei devine uşor violenţă, generozitatea risipă, sfidarea pericolului

dispreţul de viaţa sa şi a altora. Marţianul pur adoră reuniunile zgomotoase, lustrul, cafelele, lichiorurile tari, dragostea pe fugă. Este voluntar, temerar, prezumţios, trufaş, certăreţ, fanfaron. Va fi, pe cale de consecinţă, soldat, mercenar, explorator, colonist, măcelar, chirurg, dentist, fierar, călău. Poate că trebuie să se cheltuiască. Va fi, mai degrabă, avocat la curtea cu juri decît avocat-consultant. Orator popular, are darul să stîrnească mulţimile. Cîte un marţian este luptător de circ, un altul artist impetuos. Moartea violentă pîndeşte pe acest fiu al Fierului şi Fulgerului. Ca şi la alte influxuri, influxul marţian insuflat unor făpturi cu adopţii discutabile le preface în persoane primejdioase, cînd cinice, cînd curat asasine. Dacă se mai amestecă şi Saturn, atunci mai sînt, pe deasupra, şi desfrînaţi, neruşinaţi, hoţomani etc.

Organele pe care Marte îşi pune pecetea sînt: obrazul, muşchii, rinichii. Bolile lui cele mai răspîndite sînt de piept (bronşite) sau accidente cauzate de metale şi de foc.

Semne chirologice: muntele lui Marte bine dezvoltat, uneori debordant pe cîmpia lui Marte. Brăţara de la încheietura mîinii formează cu degetul mic (excepţie doar cazul de cosemnătură lunară) o linie dreaptă. Egalitate între arătător şi inelar. Palmă pătrată. Mînă aspră, caldă şi uscată. Degete spatulate sau paralelipipedice, mai degrabă scurte, îngroşate. Deseori un puternic ieşind venusian, profund dungat.

Mecanici - Mîini îndemînatice: inelarul şi degetul mic spatulate (ştiinţa mişcărilor, adresă fizică). Cei cu idei sînt ingenioşi, creativi, inventatori uneori, fie şi în detalii neînsemnate, au degetele netede. Cei ce se mulţumesc cu munca lor, au degetele noduroase. Mulţi au nodul filosofic (v. noduri) destul de dezvoltat; cu degete netede ei perfecţionează fără să calculeze, pur şi simplu privind mecanismele cum funcţionează.

Medici - Cei care practică medicina sau manifestă interes pentru ştiinţele naturale au, în general, mici verticale caracteristice pe muntele lui Mercur; au aceleaşi particularităţi infirmierii, botaniştii etc. Inversul este mai puţin adevărat.

Un bun medic trebuie să dispună de semnele sintetismului (v. temperamente) iar un bun chirurg să nu cadă în sensibilitate exagerată; sintetismul nu e păgubitor celui din urmă (de fapt, nu dăunează nimănui) însă trebuie să fie şi analitic (gust pentru amănunte, plăcerea migalei).

Veterinarul are uneori degetele spatulate (dragoste de cai), mîini aspre şi pe Mercur semnul medical foarte marcat.

A nu se confunda verticalele Medicinei cu cele care accentuează sensul comercial (mercurian), verticale mai strînse, mai apropiate de brăţara de la încheietura mîinii.

Medium - Deget al lui Saturn, axa mîinii, uşor de distins fiind la mijloc. Linia saturniană sau a destinului soseşte la baza ei. Cînd celelalte degete se înclină spre el, acestuia îi revine să domine (mai cu seamă dacă nu e lung) şi cînd posesorul nu se sustrage destinului său. Scurt, în consecinţă. El presvesteşte un destin şovăielnic; îndesat: materialism filosofic; uscat: rigorism, spiritualizare; evazat la capăt: melancolie, idei sumbre; contorsionat: spirit subtil, chiar paradoxal; înclinat spre inelar: destin dedicat artelor.

Prima falangă. Dacă întîmplător este ascuţită, înlătură aspectul grav al degetului. Pătrată, va fi semn de intoleranţă; lungă şi largă, de prudenţă, tristeţe, chiar neurastenie, uneori; scurtă, de resemnare; cărnoasă, de lipsă de jenă, de uscăciune, de scepticism sau lugubru misticism.

A doua falangă. Lungă: interes pentru ştiinţele exacte sau pentru agricultură (dacă degetele sînt noduroase) şi gust pentru ştiinţele oculte cu degete netede; scurtă: experienţe zădărnicite; cărnoasă: aptitudini agricole; uscată:

aptitudini ştiinţifice.

A treia falangă. Lungă: simţ al banului; lungă şi subţire: plăcere de a se mortifica. Scurtă: zgîrcenie; cărnoasă: spirit aşezat; cărnoasă şi lungă: sociabilitate. Cărnoasă şi scurtă: egoism, avariţie; uscată: neşansă, cu deosebire dacă palma este scobită.

Cruce pe degetul mijlociu, în pătrat (cruce mistică): atracţie spre lucruri misterioase, oculte, religioase ş.a.m.d.

Memorie - Se spune că un munte al Lunii foarte dezvoltat la o făptură cu ochi mari este un semn de bună memorie. Gall reperase mai demult această însuşire într-un chip asemănător; să mai adăugăm o bună linie a minţii.

Bună ţinere de minte a cuvintelor, numelor şi, drept urmare, aptitudine pentru limbile vii, de largă circulaţie.

Mercur - După Jagot, Mercur transmite un influx de conversiune, adică unul de adaptare. Nervii domină, mercurianul fiind în mod natural priceput, suplu, sociabil, practic, bun vorbitor, poate chiar elocvent la modul admirabil. Este vesel, spiritual, fin, în anumite circumstanţe batjocoritor, prompt, caustic în răspunsuri. Este un desăvîrşit om de lume. Are inteligenţa unui om mult umblat, perspicacitate, dibăcie. Îi plac afacerile şi le dirijează bine; chiar uneori cu viclenie mai degrabă decît cu cinste; i se întîmplă să fie şiret, acaparator, invidios, mojic. Înţelege totul, repede şi bine. Ce nu cunoaşte, intuieşte. Studiază cu plăcere. Iubeşte banul; în tinereţe l-a risipit cu dărnicie, acum a devenit strîngător. Mercuriana devine redutabilă, căci fascinează irezistibil. Cîte balerine şi actriţe comice, adevărate caracatiţe, nu şi-au "vampirizat" victimele! Mercurienii şi mercurienele mint cum respiră, pun totul la cale convingător, întreţin paralel mai multe legături de dragoste. Fac negoţ, iniţiază investiţii industriale, se implică în medicină, avocatură, diplomaţie, politică. Mulţi sînt comis-voiajori, ingineri, dansatori, acrobaţi, vînzători.

Organe vizate: plămînii, membrele, limba, nervii. De temut: iritaţiile nervoase, hepatita, excesul biliar.

Semne chirologice: mînă îngustă, deseori spatulată, cu tendinţa degetelor de a scobi graţie amplitudinii movilei mercuriene. Degetul mic şi cel gros sînt lungi. Degete suple, cu unghii scurte şi noduri filosofice.

Micul-Triunghi - Este format de întîlnirea liniilor destinului, capului şi intuiţiei. Bine făcut: dragoste de natură, curiozitate intelectuală, şansă, aptitudini intelectuale. Îl găsim la copiii supradotaţi şi la adulţii capabili de exercitarea unor profesii mai speciale precum arheologii, colecţionarii de artă (de regulă saturnieni).

Mineri - În general sînt saturnieni sau lunari. Palma scobită şi calmă (viaţă penibilă). Puţine linii. Noduri la degete. Activitate reglată cotidian. Degetul mare gros (voinţă). Mînă pătrată vegetativă (spirit greoi dar poftă de muncă). Munţi deprimaţi (cu deosebire cel solar) cu excepţia Lunii şi a lui Venus (mulţi îndrăgesc munca). Ochi albaştri (Luna).

Mîini - (Generalităţi). Mîinile au fost categorisite de chirologi după tipurile diferenţiate de ei, potrivit propriei lor concepţii asupra ştiinţei pe care o practică.

G.Muchery şi tipologii planetari adoptă următoarea clasificare:

Mînă solară: conică - lungă
Mînă lunară: conică - scurtă
Mînă jupiteriană: rotundă - lungă
Mînă venusiană: rotundă - scurtă
Mînă satürniană: spatulată - lungă
Mînă mercuriană: spatulată - scurtă.

Fiecare din ele răspunde, în ansamblu, tipului menționat. Nici una nu e de găsit în stare pură. Se crede că toate au, în principiu, o doză de solaritate sau terestritate. În fond, toate prezintă cele 7 tipuri care predomină și care permit o rezultantă. Pentru G.Muchery, tipul pământesc n-ar fi decît o combinație Marte- Jupiter, tipul Soare, o combinație Saturn-Mercur, în plan superior cu tentă venusiană intelectuală. Soarele atribuie însușiri și scăderi ce emană de la suflet; Pămîntul, calități și defecte strict sentimentale; Jupiter, Venus și Luna, calități și defecte ipostaziate de trup.

J.Leclerque adoptă categorisirea ce urmează:

Mîini intelectuale
Mîini strălucitoare
Mîini pasionale
Mîini practice

După el, mîna intelectuală este cărnoasă, semimoale, uneori osoasă și uscată, niciodată împăstată; are degete puternice, destul de lungi; nu este niciodată scurtă, mică sau pătrată, se echilibrează, deși partea de jos iese în evidență. Mîna strălucită este medie sau mică, niciodată osoasă sau uscată; palma e cărnoasă fără duritate, aparent mai tare decît degetele; acestea, desfăcute, destul de lungi, niciodată grase; mîna e frumoasă, nici slabă, nici pătrată, nici scurtă; un munte al lui Venus puternic. Mîna pasională e cărnoasă, rezistentă, dură, puternică, uneori uscată; degete scurte, destul de groase; nu este mai niciodată prelungă. Mîna practică îi seamănă, dar e mai pătrată, mai cărnoasă, mai grosieră; e de toate mărimile.

Alta împarte mîinile în:

Elementare (aparțin celor care fac munci grele - tipul lumesc).

Necesare (degete spatulate, mîini de acțiune, de luptă, de viață practică - tip Saturn-Marte).

Artistice (fine, mici, cu degete netede, tip Venus sau Venus- Lună).

Utile (degete pătrate: inventive, la justițiari, la înțelepți - tipul Soare, Soare-Mercur).

Filosofice (conice - tip Jupiter cu sau fără Venus sau Mercur).

Psihice (rare - tip Soare-Venus ori Soare-Lună).

Evident, se pot imagina încă și alte încadrări: Mîini elegante și mîini vulgare - mîini relevante și mîini insignifiante etc. ... Dar clasamentul cel mai folosit și mai comod din punct de vedere logic mi se pare acesta: mîini ascuțite, conice, pătrate, spatulate.

Mîinile cu degete ascuțite aspiră și emit ușor fluidul vital. Sînt mîini de inși intuitivi, imaginativi, inventivi, aristocratici. Sînt mîini cu palma medie, degete netede, unghii migdalate, uneori lenețe, mîini de oameni dedați plăcerii, artei, cochetăriei, dragostei, visului romanesc. Dacă au, totuși, noduri la degete, pierd din defecte și dobîndesc însușiri.

Mîinile pătrate (adică cele cu degete pătrate) sînt, dimpotrivă, chiar fără noduri, mîini raționale, de comandament, de datorie, de organizare, de ordine; cu noduri, ele sînt mîini de exactitate, de amănunt exemplar, chiar de neînduplecată legitate.

Mîinile conice acoperă centrul distanței dintre cele pătrate și cele ascuțite. Unii chirologi refuză să ia aminte la degetele conice, întrucît - zic ei - nu intră într-o categorie distinctă.

Mîinile spatulate, la fel, accentuează natura mîinilor pătrate, sînt mîini de instinct, de acțiune utilitară. În rest, și aici, absența sau prezența nodurilor la degete le modifică finalitatea, după gradul de moliciune sau de duritate.

Este, deci, destul de greu de clasat mîini cu elemente ce intervin ca să le confere mai multă sau mai puțină virtute. În pofida tuturor celor ce aduc obiecții, aspectul general al mîinii ne dă o idee despre posesorul ei, însă numai amănuntele precizează ce gîndim cunoscîndu-l.

Observații. Cele două mîini ale individului nu sînt niciînd asemănătoare și e un mare păcat, cum spun unii "ghicitori după ureche", să examinăm numai stînga.

Mîna stîngă este, indiscutabil, importantă, întrucît marchează soarta de la natură, nu cea fatală cît cea logică, potrivit cu astralitatea individului dacă el îngăduie împlinirea ei fără să se împotrivească.

Însă dreapta este și mai importantă; ea indică celor cu voință puternică reacția personală la dispozițiile instinctuale și ereditare. Dacă, de exemplu, mîna stîngă face dovada nașterii în sărăcie (saturniana pleacă de la linia vieții și nu de la o distanță dată de aceasta), dar și zestrea de curaj și inteligență transmisibile, dreapta poate prea bine, la 30 sau 40 de ani, să consemneze reușita, bogăția dobîndită între timp. În rest, mîna stîngă nu se schimbă deloc, pe cînd dreapta da; aici apar și dispar semne, apar și dispar linii. Astfel, un subiect care se va îmbolnăvi din vina sa constată că apar linii ale răului ce se șterg odată vindecat. Astfel, un rău ereditar se zărește în mîna stîngă iar în dreapta unul pe care am fi putut să-l evităm.

Un bun observator fără să aibă habar de clasamentele mai sus indicate poate trage anumite concluzii din aspectul general al mîinii, asemenea medicilor experți în semiologie, în stare să repereze noile boli după simptomatologia pur externă.

O mînă elegantă este un semn de distincție. O mînă de elită este bine făcută și grăsuță. O mînă convulsionată, cu degete răsucite și anapoda, nu poate trăda decît un ins bizar, de proastă condiție. O mînă bine proporționată respiră ordine și echilibru. O mînă prea scurtă în raport cu constituția subiectului merge pereche cu un caracter detestabil. O mînă prea lungă este adeseori a unui individ șovăitor și rapace. Lungă, subțire, denotă o structură tiranică. O femeie cu muntele lui Venus foarte îngust dezvăluie prudență și uscăciune sentimentală; scurtă și efilată, tendință spre depravare; scurtă și grasă tendință spre trai bun. Palma bombată este o mînă a reușitei iar palma scobită, o mînă a nesansei. Cu un cuvînt, există mîini superbe și mîini oribile. Mîna lui Zola, susține domnul Rem, inspira neliniște, a lui Verlaine durere, a lui Clemenceau era emblematică.

Notă. A apărut în Statele Unite un tratat al Elsei Lincoln și al lui Ralph-Paine Benedict, *The Five Human Types* care împarte omenirea în cinci tipologii: toracică, musculară, osoasă, cerebrală și bine hrănită. Fiecare ins poate fi examinat și în lumina lor dar și a dominației sale. Din unghi chirologic unul are palma rotundă, cumva copilăroasă; al doilea ascuțită (are gust artistic); al treilea, din contră, are mîna pătrată a înfăptuitorului; ososul a celui ce nu poate fi clintit din loc, deci conservatorul; cerebralul sau gînditorul are mîna fără monturi, cu piele fină, mătăsoasă. Nu intrăm în alte detalii, această schiță reține doar varietatea posibilă a clasificărilor.

Mînie - De origine marțiană, are nuanțe de la nerăbdare, precipitare, pînă la furie oarbă. A se vedea (art. **Ucigași**) că toți violenții excesivi au degetul mic în formă de trunchi. Dar degetul mic cu falanga unghiei abia bombată este, deja, semn de caracter irascibil. Liniile roșii (foarte roșii) sînt de asemenea indicii de natură explozivă, petele galbene de temperament bilios. Asemenea defecte se confirmă dacă studiem mîna:

Mînă prea lungă - caracter urît.

Mînă lungă, îngustă, subțire - structură dual㠖.

Moarte (Accidentală, subită, violentă, prematură etc.) Semnele morții anormale (necauzată de bătrînețe sau datorită vitalității ce și-a isprăvit încărcătura) sînt indicate mai jos. Evident, nu revine profanului să le identifice. Asta este treaba chiromantului. Însă acesta este dator să păstreze deplină discreție asupra tristei sale descoperiri. Pentru că mai poate interveni un miracol salvator, dar și

pentru că există erori de descifrare, în sfîrşit, deoarece chiar cert, un anunţ atît de brutal poate lovi subiectul cu tărie de trăsnet.

Semnele morţii sau de pericol mortal:

1. Ruperea liniei vieţii, în ambele palme. A se reţine că ruperea trebuie să fie netă, fără fir de legătură (uneori puţin vizibil), fără paralelisme între secţiuni.

2. Linia inimii să atingă linia vieţii, cu secţionarea liniei de cap sub Saturn.

3. Absenţa liniei inimii în caz de uremie, cu o Lună indicînd dureri de rinichi.

4. Cruce pe linia de cap.

5. Cruce sau stea pe Saturn.

6. Stea pe inelul lui Venus (boală venerică).

7. Stea pe Marte sau Cîmpia lui Marte (accident cauzat de fier sau foc).

8. Stea sau mare cruce pe Lună (înec, pleurezie, naştere grea, cu mare element de risc).

9. Stea pe Saturn cu deget gros scurt, cu prima falangă debilă, linia de cap scurtă şi înclinată (sinucidere).

10. Reunirea liniilor de cap şi de viaţă la plecare din cealaltă extremitate a liniei inimii.

11. Grilă pe Muntele lui Marte.

Moşteniri - După H.Rem, moştenirile şi succesiunile sînt marcate de patru linii echidistante de muntele lui Venus şi pleacă de la rădăcina degetului gros dacă asemenea cîştiguri neaşteptate pică în a doua jumătate a vieţii. Dacă sînt chilipiruri de tinereţe, liniile se găsesc mai jos, spre capătul liniei vieţii. Cîştigurile sînt mai puţin importante dacă nu e vorba doar de două sau trei linii. Cauzează greutăţi în rezolvare dacă aceste linii se întretaie la extremitatea lor. În caz de proces, a se consulta cuvîntul **Moşteniri**.

Tot H.Rem semnalează una sau două cruci pe linia de la încheietura mîinii. Ele prevestesc o moştenire-surpriză, iar dubla linie de cap ca pe o şansă de succesiuni, de dobîndiri la mijlocul vieţii.

Doamna Choisy confirmă semnul de la încheietura mîinii, însă apreciază că este în discuţie o stea; semnul se confirmă dacă una din transversalele liniei de viaţă atinge linia saturniană fără să o taie şi dacă aceasta pare mai profundă şi mai largă după ce s-au întîlnit.

Exemplu citat de Desbarolles (v. *Revelaţii complete*). Stea pe Venus (moarte) de o parte o linie (a necazului) pătrunde în palmă şi se redresează sub Muntele Soarelui ca să se înalţe deasupra lui (şansa) pe o dîră săpată adînc: asta echivalează cu decesul unei rude urmat de o moştenire strălucită.

Munţi* (Generalităţi - Articolul despre topografia mîinii dă numele şi locul celor 7 munţi ai palmei care, de altfel, au fiecare articolul său. Aici doar unele observaţii de ordin general.

Aceste protuberanţe, ca şi degetele ieşite din cinci atari proeminenţe, participă la încadrarea caracterului. Au o semnificaţie ce trimite la astrul al cărui nume îl poartă. Sînt deţinătoare de corpusculi Paccini, condensatori electro-magnetici, surse de excitaţie.

Protuberanţele cu pricina indică abundenţă, chiar surplus de sevă, de excitaţie vitală. Indică forţa de atracţie a aptitudinilor şi instinctelor corespunzătoare.

Dacă proeminenţele sînt dilatate, permit realizări; protuberanţele turtite pun în gardă asupra modestiei unor porniri subconştiente.

Munţii rîpoşi denotă carenţe, acesta este şi motivul pentru care orice palmă scobită, cu adînciturі, anunţă o viaţă grea, cu dificultăţi.

Totodată, dungi ascendente redau energie munţilor

*Cititorul este rugat să convină că este vorba de ridicături sau ieşinduri, nicidecum de forme de relief. (n. trad.)

mediocri.

Munţii care domină dezvăluie dominante temperamentale. Dacă unul singur este generator de energie, înseamnă că el, la bine şi la rău, dirijează existenţa.

S-a observat că Venus, dacă este consistent, împrumută din avantajele sale celorlalţi "munţi", precum un rezervor principal din preaplinul său altora, vecine, care simt nevoia să fie alimentate. Şi invers, un rău munte al lui Venus îşi otrăveşte vecinii dacă din felurite motive are tendinţă să corupă, să spurce, să urgisească.

Muntele lui Jupiter - Îl găsim la baza degetului arătător. Este muntele ambiţiei, spiritului de comandă, instinctului gregar şi social al rangului, onorurilor, afirmării eului.

Normal, ferm sub apăsarea degetului, el omologhează constituţia psihologică, echilibrul, bunul simţ, privilegiază confortul. S-a reţinut, nu fără dreptate, că jupiterianismul tinde să descrească într-o civilizaţie individualistă, în beneficiul mercurianismului eminamente utilitarist. Este acesta un argument anti-astrologic? Se poate presupune ca influenţa unui astru îndepărtat să fie afectată de o transformare rău studiată a magnetismului universal? Poate fi vorba de o criză trecătoare?

Pentru moment, un munte al lui Jupiter unit, ieşit în relief, presupune o mulţumire liniştită, o ascensiune normală în profesiune, ataşament faţă de propriul cămin. Dacă subiectul este deprimat, muntele îşi pierde semnificaţia, se lasă în voia pornirilor vulgare, absenţei de respect faţă de sine. Excesiv, el semnalizează vanitate, dorinţă de dominaţie prin cele mai josnice mijloace. Intercalat între arătător şi mijlociu, anunţă un anumit dispreţ faţă de omenire, faţă de colectivitate. Aplecat spre linia inimii, proclamă mîndrie în simţăminte iar spre linia vieţii, mîndrie pentru origini (casă, familie); spre linia de cap, consideraţie cuvenită prestigiului intelectual.

Semne diverse pe Jupiter:

Linii drepte, nete, ascendente: bun semn de reuşită.

Dungi transversale: necazuri, nefericiri domestice.

Triunghi: facultăţi diplomatice, vederi înalte, spirit vizionar.

Cruce bine desenată: fericită însoţire.

Stea: semn extrem de favorabil de căsătorie ideală şi de perfectă reuşită.

Dacă această stea este legată de o altă cruce a bunei uniri, avem indicaţia unei căsătorii cu o persoană de foarte înalt rang.

Muntele Lunii - Sau eminenţă hipotenară. Este la extremitatea opusă a muntelui lui Venus. Munte al imaginaţiei (v. cuvîntul) şi a toate ce decurg din lumea imaginarului. Prea reliefat, înseamnă domnia "Nebunei casei", aşadar mobilitate extremă, fanatism, extenuare. Redus ori inexistent, muntele îşi pierde semnificaţia, recomandă o fiinţă inodoră şi incoloră.

Un foarte precizat colnic lunar cu ochi pătrunzători denotă memorie extraordinară şi cu o bună linie de cap, aptitudine pentru limbi străine.

Un munte lunar umflat la bază vorbeşte despre intuiţie; umflat la mijloc, pledează pentru fantezie. Artistul şi scriitorul trebuie să aibă o terasă selenară (deschidere), căci, altfel, cum să cultivi fără elan, fără foc sacru tărîmul literelor şi artelor?

Muntele lui Phoebus înclinat spre Marte vorbeşte despre originalitatea închipuirii; spre cel al lui Venus, despre plăsmuire erotică ducînd spre romanesc viaţa sexuală. Cînd se pleacă spre colierul de la încheietura mîinii, imaginaţia se consacră fenomenelor ocultiste, ale prorocirii şi spiritismului. Dezvoltat la centru, trădează o fantezie patologică în ale cărei manifestări descifrăm obsesiile ce reţeagă ipocriziile conştiinţei.

Pe colina lunară se înscriu presentimentele şi acciden-

tele (cele legate de apă, ca agent declanşator).

Semne diverse pe muntele Lunii:

Stea cu cruce: pericol de apă (submersiune, pleurezie, hidropizie) sau pura fobie faţă de mediul acvatic.

Insulă: clarviziune, inspiraţie, somnambulism.

Triunghi: intuiţie, înţelepciune, misticism, arta navigaţiei.

Grilă: tristeţe, nelinişte, spasm nervos, exaltare, mai rar impudoare.

Dungi orizontale la încheietura mîinii: călătorii.

Linii mergînd din muntele Lunii spre alte ridicături: reuşită graţie unei protecţii întîmplătoare.

Cruce: posibilitate de operaţie (în care caz crucea este aproape de muntele lui Marte).

Muntele lui Marte - Se găseşte sub muntele lui Mercur, mai puţin aparent, poate, decît alte terase ale palmei. Este centrul rezistenţei individului împotriva sorţii sau pasiunilor.

Deci, bine dezvoltat, insuflă calm, curaj, stăpînire de sine, mîndrie, rezistenţă la încercări. Chiar excesiv, nu este rău (nu permută accentul spre malefic), excepţie făcînd un deget gros şi alte semne de umoare necontrolată. Dimpotrivă, dacă este plat, împinge la laşitate. Este semnul neînţelegilor şi rataţilor.

Dezvoltat în direcţia liniei resurselor, profetizează o mare capacitate de dăruire, devoţiune peste aşteptări; spre linia firii: perseverenţă rezonabilă; spre ieşindul lunar: o fuziune care îl ajută să se constituie un singur munte; putere supraomenească (cu deosebire cînd palma este fermă şi degetul gros lung), poate chiar putere hipnotică (cu o linie a lui Mercur bine trasată).

Pe Marte, liniile sînt mereu rele, indicatoare de iritabilitate şi de înclinare spre boli ale sistemului respirator.

Stea pe Marte: rănire gravă.

Grilă: moarte violentă.

Triunghi: aptitudini belicoase.

Dungi numeroase: teamă de un sfîrşit datorat unui accident.

Muntele lui Mercur - Sub degetul mic. Acolo sfîrşeşte linia intuiţiei (v. cuvîntul). Muntele elocvenţei, comerţului, industriei, ştiinţelor (mai ales medicale şi naturale), al vicleniei şi mojiciei, al tuturor obrăznicilor.

Desigur, după tipul în discuţie, inteligenţă călăuzită de vocaţii precizate, de adaptări dictate de afinităţi. Foarte dezvoltat, aceeaşi inteligenţă devine eminamente practică. Prea dezvoltat, se cade în utilitarism abuziv cu anumite conotaţii negative ca: perfidia, hoţia, specula. Moale sau inexistent: carenţa aptitudinilor menţionate, cu excepţia micilor dîre ce îi compensează platitudinea. Umflat şi chiar împins către braţara de la încheietura mîinii: extremă şiretenie, cupiditate. Aplecat spre Apolo: unirea ştiinţei cu arta. Spre Marte: elocvenţă severă şi incisivă de tribun sau pedant.

Semne felurite pe Mercur:

Grilă ori cruce: predispoziţii spre mojicie, minciună, cleptomanie; recomand oarecare prudenţă în aplicabilitatea acestor diagnostice.

Stea: aceleaşi trăsături negative, dezonoare, şmecherie.

Triunghi: diplomaţia paşilor mici.

Dungi verticale: aptitudini pentru medicină, farmacie, ştiinţe naturale, paza suferinzilor. Aceste dîre mai sînt proprii şi oamenilor care fac afaceri, dar atunci sînt mai strînse, mai fine, mai apropiate de încheietura mîinii.

Muntele lui Saturn - Sub degetul mijlociu. Împlinirea naturală a liniei saturniene. Munte al Destinului (şi nu al Fatalităţii), al înţelepciunii, reflexivităţii, curiozităţii.

Plin, fără altă linie decît încheierea saturnienei: soartă egală, calmă, reuşită normală, bătrîneţe împăcată.

Proeminent (mai rar) înseamnă gravitatea gînditorului, uneori plictiseală, dispreț față de viață, ascetism.

Retras sau moale, aminteşte - situație frecvent întîlnită - nepăsare, mediocritate, lipsă de substanță.

Deviat spre Jupiter: ambiție împinsă pînă la superstiție bolnăvicioasă, dorință de celebritate; spre Apolo: destin artistic, poate grav şi întristător.

Înclinat spre linia inimii: sensibilitate morbidă.

Semne diverse pe Saturn:

Mici linii ascendente, cu sau fără sfîrşitul saturnienei: reuşită, şansă.

Triunghi: aptitudini mistice (cu precizarea că o cruce mistică sub munte şi nu pe munte devine un semn rău prevestitor).

Stea sau cruce: mereu un mesaj amenințător. Ceva de genul paraliziei, infecțiilor, morții funeste. Majoritatea asasinilor au o stea saturniană. Cît priveşte crucea, aceasta indică dezagregarea țesuturilor. O întîlnim în cancer, sifilis, lepră.

Muntele Soarelui - Zis şi muntele lui Apolo. Sub inelar. Munte al idealului, artei, riscului, gloriei, succesului.

Normal: oameni cultivați, cu gust elevat sau simț artistic, avînd şanse de reuşită. Excesiv: sete de bogăție, de lux, de fast ostentativ. Vanitate. Absent: Carențe în cristalizarea unei atitudini corecte față de frumos. Simplu: bucurii intime între oameni şterşi.

Dacă munții vecini se înclină spre el: arta ca scop principal în viață.

Acest munte este indispensabil simțului creator, însă prea dezvoltat dăunează scopului său.

Semne diverse pe Apolo:

La el ajunge linia Soarelui (vezi cuvîntul).

Dungi dezordonate: glorie ratată, îngîmfare.

Dungi verticale: şanse, chiar şi dacă linia solară nu este distinctă.

Dungi de-a curmezişul: răsturnări de situație, piedici.

Stea: reuşită primejdioasă. Noroc sau izbîndă aducătoare de încurcături.

Cruce sau puncte: glorie dorită ori invidiată.

Grilă: vanitate, falsă reputație, sterilitate. Boală de ochi.

Muntele lui Venus - Se află la rădăcina degetului gros, zisă şi eminența tenară. O încercuieşte linia vieții. Este cel mai perceptibil şi cel mai important între terasele palmei, localizarea forței vitale, virile şi senzuale.

Un bun munte al lui Venus va fi armonios fără să fie dur, dungat normal. Trebuie să acopere jumătate din buza palmei. Dacă e prea îngust la femei, acestea vor fi puțin apte pentru maternitate.

Un Venus neted, slab sau turtit denotă calm sexual, lipsă de apetit sexual, frigiditate. Foarte dezvoltat, foarte dungat, dezvăluie un surplus de senzualitate. Totodată, cum un tip planetar poate dirija influxul său pe un plan superior sau inferior, tot astfel un spirit înzestrat poate fi un bun venusian fără să dispună de o mare putere din naştere.

Un Venus adînc, gros, tare, însoțit de degete jupiteriene, eliberează impulsuri senzuale. Însă dacă este slab şi foarte dungat, cu un deget gros scurt, presupune tendințe spre detracare. Un Venus pur şi simplu profund, aparține adesea parveniților. Înclinat spre Marte, dezvoltă brutalitatea în senzualitate; spre Lună - lascivitatea versatilă; spre Jupiter - dragoste de familie.

Semne diverse pe muntele lui Venus:

Insulă: adulter. Triunghi: dragoste calculată. Grilă: dezmăț sau sterilitate. Cruce: amor unic şi fatal. Stele: moartea unor ființe dragi. Stea la baza ridicăturii poate semnifica nenorociri cauzate de o căsătorie. După Belot, doar o singură stea indică fericirea în dragoste; însă crucea jupiteriană este un indicator mai sigur.

Liniile drepte mergînd din Venus pînă la linia vieţii şi tăiate pe proeminenţă, indică dragoste dublă. Aceste linii netăiate, traversînd linia vieţii, prevăd necazuri în dragoste. Mici linii pornind de sub linia vieţii şi secondînd-o, paralele ori curbe, depistează dezordini intime; una sau două linii foarte groase intersectînd degetul gros: pericol de asasinat; trei sau patru linii paralele, orizontale pe Venus: moştenire.

Nebunie - Vom rezuma aici capitolul pe care îl consacră G. Muchery în capitolul despre Moarte, Boală, Ereditate.

După el, nebunia este prilejuită totdeauna de influxul lunar sau saturnian în combinaţie neinspirată cu alte influxuri astrale. De exemplu:

Nebunie eroticâ. Saturn şi Venus. Mîini înnegrite sau umflate, cu un inel urît al lui Venus, linie de cap rău făcută, unghii scurte şi roase cel mai adesea, deget gros scurt şi elegant sau deget gros lung, bine modelat, cu prima falangă alungită.

Nebunie mistică. Luna şi Venus. Mînă rotundă, bine făcută, cu gropiţe, degete lungi şi ascuţite, unghii migdalate, piele alburie-albăstrie, trei falange destul de lungi şi uscate; un inel al lui Venus; muntele lui Jupiter destul de mare, uneori dispus cu insulă; linia capului coborînd mult pe un munte al Lunii foarte vărgat, linia intuiţiei cu insulă (semn de halucinaţii), muntele lui Venus bombat, unit (castitate) sau vărgat la partea superioară, cu linii fine

(dragoste intelectuală, comuniune de idei).

Nebunie sangvinară. Saturn şi Marte. Mînă lungă, largă, îndesată, dură, umedă; linia vieţii adesea întortocheată. Deget gros lung, răsucit. Linia capului rău modelată, îndreptată spre Marte. Munte lunar plat. Linia inimii scurtă şi largă. Cîmpia lui Marte presărată cu cruci. Cruci pe Saturn sau pe Soare.

Nebunie violentă. Luna şi Marte. Mînă moale cu numeroase linii palide. Muntele Lunii foarte striat, iar linia capului coborîtoare mult, cu bifurcare adesea dirijată spre Marte. Deget gros scurt, rotunjit. Unghii late, scurte, se rup uşor.

Nebunie a măririlor. Luna şi Jupiter. Mînă lungă, rotundă, grea. Muntele Lunii şi al lui Jupiter dominatori. Linie de cap largă, rău făcută, înclinată. Frumoasă linie solară. Muntele Lunii foarte vărgat. De la linia vieţii pleacă o linie ce taie linia capului aproape de o insulă sau de o stea şi atinge munţii lui Jupiter şi Apolo.

Nebunie samavolnică. Saturn şi Jupiter. Mînă lungă şi uscată sau rotundă şi umflată. A treia falangă foarte lungă. Deget gros tare alungit. Degete noduroase şi groase. Muntele lui Venus îngust şi sec. Saturn vărgat de linii ce pleacă de la linia vieţii şi traversează Jupiter. Linie de cap secerată, secţionată, largă. Inel al lui Venus. Vesteşte paralizia picioarelor şi a creierului.

Să pomenim şi ce spune doamna Choisy în "Chirologia" ei, unde apreciază că despre nebunie trebuie luate în consideraţie avertismentele din mîna dreaptă, stînga, de regulă, relevînd doar grave urmări ereditare.

Psihoză fără caracter organic. Este cauzată de traumatisme. La o mînă marţiană e marcată cu o unică cruce în cîmpia lui Marte; linia capului e tăiată şi foarte înclinată.

În caz de atacuri cerebrale cu leziuni difuze sau circumscrise: linia capului întreruptă insularizată şi povîrnită spre direcţia Lunii. Adesea linia vitală este spartă atunci cînd se produce leziunea.

Pentru intoxicaţii, acute sau cronice: prezenţa unei linii de paradisuri artificiale (stupefiante pentru venusieni, alcool pentru lunatici) ce se sparge de linia naturală, aceasta înclină spre Lună, avînd la capăt - stea în cruce - cîmpul lui Marte viscolit de premoniţii.

În infecţiile toxialimentare (cu stări de confuzie mentală) rezultate dintr-o boală, aceasta este de regăsit pe linia vitală şi legată de ea printr-o mică întretăiere. Linia ficatului alcătuieşte o cruce pe linia minţii; se formează o insulă chiar pe linia vieţii. Paralizia generală (cu precădere la jupiterieni şi saturnieni) este greu de constatat căci ea şterge liniile; însă la debutul ei se poate desluşi o cruce sau o stea sub Saturn sau sub inelul lui Venus; naturală, se încheie sub capilare; insula apare pe linia minţii.

Tulburări senile (mai ales la jupiterieni, saturnieni, marţieni), cu linia vitală lîngă şi naturală înclinată spre capilare.

Demenţa precoce: puternică şi rapidă declivitate a liniei naturale spre linia ce are chiar la început o insulă; degetul gros alcoolic iar cîmpia lui Marte frămîntată (la saturnieni şi lunatici).

Epilepsie (vezi cuvîntul).

Idioţenie congenitală: deget gros şi ca la maimuţe; falanga cu unghie a inelarului este inexistentă; linia naturală este largă, mai degrabă scurtă şi înlănţuită, pleacă din susul palmei şi curge spre movila lunară.

Psihozele ce ţin de constituţia genetică

Constituţia ciclotimică (oscilaţie neregulată şi frecvente schimbări de umoare) este perceptibilă la lunomarţienii excesivi; degetul mic, inelarul răsucit, palma moale, grea, cu linia vieţii povîrnită.

Constituţia emotivă melancolică îi include îndeosebi pe saturnieni; mîna mică; Saturn exaltat şi frămîntat; degetul mijlociu evazat şi foarte lung; palma largă şi flască, exterior osos; Venus lung şi unit; Lună puternică şi

vărgată; linia naturală înclinată mult şi pierzîndu-se în scocul palmei. Psihastenia se înscrie pe munţi. Pe Lună o cruce spre josul mîinii şi fobie faţă de apă; o cruce la capătul liniei drumurilor, fobie la deplasări. Pe Soare sau pe linia solară, o cruce şi teamă de foc. Pe Saturn, o insulă trădează anxietatea faţă de necunoscut, de ce percepem direct; plasată acolo, ea aparţine celor ce se tem de animale iar dacă o linie uneşte insula de linia vitală, va fi mare pericol ca teama să devină fapt real prin chiar nervozitatea subiectului ce provoacă asaltul fiarelor.

Constituţia mitomaniacă se manifestă ca isterie.

Constituţia faraonică (hipertrofia psihică) e foarte interesantă pentru Chirologie căci împărţirea făcută între serioşi şi circari (saltimbanci) corespunde exact celor şapte tipuri planetare în însăşi exagerarea instinctelor acestora, ceea ce dă:

A. Psihoză de persecuţie sau nebunie saturniană. Ea dă o mînă melancolică (mai sus citată) însă cu o Lună mai puţin importantă şi un Venus normal, degete spatulate, un Marte deprimat şi o cîmpie scobită, cu un pătrat bătut de cruci, de stele, de linii (dovadă de multe fobii), Jupiter nu prea izbitor şi o linie naturală în declin...

B. Psihoză a geloziei sau nebunie marţiană. Muntele şi cîmpia lui Marte slabe dar vărgate; un Saturn exaltat; unghii scurte şi roşii; şi mîinile sînt roşii şi liniile; o linie a vieţii înclinată, discontinuă, risipită.

C. Megalomanie sau nebunie jupiteriană. Răbufneşte, uneori, în tovărăşia suferinţelor precedente, căci dementul, observînd că nu i se acordă onorurile pretinse, îşi închipuie că are de-a face cu duşmani care îl combat. Aceşti bolnavi au un Jupiter sau un Apolo exagerat de dezvoltaţi, un deget arătător la fel de lung cît cel mijlociu, o linie solară adîncă, cu încrengături stelare suind spre Marte şi Jupiter, stele pe Marte, Jupiter şi pe Soare.

D. Psihoză a autoacuzaţiilor sau nebunie apoloniană (psihoză a orgoliului). O mensală bogată şi înclinată

natural, cîteodată cu stea la capăt. Această formă de nebunie este rară, Soarele fiind un astru de echilibru.

E. Ipohondrie sau nebunie mercuriană. Mercurianismul este dat în vileag de un Mercur vîrstat, de un inelar lung şi răsucit, linia cerebrală în pantă însoţind hepaticul pe un lung parcurs.

F. Erotomanie sau nebunie venusiană. Cîmpia lui Marte cît şi muntele lui Marte foarte întinse, însă unite. Venus şi Luna exaltate, vărgate, zăbrelite, înstelate; linia Lunii roşie, largă, înfurcată, înnădită, pornind de sub Saturn; numeroase insule şi linii de acţiune şi de influenţă; linia vieţii roşie, întortocheată, discontinuă, foarte înclinată, cu ramuri şi capilare spre Venus; unghii lungi şi roşii.

G. Psihoză mistică şi socială sau nebunie lunatică. Dificil de încadrat, căci unii teoreticieni nu sînt cumva doar demenţi sublimi? Nebunia rezonabilă se înscrie într-o palmă inteligentă doar cu o linie de cap excesiv plecată spre muntele imaginaţiei.

Neptun - Chirologia n-a luat în seamă această planetă, bănuită, însă necunoscută de antici. Trebuie să-i rezervăm un loc (ca şi lui Uranus) dacă admitem împreună cu astrologii că exercită o influenţă asupra noastră. Însă, cum să o descoperim şi să-i comentăm fluidul în palmă?

Dacă ne referim la maestrul G.Muchery, o facem pentru că după el, Venus se înrudeşte cu Luna. Ar avea domiciliul astrologic în semnul Peştilor, exclud pe Fecioară, temeiul exaltării în Cancer, bucurie în Capricorn. Fără să mai întîrziem în explicaţii asupre termenilor şi admiţînd că Neptun este "convertibil", adică bun sau rău, după pendularea între zodii, să conchidem că fluidul neptunian este mai degrabă colectiv decît individual. Traducem acest ultim punct de vedere cu unul de natură luno-venusiană, adică emotiv, schimbător, instabil, nebulos şi vestitor de dispute băneşti între parteneri.

Psihologic, Neptun fiind "planeta umedă", provoacă limfatism şi activează boli ca artrita, guta, pleurezia. Acţionează asupra sentimentului ca şi asupra mentalităţilor.

Reperarea fluidului neptunian în palmă nu a fost încă întreprinsă. Însă, prin diferenţiere se poate susţine că Mercur guvernează Fecioara, Luna zodia Cancerului şi Saturn pe Capricorn. Astfel se deduce că "neptunismul" nu este rezultatul mercurienilor (dat fiind că Mercur este în exil sub semnul Fecioarei), nici al marţienilor (nu există rudenie între Neptun şi Marte). Va fi, dimpotrivă, etalonul individilor de rînd saturnieni, lunari şi venusieni. Or, această alianţă este rară, de unde se deduce şi corolarul ei: fluidul va fi de natură strict delimitată, individuală ca şi purtătorii lui.

Neurastenie - Temperamentele neurastenice (în majoritate saturnieni) prezintă următoarele semne distinctive: deget gros debil, scurt, cu falangă finală bine acoperită de unghie. Linia de cap rău descendentă, cu insule, punctiformă. Degete lungi, uscate, cu unghii scurte. Mîna uscăţivă, cu urme de limfatism. Linii numeroase şi prost definite. Muntele Lunii extrem de dungat.

Nevralgii - Sînt de esenţă mercuriană, se regăsesc în palmă cu linii roşiatice. Linia de cap întortocheată, bifurcată. Scobitură în a treia falangă a inelarului. Unghii scurte şi largi, cu dîre albe.

Migrena cronică pune o insulă pe linia de cap, sub Saturn, sau puncte roşii. Dacă cefaleea are cauze digestive (constipaţie, de pildă) apare o pată albicioasă-albăstrie în cîmpia lui Marte. Jupiterienii sînt expuşi migrenelor, în care caz linia inimii se uneşte cu cea a capului, adesea largă şi cu gropiţe.

Noduri - Se numeşte *nod filosofic* articulaţia ce leagă falanga ongulată de a doua; *nod material* ce alătură a doua falangă de a treia şi *nodul domestic* de osişoarele de pe dosul palmei. Degetele fără noduri sînt netede. Excesul de noduri indică, precum excesul de ridicături, o exagerare a ceea ce ele reprezintă, adică, pentru primele: logică, metodă, spirit de sistem; pentru celelalte ordine, calităţi practice. În privinţa *nodului domestic*, el ilustrează griji faţă de familie, simţ gospodăresc, cu rezerva să nu devină manii.

Indivizii cu noduri filosofice discută, se luptă, se revoltă. Întîlnim puţine femei cu aceste caracteristici. Francezii, cu precădere parizienii au aceste noduri, nod criticastru, semn de bun simţ şi, adesea, degete de intuiţie. Un puternic nod filosofic dă seama despre însuşir de exactitate în mecanică şi discipline politehnice.

Nodul material este folositor negustorilor, oamenilor de afaceri, speculatorilor, casierilor. La fel, în epoca noastră utilitaristă, nodul material devine comun multor indivizi, iar mai dezvoltat la marea lor majoritate, aşa cum cel filosofic sau domestic este eliminat de feminitate.

Cei care dispun de toate cele trei tipuri de noduri posedă pozitivismul necesar reuşitei în viaţă şi orizontul intelectual cerut de sistemul modern de valori. Însă trebuie spus că sînt predispuşi la manii şi că din rîndul lor se recrutează foarte puţini artişti.

Nodurile sînt utile degetelor ascuţite, căci îi ajută pe posesorii lor să chibzuiască înainte de a lua decizii.

Oameni ai bisericii şi recluziunii mînăstireşti - Mîini extrem de diverse, se înţelege. Totuşi, iată cîteva notaţii deosebitoare:

Predicatorii, de regulă marţieni (înfocaţi) sau mercurieni (elocvenţi), sînt sau pot să fie accidental din stirpea Marte-Venus. Au ori ar trebui să aibă unghiile scurte (tind spre controverse, sînt protagonişti activi ai spiritului critic) aidoma avocaţilor cu care se înrudesc prin semne, cel puţin în planul mentalităţii mistice.

Iezuiţii şi benedictinii stau de regulă sub influx saturnian iar dominicanii sub influx solar. Călugării sînt fie austeri saturnieni fie grăsani luno-jupiterieni.

Ochi (bolile de...) - Bolile de ochi, ca slăbire a vederii şi nu ca afectare oculară, se bănuiesc după linia de cap întîrziată faţă de cea a vieţii.

Pericolul de rănire la ochi e indicat de o stea la rădăcina inelarului.

Orbul-născut ca atare, are o adîncitură sub inelar şi linii de cap şi de viaţă separate.

Orbul din accident are această adîncitură cu insulă, forma de inimă (mai cu seamă la femei).

Orgoliu - Orgoliul-este de sorginte jupiteriană şi, de asemenea, solarian. Are multiple nuanţe. Orgoliul şi trufia nu alcătuiesc un ansamblu. Mesajul lor este diferit.

Altminteri ce rămîne de zis pe seama vanității, a fortuității, a ostentației, aroganței, suficienței, lăudăroseniei, atitudinii disprețuitoare?

Arătătorul drept și lung atestă un orgoliu nobil; prea lung, orgoliul îndrăgostit de pompă, dominație, chiar despotism; cel rigid, orgoliu rece și lipsit de orice bunăvoință. O a treia falangă a arătătorului lung trimite la setea de onoruri. Cel mijlociu poate să indice un orgoliu disimulat dacă este lung. Însă inelarul este mai concludent. Lung, relevă orgoliul fastuos; prima lui falangă lungă, trădează poseur-ul, închipuitul; a treia falangă lungă, apetitul spre reclamă, spre distincții oficiale, iar dacă e cărnoasă și pretenții artistice, comune tuturor parveniților.

Indicii grafologici nuanțează, uneori mai bine, varietățile de orgoliu decît analiza chirologică sau o completează decisiv. Astfel orgoliu rezultă dintr-o caligrafie largă și înaltă, cu majuscule disproporționate, cu semnătura mai mare decît textul și cu răsuciri subliniind numele semnatarului; vanitatea se întrezărește după M-ul cu trei picioare din care cel de la mijloc este mai înălțat sau după litera M cu două picioare, din care trăsătura de mijloc nu coboară pînă la linie; și încă printr-o scriitură înflorită; pretenția este învederată de grafia plină de fioriturі, suficiența trădată de restul cuvîntului, fatuitatea de majuscule supradimensionate; ostentația de o suitură lungită, largă, armonioasă, spațiată, cu majuscule impunătoare; disprețul și aroganța de o scriitură colțuroasă, cu cîrlige convergente.

P

Palmă - O palmă frumoasă este cea mijlocie, caldă, destul de flexibilă, bine colorată, sensibilă, mai degrabă vag umedă decît uscată, plină fără să fie umflată.

Palma trebuie să aibă căldura normală a corpului (37° Celsius), o palmă arzătoare e semn de febră; dacă mai este și umedă, denotă slăbiciune, o stare rea pulmonară. O palmă pur și simplu caldă vorbește despre un sînge fierbinte (indice marțian); prea caldă, un temperament pornit, necontrolat. Rece, detașarea subiectului. Proaspătă: semnul nu este rău.

Uscată, palma depistează un viciu al sistemului nervos, supraexcitație, sensibilitate cerebrală și mai puțin sentimentală. Umedă, accidental, manifestă impresionabilitate, de regulă, limfatism, cu unele accese de energie. Prea transpirată: limfatism excesiv, uneori desfrînare.

Palma cărnoasă este cea a senzualilor; subțiratică, a pasionaților, gelosilor, orgolioșilor; dură, solidă, fermă, a viguroșilor, rezistenților; moale, flască, a nonșalanților, leneșilor, visătorilor impenitenți.

Palma scobită vorbește despre o existență grea sau eșuată; aparține celor lipsiți de fermitate, de pricepere, de spirit descurcăreț. Cheiro precizează că dacă scobitura palmară este înclinată spre linia vieții, anunță decepții familiale; dacă înclină spre linia lui Saturn, deziluzii în carieră; spre linia inimii, neîmpliniri sentimentale.

Palma lată aparține furnizorilor de soluții. Cînd e

lungă: instinctelor. Dominația accentuată a palmei asupra degetelor denotă preeminența animalității asupra spiritualității. O palmă săgetată de linii numeroase, dincolo de faptul că este un semn analitic, introduce un senzitiv, un nervos; cînd este calmă, destinsă (cu puține linii) vestește o natură senină; dacă include doar linii esențiale: o făptură vegetativă pasivă, resemnată.

Palmă mică, scurtă, îngustă: un subiect delicat, subtil. Prea plată, prea uscătivă: ființă moralmente vulnerabilă.

Ar fi imprudent să rămînem la aceste desluşiri sumare. Sînt conştient că ele trebuie coroborate, anexate la un studiu al altor mesaje ale mîinilor.

Să adăugăm, din unghi planetar, că o palmă pătrată este în general mercuriană, una lungă saturniană, rotundă mai degrabă lunară sau venusiană, lată - de regulă jupiteriană.

Semnalăm, în sfîrşit, că partea superioară a palmei oglindeşte o afectivitate ideală; mijlocul palmei - afectivitate transfigurată sufleteşte; josul palmei - afectivitate primară, instinctivă.

În această ordine de idei şi prin analogie:

Extremitatea exterioară a degetelor reflectă concepția (prima falangă ongulară).

Mijlocul degetelor: adaptarea la realitate (falanga a doua).

Baza degetelor: realizarea (falanga a treia).

Paralizie - Posibilitățile de paralizie fac mîna greoaie, cu unghii scurte, late, urîte, linii roşii, superficiale; muntele lunar vărgat; linia inimii înfurcată. Posibilitățile/riscurile de paralizie se regăsesc în liniile ce pornesc de la Jupiter la Saturn. Adesea încarcă linia minții cu insule ce anunță atacurile paraliziei. Frecvent liniile de cap şi ale inimii se apropie (respirație grea, înfundată).

Dacă paralizia atinge membrele inferioare, mîna este slabă, cu unghii scurte, cu linii fine şi galbene, muntele lui Saturn foarte dungat, iar cel al Lunii vîrstat, cîmpia lui Marte frămîntată, cu mici paralele în lungul mercurienei sau a înlocuitoarei.

După Marcelle France un atac de paralizie se prevede şi prin cruce pe linia vieții, cruce ale cărei crengi taie net vitala în caz mortal; altfel, linia de viață adaugă în prelungirea crucii cîteva linii capilare. Paralizia, spre sfîrşitul vieții, scurtează liniile.

Unghiile scurte, triunghiulare, foarte adînci şi concave, palide, cu dungi, afirmă o predestinare la paralizie.

Pătrat - Spațiu cuprins între linia inimii şi a capului. Un pătrat regulat, grațios, indică bună constituție fizică şi morală. Dacă cele două linii sînt prea alăturate, pătratul este diform şi trădează ființe nehotărîte, cu probleme cardiace. Dacă linia de cap urcă mult, inima e bună însă purtătorul neîndemînatic în elanuri. Dacă linia inimii coboară mult, e sub autoritatea egoismului.

Dacă Pătratul nu are perfectă regularitate şi mai e marcat de dungi, denotă încurcătură în judecată şi chiar erori de apreciere.

Dacă este pecetluit de o cruce mistică, are slăbiciuni pentru ocultism şi superstiții. Cruce rău desenată dezvăluie o mare exaltare. Dacă crucea stă lîngă Marte şi tinde spre Lună - călătorii fericite. Un cerc pe Pătrat, aproape de inimă: orbire.

După Desbarolles se cere o mare atenție la Pătrat, ce poate fi împărțit pe decenii ca să identificăm perioadele de împlinire, de solaritate. Dacă solara este combinată cu liniaturi, avem iminență de catastrofe dar şi reapariții de şansă.

După Maryse Choisy, lărgimea sau îngustimea Pătratului corespunde lărgimii sau mărginirii principiilor. Cînd linia vieții şi a firii apropiate la origine se depărtează una de alta brusc, înseamnă lărgimea de idei datorată unei revoluții morale. Contrariul ar indica o convertire.

Pătratul mic sau mare este un semn alcătuit din patru linii ce se întîlnesc ca să alcătuiască o formă geometrică regulată de la care împrumută numele. S-a descoperit că acest semn este mai totdeauna o dovadă benefică de *protecție*. De unde această favoare? Este, cumva, indiciul special al unui scut moral ocult sau mai degrabă o dispoziție singulară care face, din instinct, ca individul să găsească în subconștient răspunsul necesar la loviturile Sorții? Mister. Este, negreșit, unul din faptele cele mai curioase ale Chirologiei.

Pătratul se poate găsi indiferent în care loc, în palmă, sub un munte, sub o linie și fie încălecat, fie la margine, efectul său rămîne binefăcător. Încadrează el, oare, o desprindere de linia vieții? Primejdia gravă indicată astfel este atenuată. Pătratul dispune pe o latură de dimensiunea saturniană? Posesorul său, în pofida vicisitudinilor existenței, cade mereu în picioare, cum se zice etc...

O singură excepție, notează Maryse Choisy, survine de la careul lui Venus ca o prevestire posibilă de captivitate sau recluziune.

Percuție - Sub acest nume se înțelege linia de la încheietura mîinii, pârtașă la lovire cînd se lovește cu pumnul strîns.

Pe lina sus-numită se înscriu liniile de unire sub degetul gros, liniile de călătorie de partea muntelui Lunii, liniile imaginației (exterioare muntelui Lunii).

Cîteodată, munții lui Mercur și Marte sînt atît de dezvoltați că deformează linia în cauză. Drept care, în primul caz, o respingere a degetelor mari de degetul gros: această tendință polexogiră dă o indicație netă despre mercurianism. Cînd linia percuției face o dreaptă cu degetul mic, indicația este net martiană. Cînd linia e bombată spre jos: indicație curat lunariană.

Peri - O mînă bărbătească fără peri sau puful de la femei - element de diferențiere. Prea mult păr, și încă dispersat, semn de dezordine lăuntrică. Păr lîngă degetul gros și pe prima încheietură a degetelor: natură cumsecade și puternică.

Păr în exces pe degete: gelozie sexuală.

Peri pe partea inferioară a mîinii: vitalitate, spirit.

Pete - Au doar un substrat psihologic. Principalele observații clinice legate de ele aparțin lui G.Muchery.

Pete bleu în cîmpia lui Marte și aproape de intersecția liniei de cap: precizarea unei boli legate de intoxicarea sîngelui (infecții intestinale cu deosebire).

Pete bleu pe Venus: boli de stomac la femei.

Pete cafenii pe inelar: tulburări de vedere.

Pete galbene pe dosul mîinii, disfuncționalități renale. Frecvente la oamenii în etate. La cei în jur de 40 de ani, pericol de moarte timpurie.

Pete violacee la articulațiile degetelor: varice, mai cu seamă dacă linia inimii este bifurcată.

Pete sau puncte albe pe unghii: mare nervozitate.

Picătura de apă - Se numește așa în Chirologie o proeminență ce există la capătul degetelor și adăpostește simțul tactil. Cu cît este mai ieșit în afară, cu atît dispune de mai multe papile senzitive. Cei reduși la minte nu sînt înzestrați cu genul acesta de apercepție. Artiștii, în schimb, au prisos de sensibilitate. Denotă o anumită senzualitate, celor care o posedă le inculcă îndemînarea mîinii pentru executarea operelor plastice.

Picioare (Dureri de...) - Durerea de picioare în curs sau pe cale de a se declanșa, se ghicește după patru sau cinci mici linii ce merg de la Jupiter la Saturn, linii drepte sau curbate, cu o linie a inimii în formă de furcă. Dacă apar vinișoare la încheietura degetelor, apar varicele.

(Varicoşii descind din Jupiter-Saturn). Dacă este teamă de paralizie, linia lui Mercur se dublează de mici linii fine care la nevoie o înlocuiesc. Dacă este coxalgie, descoperim o cruce, cel mai frecvent semnul lui Mercur. Mîna în general este umedă şi are linii pale.

Pictori - Au, în general, un Venus dezvoltat (armonie), inelarul lung (simţ estetic), mijlociul înclinat spre inelar (destin consacrat artei), degete mai ales netede (intuiţie), conice sau ascuţite (cu excepţia inelarului) şi scurte (sinteză), în fine o bună linie solară.

În rest, fiecare cu temperamentul său. Marţianul iubitor de culori tari, lunarul de griul-argintiu, saturnianul de tonurile sumbre, venusianul de tentele agreabile, mercurianul de cele mîngîietoare, jupiterianul de cele dilatante, solarul căutînd reflexul naturii.

Inelarul pătrat pare să se opună culorilor duioase; se întîlneşte la cubiştii primitivi, cerebrali bîntuiţi de geometrism în dauna luminii. Alţii au degetele muiate în himeric. Inelarul spatulat inspiră spre scenele istorice. Pictorii florali au degetul gros larg şi un Venus dezvoltat. Un pictor cu degete pătrate se lipseşte greu de modele, mai ales cînd este trădat de unghii scurte ale neîncrederii în sine. Pictorii de hipodrom au degetele spatulate.

Piele - După Rem, pielea dorsalei palmei dungată, pală şi mătăsoasă indică perfidie; netedă şi rece, insensibilitate; alb mat, net, nebronzată de soare, nepăsătoare la jocul temperaturii, un suflet de nepătruns, opac la milă, la ataşament. Pielea dorsală ridată, ciupită între degetul gros şi arătător - semn de bunăvoinţă, amenitate, afabilitate. Din contră, duritatea naturală se traduce printr-o piele aspră.

Piept (Boli de...) - Inelarul are aspect urît. Linia inimii în furcă. Linia capului înaltă sau foarte apropiată de cea a inimii. Mînă slabă, uscăţivă şi muntele lui Marte vărgat.

După Desbarolles, prea reliefat, muntele lui Marte anunţă, mai totdeauna, boli de piept.

Prezicere - O mînă cu aspect Soare-Mercur, cu dîră lunară, degete subţiratice, ascuţite, nete. Este tipul ideal de care ne ocupăm.

Are o bună linie mercuriană, profundă, lungă, prelungită aproape pînă la a treia falangă a degetului mic. Dispune de facultăţi telepatice şi metagnomonice (v. Micul Triunghi).

Ca subiectul desemnat să izbutească pe calea deschisă darurilor sale, îi trebuie o linie a inimii care să se încheie sub inelul lui Solomon, semn de inspiraţie, ca degetul gros să fie lung (voinţă), ca monticulul lunar să nu fie prea ridicat nici înstelat şi să nu existe stea pe linia de cap (nebunie).

Dacă mai avem ceva de menţionat cu referire la genurile de prevedere, să observăm că:

Pe mercuriană de apare un mic 8 la pornire: somnambulism.

Dacă mercuriana, fără 8, e foarte bună: clarvedere.

Dacă linia de cap e bună: intuiţie întărită de spirit ştiinţific.

Dacă sînt mici verticale pe muntele lui Mercur: dar de vindecător.

Dacă Pătratul este mare: altruism, bunătate, gust al Adevărului şi Binelui.

Proces - Cînd linia grijilor taie mica bifurcaţie de pe linia vieţii şi se încrucişează cu ea, e semn de proces, de separare, de divorţ.

Dacă e o stea la pornirea acestei linii spre interiorul lui Venus e proces cu rude, prieteni, asociaţi (de exemplu, într-un proces de partaj pentru o moştenire sau lichidarea unei afaceri între acţionari). Dacă linia saltă şi intersectează solara, e pericol de necazuri, de pierderea

procesului, de ruină. Dacă linia ajunge la solară străbătînd cîmpia lui Marte, se presupune cîştigarea procesului, încheierea favorabilă, poate chiar bogăţie.

Profesori - Munţi importanţi: Jupiter (cu tendinţă spre solemnitate), Mercur (elocvenţă), Lună (memorie). Unghii scurte (critică). Pielea dorsală a palmei (bunăvoinţă). Index drept (spirit de comandă). Degete pătrate sau spatulate (gesturi). Profesorii de ştiinţe naturale au mici dungi verticale pe Mercur.

Unii sînt vegheaţi de influxul saturnian (matematicieni) sau al lui Marte, altminteri indispensabil oricărui intelectual.

Rase - Se impune prudenţă cînd vorbim din punct de vedere chirologic despre rase, într-atît sînt de amestecate. Există, însă, şi excepţii, destule la număr, dacă nu ar fi decît cele privind femeile, franţuzoaicele cu deosebire, în ansamblu marţiene (ca intuiţie, simţ al afacerilor), italiencele (venusiene, corectate de Soare), spaniolele (venuso-mercuriene), nemţoaicele sau nordicele (lunare), turcoaicele şi arăboaicele (în zodia lui Saturn). Evreii şi evreicele sînt în zodia lui Mercur. Sud-americanii aparţin solarilor. Nord-americanii sînt marto-mercurieni. Evreii şi nomazii puri au mercurianismul accentuat, au un deget mic lung şi răsucit înăuntru.

Răni - Operaţii chirurgicale - Iată cîteva semne ce relevează răni trecute sau viitoare:

Punct pe linia vieţii: pericol grav, dacă e adînc şi negricios.

Linia minţii tăiată sau întreruptă la început: rană la şold sau la cap, după căzătură.

Linia minţii în două tronsoane suprapuse sub Saturn: rană mortală la cap ori picioarele sfărîmate. Dacă tronsoanele sînt paralele, intervine vindecarea.

Puncte roşii pe linia minţii: rană la cap.

Puncte roşii pe linia minţii, sub Soare şi în adînc: suferinţă la ochi.

Semicerc pe linia minţii: răni sau plăgi greu de cicatrizat.

Cruce pe linia minţii: rană sau boală mortală.

Stea pe linia minţii: rană primejdioasă la cap, cu suspiciune de nebunie.

Puncte roşii pe linia destinului: răni diverse.

Operaţiile sau posibilităţile operatorii se înscriu printr-o stea sau cruce în josul cîmpiei lui Marte (pericol mortal, dacă e un punct la mijloc).

Pe muntele Lunii, stea sau cruce indică hidropizie, pleurezie, iminenţă de intervenţie chirurgicală. În acest caz crucea se apropie de Marte.

A se reaminti că marţienii sînt cei mai expuşi la răni cauzate de fier sau foc, femeile lunare la operaţii pe burtă, saturnienii la răni la picioare, solarii la accidente de vedere.

Reumatism - Îi ghicim pe reumatici încă de la luarea amprentelor; a treia lor falangă se imprimă prost, deviat. Linia de cap mereu în furcă (rea circulaţie) cu puncte, insule, mici puncte verticale. Stea sau cruce pe Lună. Liniamente galbene.

Dacă reumaticii mai sînt şi tuberculoşi, dau semne de tbc avînd palma extrem de dungată. Dacă sînt bolnavi de sifilis, au stea pe Saturn şi pe Lună.

Rinichi (Boli de...) - Linii roşii-gălbui, linii de cap în furcă, cu puncte roşii profunde, semn de leziuni cardiace. Muntele Lunii mereu dungat, cu mici stele sau cruce pe

dunga de la încheietura mîinii.

Dacă are uremie: liniile inimii şi ale capului reunite sub Saturn. Dacă are leziune renală: puncte de migrene pe linia de cap, scobitură la încreţitura inelarului cu palma; linii de cap şi de viaţă separate.

La femei, bolile de rinichi provin de la naştere, în care caz apar cruci sau stele în josul cîmpiei lui Marte.

Risc - Gustul riscului se remarcă după următoarele particularităţi, separate sau unite (şi cu cît sînt mai multe dovezi, cu atît creşte veracitatea indicaţiilor).

1. Egalitate în lungime a inelarului şi degetului mijlociu.
2. A treia falangă a inelarului lungă.
3. Linia de cap se încheie în direcţia muntelui lui Marte.

Prin plăcerea riscului înţelegem la fel de bine jocuri de noroc, operaţii la bursă, lovituri financiare sau plasamente avantajoase de capital în afaceri întîmplătoare la prima vedere. Acest gust există la cei care practică lozinca "totul sau nimic".

Desbarolles adaugă că adevăraţii jucători au inelarul la fel de lung pe cît este mijlociul. Avem dovezi dacă păşim pragul cazinoului din Monte Carlo, Baden-Baden, Las Vegas.

Jucătorul diferă după tip: Jupiter joacă plin de trufie, Saturn foarte calculat, Mercur din instinct, Marte din capriciu, Luna din intuiţie, Venus să treacă timpul. Solarii nu joacă din principiu.

Un semn de nefericire în mîna jucătorului poate anunţa o pierdere precum o stea pe linia destinului.

Risipă - Degetul gros o semnalează dacă se lasă înapoi. Ar fi şi un semn de amoralitate. Risipitorii sînt marţieni accentuaţi. Grafologic: inteligenţă pătrunzătoare, scris înclinat, încîlcit.

Samsari (şi agenţi de publicitate, comisionari, mijlocitori...) - Sînt, cum altfel? mercurieni. Au muntele tipic dezvoltat, inelarul elocvent, degetele cu vădite semne de vie comprehensiune şi supli, de diplomaţie care nu face valuri.

Degetul mic este bătucit (indiciu de perseverenţă), linia minţii lungă, bifurcată (abilitate, spirit combinativ), uneori despărţită de linia vieţii (semn de reacţii stăpînitoare).

Saturn - În tipologia sintetică tipul saturnian este o persoană marcată de concentrare şi curiozitate. Influxul ce îl domină favorizează hipertensiunea cerebrală, dispoziţiile constructive, simţul critic, evoluţia spre categorial. Nu trebuie să-l vedem, deci, ca pe fiul unui astru malefic ci pur şi simplu ca pe un tip de naturală gravitate, din care decurge un fel de a fi rece, melancolic, cu gîndire înceată, însă puternică, cu vorbire rară, dar cumpănită şi cu memorie durabilă. Este, din instinct, neîncrezător, sceptic, disimulat, perseverent, decis, independent, răbdător, solitar, metodic, răzbunător, puţin comunicativ, rezervat, de o logică inexorabilă, prudent la extrem, prevăzător, uneori avar. Este credincios în prietenie. Îi place să joace. Dacă se supără, îşi ascunde furia. Este conspiratorul înnăscut, un fantast uneori, un încăpăţînat, un revoltat, poate un superstiţios care se mortifică, un sadic îngrozitor, un crud pentru care răzbunarea se consumă "la rece". Toţi inchizitorii au fost saturnieni.

Saturnienii sînt apţi de munci minuţioase, în agricultură, în migala documentării. Din rîndul lor se recrutează matematicienii, călugării, medicii, filosofii, preoţii iezuiţi, arheologii, astronomii, minerii... Dar, vai! şi destui asasini şi nebuni stau sub acelaşi semn.

Organe sensibile: dinţii, picioarele, sistemul osos, splina. Degetul gros lung. Degete subţiri, mai lungi decît palma. Mijlociul, cu precădere lung şi mai spatulat decît celelalte degete. Linia de cap dreaptă şi uscată. Creierul predomină asupra inimii. Muntele lui Saturn important. Articulaţii foarte marcate. Palma plată şi dură.

Combinaţii: cu Soarele, alianţă bună în beneficiul luciditătii. Cu Mercur: poate duce la izbucniri de geniu. Cu Terra: potrivit unor bătrîni chiromanţi, semnătură specială pentru romi. Dacă se raportează asupra altor consideraţii despre fluidul saturnian se va dovedi că alianţa cu acesta poate aduce şi bune şi rele. Saturn şi Luna sînt doi producători de nebunie în forme extreme, cu precădere iniţiată de Marte.

Scriitori - Nu au cu toţii semnul artei şi este păcat. În schimb, sînt manipulaţi de o ambiţie nemăsurată, de o vanitate inexplicabilă şi de o acerbă învrăjbire.

Poeţii sînt mai curînd lunatici, cu mîini moi, degete spatulate şi cu noduri sau predispuşi la nodozităţi la cei atraşi de moderniste ruperi de ritm; criticii literari, după unghiile scurte, sub tutelă mercuriană; filosofii pot fi omologaţi drept saturnieni; povestitorii au un resort venusian; didacticii sînt jupiterieni. Solarii sînt mai aproape de cititorii cultivaţi decît de creatori.

Matematicienii - să fim iertaţi că îi numim aici, dar unii dintre ei sînt şi scriitori - aparţin unui Mercur autoritar, legat de Soare, au degetele noduroase sau netede, după cum sînt analitici ori sintetici.

Scriitorul trebuie să dea, negreşit, semne de maturitate a gîndirii (s-ar zice că sînt unii care întîrzie cu dove-

zile!). Nu este nelalocul său să-şi probeze fantezia integratoare.

Scriitorul pe linia Marte-Lună-Mercur are imaginaţia să conceapă, energia să lupte şi să realizeze proiectele lui, iscusinţa să aibă cît mai mulţi receptori; acesta se bucură de popularitate. Cu adaosul unei subsemnături jupiteriene: are şansa de a primi onoruri, mai ales în ipostază solară. În sfîrşit, "tridentul miraculos" îi făgăduieşte celebritate, avere, distincţii etc.

Sculptori - Au, desigur, toate semnele artei însă cu precădere o mînă solidă, calmă, plină şi degetul gros încărcat cu răbdare şi perseverenţă.

Semilune - Sînt mici cornuri cu aspect clar ce se găsesc la baza unghiilor. Dau o indicaţie de superfluid vital, deci de bună sănătate. Cînd dispar (şi dispariţia lor se produce de la degetul gros la cel mic) şi, la marele unghi, sănătatea decîină ca să renască o dată cu reapariţia lor.

Semne (Generalităţi) - Diversele semne ce se lasă descifrate în palmă sînt stele, cruci, puncte, scobituri, gropi, insule, pătrate, triunghiuri, pete, cercuri, grile etc. Pe marginea lor am notat:

Dl. Muchery a stabilit următoarele analogii cît priveşte semnele comparabile cu accidente pe un curs de apă. Ştersătura este un baraj ce opreşte sau coteşte curentul. Grila, un obstacol mobil în calea curentului (mereu un semn de neputinţă). Insula, o dublare a curentului (căruia îi reduce viteza de înaintare). Înlănţuirea - o suită de mici insule alcătuind un prag în drumul spre scop. Crucea: obstacol fix şi vizibil de care se sparge curentul. Stea: ieşind de care se loveşte barca şi care poate duce la pierderea pilotului şi a echipajului. Puncte şi găuri - sînt acele vîltori mai mult sau mai puţin periculoase. Pătratul - un colac de salvare.

Aceste analogii ingenioase sînt şi cel mai des adevărate. Dacă am luat, de exemplu, cel mai viu sentiment omenesc, dragostea, vedem în adevăr că o grilă strînsă pe Venus face dovada neputinţei sexuale, o insulă probează un sentiment dedublat (adulter), o suită de verigi (pe linia inimii), o risipire pasională dăunătoare naşterii unei pasiuni profunde, o cruce, un obstacol cu tendinţe poligamice, dat fiind că pe Jupiter ea celebrează o fericire conjugală etc. Să nu ducem prea departe această explicaţie imagistică şi să nu o împiedicăm să-şi găsească explicaţia semnelor coroborate cu alte observaţii culese în podul palmei.

Înaintea lui Muchery, doamna de Thèbes semnalase în a sa "Enigmele mîinii" că privea pătratul ca un mijloc de apărare, steaua ca un pericol (în vîrful degetelor), insulele ca nişte blocaje, grilele ca nişte piedici. Cît o priveşte, doamna Choisy găseşte discutabilă majoritatea semnelor şi afirmă că ele cauzează un mare procentaj de erori.

Sinonime - Pentru clara percepere a dicţionarului trebuie să amintim că unele cuvinte sînt sinonime, adică desemnează acelaşi înţeles. Iată o scurtă listă de sinonime curente:

Index - Arătător. Deget al lui Jupiter.
Mijlociu - Deget major. Deget al lui Saturn.
Inelar - Deget al Soarelui. Deget al lui Apolo.
Auricular - Deget mic. Deget al lui Mercur.
Munte al Soarelui - Muntele lui Apolo.
Muntele Lunii - Eminenţă hipotenară.
Muntele lui Venus - Eminenţă tenară.
Linia vieţii - Vitala.
Linia destinului - Linia de direcţie. Saturniană. Linia şansei. (Ar trebui suprimată această expresie, adevărata şansă fiind indicată de Solară).
Linia Soarelui - Linia reuşitei. Linia lui Apolo. Solară.
Rascetă - Brăţară. Dungă dorsală.

Inel al lui Venus - Centura lui Venus.
Linia capului - Naturală. Cerebrală.
Linia hepatică - Linia ficatului. Linia de sănătate (multi o confundă cu Mercuriana).
Linie de intuiţie - Mercuriană.
Linie de inimă - Mensală.
Pătrat - Tabla mîinii.

Sinucidere - Act ce ascultă de dorinţa de a sfîrşi cu viaţa ca urmare a unei nenorociri, a unei încurcături băneşti, a unei iubiri contrariate etc., nu se dezvăluie direct în palmă, căci e efectul unei decizii disperate cauzate de emotivitate excesivă; dar poate figura şi printre situaţiile de moarte violentă prin rănire sau accident provocat cu intenţie.

În schimb, tendinţa spre sinucidere ţine de neurastenie ori de un dezechilibru mental ale căror specificităţi le ştim; vîrf evazat al degetului mijlociu, linie de cap înclinată pronunţat, deget gros debil. În ansamblu, sinuciderea vine de la unul din cele două fluide (cel lunar sau cel saturnian), unul învăluind o imaginaţie dereglată, altul o pasivitate finală ce-şi caută rezolvarea în moartea dorită, celălalt împăcarea într-un fel de supraactivitate cu acelaşi final. Sinucigaşul lunar este cvasiinconştient; cel saturnian mereu premeditat.

Candidatul la sinucidere ar trebui, în principiu, să aibă degetul gros al lipsei de vlagă. Asta i se întîmplă des; totuşi sînt sinucigaşi cu degetul gros lung.

Mîna sinucigaşului are muntele lui Saturn rău, cu cruce, creţuri în grilă, o linie de cap defectuoasă (unită cu cea a inimii sau aproape inexistentă) şi frecvent, despărţită de linia vieţii.

După Choisy, mîna sinucigaşului e mai des lungă, cu degete subţiri şi spatulate, cu un Saturn excesiv frămîntat în ansamblul liniilor, înstelat şi cu cruce, un munte al Lunii înalt, un Jupiter redus (sau pronunţat, ca la mega-

lomani), unghii roşii, triunghiulare (semn de susceptibilitate mărită). Degetul mijlociu cu dungi, o linie a inimii bogată şi pornind de sub Saturn.

Stele - Mai rare decît crucile, totuşi larg supuse discuţiei. Par să vestească onoruri, celebritatea, fie în bine fie în rău. Iată tabloul lor:

Pe Jupiter: menire frumoasă, încurajatoare, bogăţie prin căsătorie, demnităţi (de ordin social sau politic).

Pe Saturn: mereu ameninţătoare. Paralizie, rău incurabil, moarte funestă, onoare fatală.

Pe Apolo: avere fără bucurie, pericol din partea armelor de foc.

Pe Mercur: succes, glorie, afirmări notabile în Medicină, Ştiinţe pozitive, Retorică sau afaceri.

Pe Marte: rană gravă dar şi reputaţie militară (dar şi aceasta mai adesea mortală).

Pe Lună: pericol de apă (vezi crucea) cu deosebire la cufundări. Glorie navală ori aeriană.

Pe Venus: în valori ascensionale, reuşite în funcţii de stat, în acceptia intîmă necazuri în dragoste; dispariţii de fiinţe iubite şi, de asemenea, cuceriri feminine răsunătoare.

În Pătrat: pericol de perversiuni cauzate de o femeie iubită.

Pe linia vieţii, la început şi la sfîrşit, cu aceleaşi accepţii.

Pe linia minţii: nevralgii puternice şi chiar nebunie; răni spre sfîrşit, pierderea raţiunii.

Pe linia lui Saturn: nefericire; în jos: pierderi de bunuri în anii tinereţii.

Pe traiectoria solară: catastrofă definitivă dacă linia se opreşte, evitată dacă ea continuă.

Pe linia drumurilor: pericole.

Pe inelul lui Venus: la mijloc, boli venerice; la capăt, crimă pasională.

Pe degetul gros la capăt sau pe spate, lîngă unghie: înclinaţii spre libertinaj.

La capătul oricărui deget: pericol.

Pe prima falangă a arătătorului sau inelarului: eloc-venţă.

Pe prima falangă a degetului mijlociu: un eveniment extraordinar.

Stomac (Boli de...) - Sînt caracteristice celor cu mîna grăsulie şi umflături ale degetelor. Regăsim categoria susmenţionată şi în rîndul celor cu mîna lungă şi degete noduroase. Linii galbene sau foarte roşii, acoperite de coji albe. Cîmpia lui Marte albăstrie. Linia inimii adesea în formă de furcă şi străbătută de scurte verticale vecine cu Saturn. Insulă, adeseori, pe linia vieţii iar linia mercuriană cu diformităţi.

La femei, sarcinile grele şi bolile căilor urinare se resimt de pe urma unui munte al lui Venus îngust. E pericol mare dacă o linie plecată dintr-o stea de pe muntele lunar taie linia vieţii.

Alte observaţii: Stea pe Lună echivalează cu un avort sau cu ameninţarea acvatică.

Una sau mai multe dungi pe Lună: boală de stomac sau de rinichi.

Munte lunar barat într-o palmă uscată cu inel al lui Venus: afecţiune intestinală.

Stea pe linia mercuriană la întîlnirea cu linia de cap: avort sau naştere grea; avortul e marcat şi la încheietura mîinii la punctul unde e însemnată progenitura în linii precis fixate.

Bolile căilor urinare dau linii galbene şi mîini asudate; o stea sau cruce pe muntele Lunii poate indica operaţie la organele genitale şi, mai grav, boală venerică de care dau seamă şi alte semne.

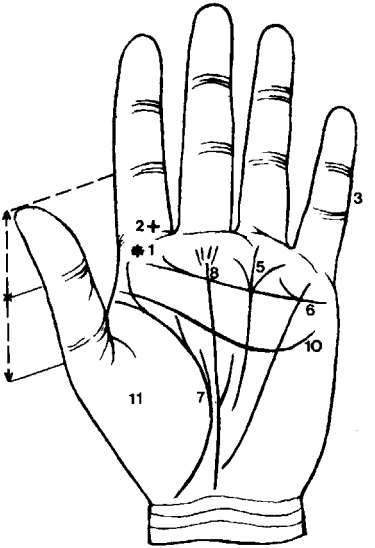

IMAGINE TEORETICĂ A UNEI MÎINI NOROCOASE

1. Cruce sau stea pe muntele lui Jupiter. - 2. Cruce pe baza arătătorului. - 3. Degetul mic scurt. - 4. Deget gros lung (voinţă) la falange egale. - 5. Solară cu trident reuşit. - 6. Linie a inimii cu încrucişări ascendente. - 7. Linie a vieţii cu încrucişări ascendente. - 8. Linie a lui Saturn cu încrucişări ascendente terminată cu mici verticale pe Saturn. - 9. Linie a lui Mercur bine trasată. 10. Linie a minţii încheiată. - 11. Bun munte al lui Venus, cu palmă fermă, solidă, ridicături promiţătoare, mină prezentabilă.

Subalterni - Ori ce-ar fi au degete noduroase, lungi, cu unghii scurte. Casierii au avantajul să posede degete noduroase (simţul socotelilor). Este recomandabil să nu punem în contact cu publicul subalterni cu unghii scurte, predispuşi la tracasări, tachinare, meschinărie faţă de publicul solicitator.

Surditate - După Desbarolles, destule puncte pe linia de cap, deasupra lui Saturn, presărată cu linii nervoase, trădează dispoziţii la surditate. Mai cu seamă pentru tipul venuso- saturnian. Saturn, să reţinem, prezidează durerile de urechi şi de dinţi.

Şansă - Principalele semne chirologice ale şansei sînt:

Mici linii ascendente şi clare pe munţii lui Saturn, Jupiter şi Soarelui.

Stea pe Jupiter (crucea este şi ea benefică: unire fericită).

Rămuriş la plecarea liniei vieţii, aruncată spre Jupiter, în Venus sau spre linia minţii.

Ramuri ascendente ale liniei vieţii spre nu contează ce munte.

Dublă linie a minţii.

Ramură atingînd linia minţii pe o stea de pe Jupiter.

Cruce mică la capătul liniei minţii mai sus ori mai jos de acel punct.

Linia inimii sau una din încrengăturile ei ducînd pînă la Jupiter.

Ramură a liniei inimii spre Mercur (ocazie să faci avere).

Toate ramurile şi încrengăturile de deasupra liniei inimii.

Linia destinului mergînd drept şi fără accidente de la ghem la Saturn.

Linia destinului plecată de la muntele Lunii, mergînd drept spre linia inimii şi pierzîndu-se în direcţia lui Jupiter (bogăţie prin căsătorie).

Frumos final al liniei lui Saturn (bătrîneţe fericită).

Bună linie a Soarelui de oriunde ar pleca.

Pătrate de protecţie (v. **Pătrat**).

Linii de moştenire (v. **Moşteniri**).

Şanse în funcţie de "culoarea mîinii" (v. *Culoare*).

Cruce pe rădăcina arătătorului.

Şefi - Şefii militari sînt, desigur, descendenţi din Marte- Jupiter - industriaşii sau negustorii din Mercur-Jupiter... Dar şi alte influxuri pot conduce la demnităţi, cu deosebire - punct important - dacă subiectul este sintetic. S-au băgat de seamă la majoritatea directorilor (de bănci, de societăţi, de holdinguri) semnele sintetismului: degete scurte şi netede, cu unghii lungi. Aproape toţi mai au degetele pătrate ale realizării de sine, linia minţii dreaptă şi lungă. Cînd au unghiile scurte predomină simţul controlului.

Şiretenie - Îndemînare, viclenie, diplomaţie, se ghicesc după.

Facilitatea cu care cele patru degete mari se întorc pe spate. (Atenţie, totuşi, la persoanele delicate sau cu diformităţi: supleţea degetelor nu e în cazul lor de vreo valoare fiziologică).

La furca finală a liniei de cap, o ramură merge spre Marte, alta spre Lună, dar nu e vorba de viclenie cît de ştiinţa de a ieşi din încurcături; o confirmă restul palmei.

Grafologie - o scriitură inteligentă, mică, înflorită, uneori sinuoasă. În caz de disimulare, grafismul se răstoarnă ipocrit, bucla de la a, o, g înăuntru face majuscule joase, iar parafa e învăluitoare.

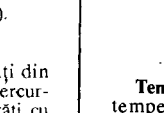

Temperamente - S-a încercat mereu o clasificare a temperamentelor, în fapt extrem de deosebite. S-au obţinut unele rezultate, după unghiul de reacţie la evenimentele personale sau după supremaţia unei afinităţi într-un context evolutiv.

Astfel s-a procedat la împărţirea: sangvini, biliari, nervoşi şi limfatici. Este o diviziune strict fiziologică.

Apoi există clasarea după tipologia planetară în 8 grupe (v. Jupiter, Venus, Saturn etc.). În fine, există cele două secţiuni: analiticii şi sinteticii.

Se numeşte analitic un individ dotat pentru disecarea amănuntelor, ale cărui facultăţi sînt de concentrare şi aprofundare mai degrabă decît de expansiune şi reflecţie dezlegătoare de tîlcuri. Sînt voluntari cei din acest segment social şi psihologic şi prea rar supli, concesivi. Privind chirologic chestiunea, au mîna spatulată sau de formă angulară, degete lungi, seci, noduroase (spirit de ordine, gravitate), unghii scurte (sens critic), liniile palmare fine, profunde, numeroase, pielea mîinii gălbuie,

palma lată, degetul gros lung şi o primă falangă dezvoltată, liniile de cap şi de viaţă reunite la pornire.

La celălalt pol, sinteticul este o fiinţă dotată pentru sinteză, vederi de ansamblu, cu voinţă amplă, intelectualitate menţinută. Mîna lui e rotundă sau conică, uneori pătrată, niciodată subţire; are degete scurte, netede, drepte, suple (rapiditate de judecată, mers la ţintă, diplomaţie). Unghiile sînt lungi (simţ al concretului), cu linii largi, superficiale, palmă lungă, linii de cap şi de viaţă în general separate din punctul de plecare.

Bineînţeles, există şi tipuri mixte, concomitent analitice şi sintetice, dar să notăm că în asemenea cazuri calităţile corespunzătoare sînt afectate, manifestă scăderi. Ca să încheiem mai spunem că analiticii sînt cu osebire din zodia lui Saturn şi Mercur; sinteticii de cinci alte tipuri.

Un alt clasament este acesta: intelectuali: cu mîna galbenă; pasionali: cu mîna roşie; materialişti: cu mîna mai degrabă albă. De altfel, am notat la locul potrivit cele cinci tipuri de mîini.

Să mai reţinem şi acest tip, după criterii de modulare comportamentală:

A. Dionisiacul iubeşte confortul, masa rafinată, rămîne pueril întreaga viaţă, bun tată de familie, gentil că nu i se refuză serviciile solicitate; are mîini şi picioare mici.

B. Căutătorul (de emoţii noi). Bine îmbrăcat, grăbit, se căsătoreşte şi se desparte cît ai bate din palme, se îmbolnăveşte şi se vindecă la repezeală. Nu e creator dar are gînduri estetice.

C. Muncitorul (musculos), niciodată inactiv, bătăios, cam grosolan (mînă lată, de nădejde).

D. Conservatorul (osos). Nu va fi nicicînd bogat, chiar face datorii, stagnează, nu intră în asociere cu alţii. Are figura şi mîinile lungi, osoase.

E. Cerebralul. Plăpînd, sociabil, se descurcă greu; e

viu doar la nivelul ideilor; ar vrea să amelioreze societatea exclusiv doctrinar. Mîini fără oase, fără noduri, cu pielea fină, mătăsoasă.

Teorie şi probe. Fără să se intre în detalii sînt de verificat destui coeficienţi psihologici, fiziologici ş.a.m.d. Unii privesc vascularizarea, inervarea ţesuturilor, sensibilitatea motrice a mîinii, bine expuse de savanţi ca Binet, Weber, Lotze, Tucker, Vaschide, iar în domeniul sensibilităţii tactile de Meissner, Comte şi Choisy. Să admitem că excitaţiile psihice îşi lasă amprente în palmă. Că orice elaborare mentală, orice emoţie resimţită are corespondent în componentele mîinii, deşi rămîne o latură ezoterică, o conjuncţie misterioasă între toţi factorii de avut în vedere. Experienţe clasice au arătat că mîna vibrează la toate agitaţiile nervoase. Cum actele noastre sînt ecoul impulsurilor, nimic surprinzător că-şi imprimă factura în palmă, devenită ca o oglindă. Avem de-a face cu impresii cerebro- spinale, cu mişcări transcorticale, cu senzori motori şi nervii aferenţi, cu intrări în scenă ale marelui simpatic, cel ce domină viaţa noastră vegetativă cît şi cea sentimentală.

Pe de altă parte, e de reţinut, oricît de empirică ar fi, experienţa ce revelează că se conturează, la aceleaşi evenimente şi aptitudini, acelaşi gen de dispoziţii şi efecte. Avem, aşadar, un număr de probabilităţi de care să ţinem seamă. Acestora le datorează Chirologia-Chiromanţia prezumtivul ei caracter de ştiinţă foarte complexă, cu o parte de eroare dar şi cu diminuarea acesteia în favoarea unor constatări de mare acuitate.

Înregistrăm întrepătrunderea teoriilor ocultiste cu cele neurologice. Pentru ocultist contează magnetismul, astrul de care sîntem cu toţii impregnaţi (la naştere ni se dă un *semn* care ne predispune Destinul). Acestei semnături i se consacră Chirologia. Ea o descifrează în palmă, precum Frenologia în ştiinţa obrazului, Grafolo-

gia în scriitură, Astrologia în figura zodiacală. Fiecare știință reține elementele propulsoare ale activității noastre fizice, morale, profesionale.

Nu încape îndoială că "semnătura" a preocupat pe autorul rîndurilor de față. Prezentul dicționar nu este altceva decît un succint tratat al momentelor-cheie și enigmelor ce balizează caracterul, temperamentul, comportamentul, mesajul indivizilor în etapele calitative pe care le parcurg.

Terra - Tipul legat de glie ne apare drept o combinație între Marte-Jupiter, o combinație ideală Saturn-Mercur, cu un Venus intelectual. Soarele îi conferă calități și defecte ce vin dinspre suflet, pămîntul cele datorate minții, Marte dinspre inimă, Luna și Venus, cele datorate trupului.

Terrienii nu sînt nici eleganți, nici grațioși, dar solizi: laborioși, economi, abundenți, fideli, puțin curioși, satisfăcuți de rațiuni conjugale.

Semne chirologice: mîini scurte, noduroase, spatulate, cu palma calmă, mai deloc sensibilitate și idealism.

Timiditate - Timidul are degetul gros scurt, cu celelalte degete lungi și noduroase. Are un Jupiter tare din cauza timidității cauzate de frica să nu devină ridicol.

Timidul are o caligrafie ezitantă, strînsă, înghesuită, cu majuscule săltate. E umil, modest. Cine nu se ia în seamă are un grafism ascuțit, coborîtor (efect al pesimismului).

Tipologie planetară - Este de neocolit adevărul că fiecare individ reprezintă un temperament înscris în mîna acestuia și că acestui temperament îi corespunde o tipologie planetară. Iar fiecare semnătură astrală are, într-un anume fel, două planuri: superior și inferior. Există, deci, jupiterieni superiori și inferiori. La fel venusieni ori solari. Scara nuanțelor este mare!

Topografie (a mîinii) - Nu se poate face Chirologie fără cunoașterea exactă și completă a topografiei mîinii, căci tot ce stă înscris acolo are deosebită semnificație.

Mîna este alcătuită din palmă și degete.

Mai ales în palmă se înscriu instinctele și calitățile indivizilor, iar degetele atestă virtuțile idealiste ale subiecților. Deci, dacă palma domină ca importanță degetele, vom fi în prezența unei persoane versatile, pe cînd în caz contrar, avem un ins preocupat de cele spirituale.

Inutil să mai numim degetele. Să nu uităm că aspectul lor nu este singurul interesant și că unghiile au la rîndul lor o mare importanță în diagnostic.

În palmă sînt munți și linii.

Zișii munți sînt ai lui Jupiter, Saturn, Soarelui și Apolo, ai lui Mercur și ai Lunii. În ordine, la baza indexului, la baza mijlociului, la baza inelarului, a degetului mic, sub Mercur și în centrul liniei de la încheietura mîinii. În fine, muntele lui Venus stă la rădăcina degetului gros, înconjurat de linia vieții. Cît privește liniile, ele sînt clasate în principale și secundare.

Palma, degetele și liniile pot conține semne accidentale precum cruci, stele, insule etc., toate notate la locul lor.

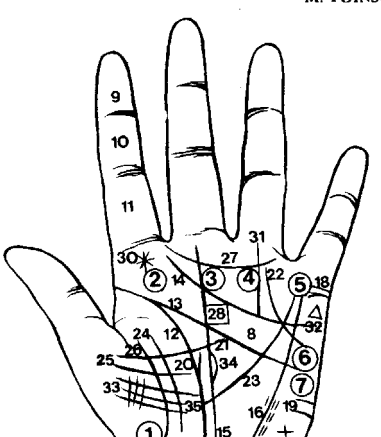

TOPOGRAFIA MÎINII

1. Muntele lui Venus. - 2. Muntele lui Jupiter. - 3. Muntele lui Saturn. - 4. Muntele Soarelui sau al lui Apollo. - 5. Muntele lui Mercur. - 6. Muntele lui Marte. - 7. Muntele Lunii. - 8. Pătrat. - 9. Prima falangă a degetului. - 10. A doua falangă. - 11. A treia falangă. - 12. Linia vieţii. - 13. Linia capului. - 14. Linia inimii. - 15. - Linia destinului sau a lui Saturn. - 16. Linia intuiţiei. - 17. Încheietura pumnului. - 18. Liniile de unire. - 19. Liniile călătoriilor. - 20. Linia meritului personal. - 21. Linia necazului. - 22. Linia lui Marte şi a Soarelui. - 23. Linia lui Venus. - 24. Linie marţiană. - 25. Calea laptelui. - 26. Linie de influenţă. - 27. Inelul lui Venus. - 28. Pătrat. - 29. Cruce. - 30. Stea. - 31. Linie solară. - 32. Triunghi. - 33. Grilă. - 34. Insulă. - 35. Linii venusiene.

Trident miraculos - Vezi linia Soarelui

Triunghiuri - Semne, în general, de mari vocaţii conforme cu:

Triunghi pe Jupiter sau Mercur: predispoziţie spre diplomaţie.

Pe Mercur: har pentru matematici, pentru succese financiare.

Pe Saturn: chemare pentru magie (pentru magie neagră, cu precădere).

Pe Apolo: dar pentru Arte.

Pe muntele sau cîmpia lui Marte: însuşiri militare.

Pe Lună: pricepere în arta navigaţiei şi în misticism.

Pe Venus: în dragoste (vezi mîna curtezanelor).

În plus, după H.Rem:

Triunghi pe linia întîlnirii palmei cu antebraţul: căsătorie bogată.

Triunghi pe prima falangă cu degetul mijlociu: dezmăţ.

Tuberculoză - Predispoziţia la tuberculoză dă cruce pe Marte, linie de cap bifurcată, inel al lui Venus aparent, linii de cap reunite cu linia vieţii şi marcate de o insulă, linii roşii, unghii îndoite, mîini lungi, uscate, înguste.

Congestia bronhiilor dă unghia hipocratică fără aceste semne. Însă ele există în pleurezie cu o barieră transversală ce merge de la linia vieţii la muntele Lunii.

Cînd tuberculoza s-a declarat, linia vieţii devine insulară, mîna umedă. Marţienii au atunci bare pe muntele lui Marte. Scapă de ele, dar numai după grave hemoptizii.

Tuberculoza avansată şterge liniile, le preface în capilare.

Copiii atinşi de tuberculoză ereditară au mîinile transpirate şi transparente (străbătute de vinişoare bleu-violacee).

Tuberculoza osoasă se pretează la o palmă ca de ceară, cu unghia arătătorului curbată, pe cale de a se înnegri, pe cînd palma se scobeşte şi degetele se inflamează.

Ucigaşi - Sînt de mai multe feluri: violenţi, din pasiune pentru crimă, vor să fure, extremişti ş.a.m.d. Natura unui ucigaş nu este a unui furios, însă un furios poate deveni ucigaş fără să vrea. Numim ucigaş nu doar pe acela care loveşte mortal dar şi pe cel care omoară printr-un gest necugetat, declanşat din teamă, răzbunare, exaltare nervoasă. Temperamentul ucigaş are degetul gros terminat ca o bilă, semn de iritabilitate, iar cînd este şi rigid (cu a doua falangă scurtă) ilogic, sîntem lîngă o brută capabilă de gesturi fatale. Cît îi priveşte pe adevăraţii asasini, majoritatea au crucea funestă a muntelui lui Saturn.

În crima pasională linia vieţii este adesea bună dar palma e grea şi vulgară, linia naşterii plasată sus, e largă, dreaptă, scurtă şi roşie. În crima premeditată linia de cap urcă spre Mercur, cu deosebire dacă asasinatul are drept mobil furtul; linia minţii este uneori absentă sau anulată de actul funest; palma dură, degetul gros rigid. La anumiţi criminali rafinaţi, mîna nu are nimic anormal la prima vedere: lungă, subţire, dură; totuşi, degetele sînt strîmbe, degetul gros puternic însă tras spre interior (semn de taină); linia minţii este nudă şi crudă, naturala dreaptă, încordată, ascendentă, uneori bifurcată, subţire (inteligenţă fină); este linia de cap a criminalilor cu

potenţe ştiinţifice!

Unghii - Foarte importante cînd judecăm starea de sănătate. Observaţii extrem de condensate:

A. Caractere psihologice

Unghii moi: lipsă de voinţă.
Unghii tari şi îndoite: ambiţie, răutate, avariţie.
Unghii ascuţite: imaginaţie, plăcere de a minţi.
Unghii scurte: simţ critic, răutate, cicăleală.
Unghii scurte, subţiri, rotunjite la bază: persiflare amicală.
Unghii lungi: spirit, dacă sînt şi lucitoare.
Unghii foarte lungi şi subţiri: spirit vizionar.
Unghii plate, largi, uşor îndoite: disimulare, viclenie.
Unghii mari, pătrate şi scurte: natură certăreaţă.
Unghii răsucite, obtuze: rapacitate.
Unghii roze: fermitate; roşii: mînie; albe: egoism.
Unghii gri, pale, ronde: făpturi periculoase.
Unghii roase: iritabilitate.
Unghii mici, acoperite de pieliţe: senzualitate pur carnală.
Unghii migdalate: dulceaţă, resemnare.
Unghii tari, bombate, lustruite: bună stare de sănătate.
Unghii ce se rup uşor: sănătate şovăielnică.
Unghii cu puncte albe: nervozitate.
Unghii ştirbite la degetul cel mic: probleme intestinale.
Unghii cu riduri verticale: artritism, dificultăţi renale.
Unghii lungi, fumurii: pericol de tbc.
Unghii albăstrii: sensibilitate hepatică.

Observaţii

I. Unghia degetului gros se împrospătează la 140 de zile; cea a arătătorului, mijlociului şi inelarului - 121 de zile; putem judeca ştiinţific accidentele petrecute în ce priveşte sănătatea după opriri în creşterea unghiilor, pre-

cum la crize de ficat (pentru arătător); la febra intestinală (la degetul mijlociu); bolile pulmonare după deformarea unghiei arătătorului.

II. Unghia degetului gros, la bolile de căi urinare, acuză umflături pe lungime.

Hipertrofia unghiei indică pierderi de vitalitate.

III. Unghiile lungi, ieşite în evidenţă, convexe, vorbesc despre tendinţa căilor respiratorii şi slăbiciune la tbc.

Unghiile scurte înclină spre slăbiciuni cardiace; concave, spre tulburări nervoase.

IV. Dungile pe lungul unghiei denotă, în principiu, nervozitate extremă. Excesivă, această revărsare pletorică riscă să declanşeze accidente cerebrale. Scobitura în lung a unghiei degetului mijlociu poate fi un semn nefast de intenţie de sinucidere.

Uniri (însoţiri, căsătorii) - Chirologia (niciodată indiferentă la moravuri, diferenţe specifice de mentalitate) tratează laolaltă uniri, legături matrimoniale, concubinaj, sub acelaşi semn.

Semnele în cauză se află sub degetul mic şi pe mijlocul palmei. Sînt cîteva la număr. Lungimea lor este în funcţie de durata unirii, adîncimea, de intensitatea sentimentului. Multe legături nu ajung la încheietura palmei, căci acolo se înscriu doar cele care prezintă însemnătate pentru individ.

O frumoasă linie de unire, dreaptă, lungă şi mai curînd ascendentă, se însoţeşte de o cruce: căsătorie fericită. Stea pe muntele lui Jupiter: semn de fidelitate.

O linie curbă spre josul sau bifurcarea ei: prevestire de unire nefericită.

O linie înlănţuită anunţă iminenţă de infidelitate.

O insulă sub linia de unire cu o rudă apropiată înseamnă incest.

Dacă linia de unire atinge linia Soarelui, este o dovadă că s-a efectuat o căsătorie cu o persoană de rang social superior. Dacă linia întîlneşte linia Soarelui, semn de concubinaj cu o persoană bine situată.

O linie de unire largă şi roşie, ameninţă cu certuri în familie.

O linie de unire în direcţia inelului lui Venus, indiciu de dezmăţ.

O linie de unire ce taie linia inimii indică seducţie, fascinaţia exercitată de partener.

Alte linii ale mîinii vorbesc despre dragoste. Cînd saturniana sau o ramură a ei pleacă din muntele Lunii, este semn de noroc provenit dintr-un capriciu, altfel spus: căsătorie bogată. Dacă saturniana pleacă deopotrivă din munţii lui Marte şi Venus, ca să se unifice pe cîmpia lui Marte şi să se salte spre degetul mijlociu, înseamnă reuşită marcată de lupta pentru satisfacerea unei pasiuni erotice.

O altă problemă este concordanţa tipurilor planetare în vederea conjuncţiei cu spaţiul dragostei şi al vieţii în comun. În al său "Mariaj fericit" G.Muchery a enumerat tipurile care ar trebui să evite să se căsătorească. Fără să intru în detaliile date, să reţin din tabloul schiţat cele mai bune alianţe, cît şi, prin deducţie, cele deloc recomandabile.

Jupiter se însoţeşte cu toate tipurile, excepţie făcînd Marte.

Venus se însoţeşte cu toate tipurile, excepţie făcînd Saturn.

Saturn se aliază cu toate tipurile, minus Mercur şi Soarele.

Marte se aliază cu Venus.

Soarele cu Jupiter, Saturn şi cu Luna.

Mercur merge cu Jupiter şi cu Luna.

Luna cu Mercur şi Jupiter.

În aceeaşi lucrare găsim aceste sfaturi înţelepte:

Tînăra fată să-şi caute soţ avînd un deget gros bine proporţionat (va fi mereu "cineva") - absenţa semnelor de

adulter, o mînă groasă (reuşită asigurată) şi, dacă e posibil, cu degete lungi şi netede (pacienţă, intuiţie).

Dacă tînăra fată este artistă, îi trebuie un soţ cu un inelar lung. Dacă doreşte să i se rezerve comanda treburilor casnice, partenerul să dispună de un arătător drept şi lung. Dacă vrea să i se preţuiască talentele culinare, acesta să aibă falanga a treia a degetelor groasă.

Dacă fata este senzuală, să vegheze la soţ existenţa semnelor de senzualitate. Dacă e doar sentimentală, să fie şi el la fel, cu mînă moale, lungă, degete netede şi conice, linia inimii puţin rămuroasă, un Venus jos şi moale, fără inel al lui Venus.

Dacă vrea să fie stăpînă la ea în casă, el să aibă degetul mic, linie de cap şi degetele netede - toate pătrate.

Capitolul vieţii sentimentale şi conjugale fiind de mare însemnătate, mai adaug la cele afirmate încă un număr de preliminarii. E de dorit să se ştie că:

Slăbiciunea arătătorului jupiterian şi, în exces, a indexului saturnian sînt dovezi de predestinare la celibat. La fel degetele subţiri şi lungi, îndepărtează indivizii de eventualitatea să alcătuiască un cuplu. Femeile dimpotrivă, favorizate de Venus şi de Lună, se mărită de tinere şi cu uşurinţă, mercurienele cînd o doresc. Jupiterienele nu sînt ispitite de unirea liberă, spre deosebire de solariene care au atracţie pentru bărbaţi chipeşi şi nu pentru bărbaţi de ispravă. Marţiana preferă să nimerească peste un om uşor de dominat. Iubirea unei saturniene este austeră, dezinteresată, inalterabilă.

O femeie este cu atît mai seducătoare cu cît chipul (şi mîinile) dezvăluie venusianismul sau lunarismul. Dar anumite mercuriene frumoase sînt fascinante iar dacă au un caracter urît, sînt de temut.

Cît priveşte mentalitatea amoroasă, mă rezum, fie şi parţial, la versiunile lui Rem.

Jupiter. Jupiterianul este senzual, adoră femeile. E un galant dar nu nestatornic. Îşi iubeşte, totuşi, căminul. În afara lui, are doar legături scurte, trecătoare. Buna jupiteriană este amabilă, cochetă, constantă, mai mult gentilă decît pasională, se mîndreşte cu numele ce-l poartă. Nu se încurcă în legături extraconjugale. Este o bună colaboratoare. Însă dacă este coruptă, devine perversă şi decade. Sau reuşeşte cu orice preţ. Dacă soţul ei nu atinge nivelul la care ea îl vrea, îl înşală cu dispreţ, fără remuşcări, şi călăuzită de gîndul că are de profitat de pe urma amantului cel mai bine situat.

Saturn. Am văzut la locul potrivit cît de puţin este făcut saturnianul să aibă de-a face cu femeile. Totuşi, dacă iubeşte, o va face profund şi cu seriozitate. Cu un rău inel al lui Venus poate să cadă într-o dragoste platonică. Buna saturniană nu este senzuală, însă temeinică în afecţiune. Se ataşează cu fidelitate însă devine teribilă dacă e înşelată. Fiica astrului negru respinge dragostea; este hrănită numai cu ură; se cuvine să fie evitată ca soţie dar şi ca amantă.

Soare. Solarul este un nobil senzual şi un suflet dezinteresat. Iubeşte, dar nu se ataşează. Este rareori fericit în căsătorie. Solariana este redus senzuală, distantă, fidelă pînă în pînzele albe dacă iubeşte. Dar iubeşte greu, numai pe cei merituoşi. Pe scurt, şi el şi ea sînt greu disponibili pentru viaţa conjugală. Iar dacă, pe deasupra, solariana mai resimte şi orgoliul fluidului ei, devine exigentă peste marginile admise, chiar insuportabilă.

Mercur. Se pasionează repede, oboseşte repede. Caută numai adolescente. Agent matrimonial neobosit. Buna mercuriană este mai abilă să tragă profit de pe urma pasiunilor masculine decît grăbită să le satisfacă. Intrigantă şi graţioasă, are ochi pentru iubire cît şi gust pentru replica promptă. Asimilează repede dintre suspinători adoratorul cel mai potrivit şi îl manipulează la perfecţie. Ştie să se căsătorească din interes. Îşi alege soţi tineri, în putere. Nu o mai reţin bărbaţii trecuţi de 40 de ani. Unele sînt periculoase. Avide, fascinante, îşi consumă literalmente

prada. Devin, fără efort, proxenete. Sînt nişte corupătoare înăscute. Fură soţii şi amanţii altor doamne. Reprezintă un amalgam de perfidie, viciu şi născocire. Adevărata întrupare a "femeii fatale".

Marte. Bun sau rău, cu mare temeritate. Îndrăgostit din convingere, bate toate recordurile de senzualitate şi chiar desfrînare. Are frenezia erotică împinsă pînă la ferocitate. Este întreprinzător, ia femeile cu asalt şi izbuteşte fiindcă aşa îi e năravul... Cît priveşte femeia marţiană, Rem notează că în ea există pornirea să se războiască deliberat cu bărbatul. Dacă e pătrunsă de un clar fluid marţian, nici că se teme de bărbat. Răspunde cu un da sau nu egal de categorice, se lasă posedată sau pălmuieşte, cum îi vine bine. Se mărită tîrziu, preferă pe cei timoraţi, necruţătoare dacă e înşelată, mai ales după ce învaţă să apeleze la revolver. Însă găseşte firesc să înşele dar şi să se ofere într-un vîrtej irezistibil. Dacă este foarte marţiană, e aproape bărbătoasă, orgiacă, impudică, intrînd lesne în analele cronicii judiciare.

Luna. Lunarianul preferă femeile coapte. Dacă alunecă în depravare, o face mai mult din curiozitate decît din plăcere. Pur şi simplu îl atrage dezmăţul ca ipostază speculativă. Este adesea un soţ distrat. Cît o priveşte pe femeie, din această categorie pare marcată de capriciu lunar. Dacă stă sub influenţa lui, atinge culmi de poezie, devine voluptuoasă din curiozitate şi mai deloc din pasiune. Preferă noaptea pentru zbenguieli. Îşi împarte soţul cu amantul, nesăţioasă, perfect conştientă că mai are ceva de aflat, vicioasă, dedată experimentelor, depravării, detracării şi flagelării. Nu-i ocoleşte pe cei care recurg la stupefiante.

Venus. Venusianul este îndatoritor, galant, amator de femei excitante. Venusiana e, în general, femeia ideală, suflet frumos cu trup prezentabil, fidelă şi fecundă pe deasupra. Dar cade lesne în impudoare. Poate, la rîndul ei, să ajungă femeie fatală. Farmecul, graţia şi atracţia degenerează într-un magnetism venal. Corupe pînă şi copii încă cruzi. Pierde orice reţinere. A umplut raftul bibliotecilor cu poveşti ale dezordinelor ei teribile. Se cramponează şi ajunge la stadiul de "metreză-ventuză". Este o cochetă din născare şi o galantă tarifară.

Stadiul special al furcii spre linia de unire înscrisă pe brăţara de la încheietura mîinii este importantă şi merită de luat o lupă pentru un studiu atent.

Furca profetizează separarea morală (dezacordul) dar şi trupească (divorţul sau decesul partenerului). S-ar cere confirmare liniei saturniene. Dacă apare o furcă la debut, avem o indicaţie că după separare se iveşte împăcarea. De felul furtunilor grozave ce se încheie cu apariţia curcubeului pe bolta cerească.

Uranus. - Chirologia a integrat două noi planete descoperite în sistemul solar graţie progreselor astronomiei. Va mai trece timp să le definim exact natura şi repera în palmă. Aici, ne mulţumim să credem că Uranus este o planetă transcendentală, de genul Saturn şi Marte-Jupiter, avînd lăcaşul sub semnul Gemenilor (guvernaţi de Saturn), locul de exil în Leu (Soare), spaţiul de exaltare în Scorpion (Marte) şi punctul de cădere în Taur (Venus).

Uranus este un astru de fluid mental, nervos, mobil, rece, steril, acţionînd asupra nervilor şi creierului. Promovează anormalul, excepţionalul, greul revoltei, geniul lucrului ciudat, neaşteptatul. Ca şi Neptun, se exercită asupra grupurilor şi mai puţin asupra subiecţilor izolaţi; acestora le inculcă egoism, originalitate, excentricitate.

Uranianul pare să fie, în total, un saturnian exasperat, independent, straniu, inimitabil. Dacă e de elită, va îndrăgi metafizica şi exerciţiul ocultist.

Chirologic, are semnele lui Saturn, cu un deget gros de talie (originalitate) sau semnele lui Marte, niciodată ale Soarelui şi nici ale lui Venus.

Le revine observatorilor de mîine să îmbunătăţească

prezentele fişe caracteriale.

Utopici - Tipul agasează, fiind excesiv în toate genurile de raţionament. E un Mercur-Saturn, cu mînă lungă, neagră, noduroasă, plată, galbenă, cu linii numeroase, fine ori adînci. Cea de cap tăioasă, ca o lamă de iatagan; cea a inimii, spre Venus, strîmtă şi plată. Cîmpia lui Marte frămîntată, deget gros debil şi lung, celelalte degete lungi, cu baza largă.

Văduvie - Se înscrie (uneori) pe o linie de unire printr-un punct sau pată neagră ce se formează pe măsură ce se apropie de o stea pe traseul sau la sfîrşitul liniei; sau de săgeţi ce ating linia cu stea la capăt; sau de o stea la capătul liniei scurte (văduvie prematură).

După Rem, dacă sînt mai multe uniri marcate şi văduvia rezultă din linia a doua; înseamnă că partenerul din prima unire trăieşte încă şi că al doilea a murit sau e în pericol de moarte.

În ciuda acestor precizări, să ne ferim de absolutizări şi să adunăm date suplimentare, inclusiv să studiem palma partenerului.

Venerice (boli) - Dacă sînt grave, muntele Lunii se barează puternic, inelul lui Venus primeşte stea, grilă sau cruce aparentă pe Saturn iar liniile curente se îngălbenesc.

A nu se confunda steaua veneriană din mijlocul inelului venusian cu steaua terminală a crimei pasionale pe acelaşi inel.

Sifilisul pare să aştepte mai curînd mercurieni şi saturnieni, blenoragia marţieni şi venusieni. Cît priveşte femeile, lunarienele sînt cele mai expuse îmbolnăvirii organelor genitale şi nu venusienele, cum se crede frecvent.

După Marcelle France, în blenoragie unghia degetului gros este adesea tare liniată, cu precădere dacă sugerează o boală de băşică a udului.

Venus - Principiul după care acţionează Venus se supune armoniei. Dacă ne raportăm la mitul antic şi o considerăm pe Venus drept o potenţialitate divină unică, atunci ea înseamnă Atracţia. Domeniul lui Venus este, prin urmare, cel al valorilor atractive, al acuităţii senzoriale, farmecului, desfăşurării exterioare, evoluţiilor sentimentale.

Venusienii şi venusienele sînt expansivi, nu de maniera solară sau marţiană ci mai curînd demonstrativă, sînt, ca să reluăm trama pe care o ilustrează, amabili, drăguţi, graţioşi, tandri, mîngîietori. Rîd uşor, surîd agreabil. Sînt mai mult risipitori decît generoşi, nu nutresc ură sau invidie. Au noroc, caută să placă, se dovedesc vorbăreţi, optimişti, inconstanţi în prietenie ca şi în dragoste, o idee vanitoşi, fac promisiuni. Inteligenţa lor este vie şi, cumva, superficială. Sînt venusieni numeroşi artişti, dar aceştia se impun în spaţiul muzical, al dansului şi teatrului. Dar îi găsim şi printre bijutieri, parfumeri, modiste şi curtezane. A plăcut Cerului ca toţi să fie venusieni, poate şi fiindcă mulţi alţii nu au farmecul sau vocaţia lor.

Venusienii sînt delicaţi, seducători. Primul lor gînd şi primul gest este şi cel mai bun. Strică lucrurile cu acest impuls iniţial, frapant, spontan. Spontaneitatea e bună, mai trebuie doar să i se imprime şi un grăunte de strategie lucidă. Pentru că e păcat să se strice totul din

cauza minciunii, flatării copilăreşti, pactului încheiat prea uşor cu sociabilitatea, cu arta bucatelor alese, cu darurile scumpe şi toaletele elegante.

Pe latura lui negativă venusianul cade repede în desfrîu, viciu şi chiar bestialitate.

Venus guvernează asupra organelor care seduc: sînii, gîtul, gamba. A lua aminte la bolile venerice cărora le cad victime mai ales venusienii.

Semne chirologice: mînă rotunjită, scurtă, delicată, cu gropiţe (ca în obraji) şi niţel molatică. Degete netede, ascuţite ori spatulate. Deget gros scurt, muntele lui Venus lat, dominant, deseori dungat.

Vînători - Cei mai vestiţi vînători aparţin zodiei lui Marte şi Jupiter. Au degetele spatulate cum le au sportivii, însă amănuntul nu le este neapărat indispensabil. Bunii vînători au drept caracteristici răbdarea (degete lungi, cei cu degete scurte devenind brusc nerăbdători), precizia (nod între a doua şi a treia falangă) şi hotărîre (prima falangă a degetului mic lungă), sînge rece şi destul curaj.

Marte şi Luna tutelează vînătorii de zone mlăştinoase. Diana, explică Desbarolles, este Luna - Luna activă, cu mîna dură. Există în vînător un amestec de energie, ca la militari şi de placiditate, ca la pescari, spre a sta la pîndă îndelung. Vînătoarea la şes place solarilor din cauza ceremonialului propriu. Braconierul este mai degrabă sub influenţa Lunii- Mercur (viclenie, adresă, fantezie, pricepere nocturnă), la care intervine şi celălalt influx, Marte, combinat cu Saturn.

Vîrsta - Ca să găseşti vîrsta subiectului consultat, căreia îi corespunde un eveniment prevăzut de Chiromanţie, trebuie, în prealabil, să cunoşti divizarea parcursului existenţial pe segmente de linii principale. Iată, în consecinţă, schema după care s-ar putea stabili, aproximativ, vîrsta.

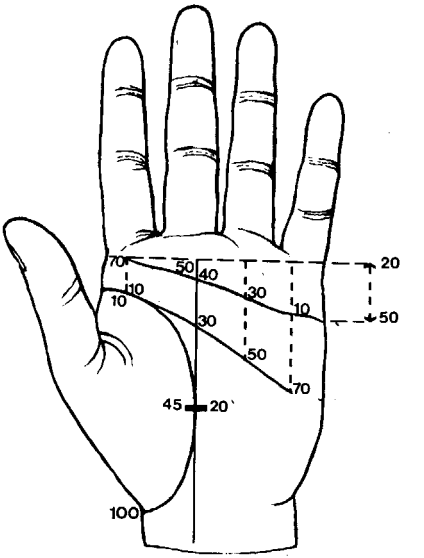

SCHEMA SINCRONISMULUI LINEAR AL MÎINII

Cum se poate deduce din schemă, linia vieţii se împarte de la început între degetul gros şi arătător, la extremitate, într-un fascicol (e vorba de linii presupuse a fi cît mai lungi) de zece perioade de cîte zece ani. Este recomandabil să concentrăm perimetrul de punere în valoare ca să ajungem la maximum o sută de ani. Mijlocul palmei este marcat cu 45, acolo unde, în principiu, linia destinului atinge linia vieţii şi unde aceasta dezvoltă cea mai largă deschidere spre preeminenţa lui Venus. După care începe declinul.

Unii autori adoptă septenarul (perioade de 7 ani). Nu are mare importanţă, fundamental fiind să operezi o compartimentare pe vîrste de la naştere pînă la moarte.

Linia destinului. Ideal este o dreaptă mergînd de la baza căuşului pînă la Saturn şi a atinge linia vieţii în faţa punctului 45 amintit. Acolo ea marchează punctul 20 şi punctul 30 la încrucişare cu linia inimii. Nimic mai logic; destinul nu se afirmă înainte de a împlini 20 de ani şi cunoaşte împlinirea între 30 şi 40. După care declină în hazard ori reuşită.

Linia minţii. Aceeaşi origine ca şi linia vieţii şi sfîrşit de partea celei de şoc. Păstrăm pentru ea punctul 30 din linia destinului. Coborînd perpendicularele din mijlocul celor 4 degete, una de la arătător pînă peste punctul 10 al liniei minţii, cealaltă urmează spre punctele 20, 30, 50 şi 70.

Timpul dragostei. El include anii 30 ce merg de la cuta degetului mic la linia inimii (pînă la încheietura mîinii). Perioada se împarte în două segmente în punctul 30 şi se pot număra 10 ani în sus, 20 de ani în jos. Această divizare este comodă dar cam aproximativă.

Nu vorbim despre segmentarea liniei inimii, destul de întîmplătoare, şi nici de diversele motivări propuse de G.Muchery, Cheiro în raport cu metoda hindusă etc. Şi recomandăm să verificăm măcar o dată, prin linia vitalităţii şi cea saturniană, evenimentele importante regăsindu-se (cînd este cazul) pe cele două linii deodată.

Voiaj - Călătoriile de durată sînt indicate de linii suitoare spre brăţara de la încheietura mîinii sau de linii orizontale pe monticulul lunar. Liniile mari coboară spre vitală pe acelaşi munte al Lunii.

După Balsamo, o linie mergînd de la încheietura mîinii spre arătător anunţă deplasări de durată, exil voluntar şi moarte departe de ţara natală.

Doamna Choisy susţine că dorinţa de a peregrina se încarcă, uneori, de valori obsesionale echivalente cu însăşi călătoria. Ea mai adaugă că dacă o linie de drum corespunde ameliorării liniei saturniene, voiajul va decurge favorabil, ceea ce e logic; va fi, de asemenea, dacă linia este ascendentă sau se alătură saturnienei fără să o traverseze; dacă sfîrşeşte pe o cruce, pe o insulă sau povîrnire, încheierea va fi negativă doar dacă intervine pătratul de protecţie.

Dacă o linie de drum străbate palma şi se îndreaptă spre Jupiter: rezultat politic şi social important; spre Apolo: celebritate; spre Mercur: avere neaşteptată. Dacă linia taie cea naturală şi formează o insulă la întîlnire sau un punct: pericol pentru creier.

Voinţă - Avem imaginea ei în conformitate cu degetul gros, dacă se dovedeşte a fi lung. Însă la degetul gros sînt două falange, iar prima este cea care marchează voinţa ori energia, a doua se raportează la logică. Deci, deget lung şi falangă ungulară: certă voinţă. Să precizăm că numim deget lung cel ce depăşeşte punctul de contact al arătătorului cu palma. Să mai reţinem că înţelesul de deget gros scurt se îmbunătăţeşte graţie unei bune linii de cap, cît şi celei de-a doua falange de deget lung, pentru că atunci subiectul acţionează sub presiunea raţiunii.

La fel, un deget gros, lat corectează un deget gros, minat de slăbiciuni; dispune de o ridicătură a lui Marte proeminentă; să nu uităm că şi o linie de cap adîncă este un semn de energie.

Să reţinem că ne spune mult, în sens critic, diagnosticul legat de un deget gros care se închide în palmă: subiectul în cauză este sclavul instinctului şi cade în abulie.

Voinţa are grade diferite pe care grafologia ştie să le surprindă.

Absenţa voinţei dă o grafie cu bare la E, debile sau nule. Dacă este slabă, voinţa marchează ceva mai apăsat t-ul şi deschide literele a, o, g. Dacă este supusă, ea barează t-ul jos şi dă o scriitură regulată, ordonată, măritoare. Puternică, voinţa se regăseşte într-o grafie fermă, rigidă şi egală.

Spiritul de decizie face bare la t energice şi bine aplicate. Tenacitatea conduce la un grafism cu litera t ca un harpon. Încăpăţînarea extremă conferă scriiturii o înclinaţie angulară şi t-uri în unghi ascuţit. Tot ei îi datorăm barele de la t coborîtoare şi înţepate.

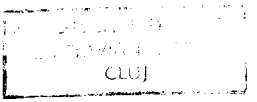

Tabla de materii

Prefaţă . . . 5
Avertisment . . . 7
Îndreptar practic . . . 10
A. - Activitate . . . 14
- Adulter . . . 14
- Albuminurie . . . 17
- Alcoolism . . . 17
- Alienare mentală . . . 17
- Ambiţie . . . 17
- Amprente . . . 18
- Analiza asupra palmei . . . 22
- Apoplexie . . . 24
- Aptitudini . . . 24
- Arterioscleroză . . . 30
- Artritism . . . 30
- Astm . . . 31
- Astrochiromanţia . . . 31
- Avariţie . . . 33
B. - Bibliografie chirologică . . . 34
- Bizarerie . . . 35
- Bucătari . . . 36
- Bunătate . . . 36
C. - Calea Lactee . . . 37
- Cancer . . . 37
- Cîmpia lui Marte . . . 38
- Căsnicii . . . 39
- Cerc . . . 39
- Chirologie - Chromanţie - Chirognomie - Chirofizie . . . 39
- Cloroză . . . 40
- Colecţionari . . . 40
- Comercianţi . . . 41
- Copii . . . 41
- Corespondenţă . . . 42
Tip solar . . . 43
Tip lunar . . . 43
Tip marţian . . . 43
Tip mercurian . . . 44
Tip jupiterian . . . 44
Tip venusian . . . 44
Tip saturnian . . . 45
Tip pămîntean . . . 45

- Creier . . . 45
- Cruce . . . 46
- Culoare . . . 47
- Curaj . . . 48
- Curtezane . . . 48

D. - Dans . . . 49
- Deformație profesională . . . 49
- Degete . . . 50
  - Degete scurte . . . 50
  - Degete groase . . . 50
  - Degete netede . . . 51
  - Degete ascuțite . . . 51
  - Degete strînse . . . 52
  - Deget hipocratic . . . 52
  - Degetul gros . . . 53
- Desfriu . . . 56
- Despotism . . . 58
- Diabet . . . 58
- Diaree . . . 58
- Dimplomație . . . 58
- Disimulare . . . 59
- Doliu . . . 59
- Dragoste . . . 59
- Dungă dorsală la încheietura mîinii . . . 60

E. - Egoism . . . 61
- Entuziam . . . 61
- Epilepsie . . . 62

F. - Falangă . . . 62
- Fatalitate . . . 63
- Febre . . . 65
- Ficat . . . 65
- Francheță . . . 66
- Funcționari . . . 66

G. - Gelozie . . . 66
- Grații . . . 67
- Gută . . . 67

H. - Hoți . . . 68

I. - Imaginație . . . 69
- Index . . . 70
- Infidelitate . . . 70
- Inteligență . . . 71
- Intestine . . . 72
- Inventatori . . . 72

Î. - Îndrăzneală . . . 73
- Încăpățînare . . . 73

J. - Jucători . . . 73
- Jupiter . . . 74

L. - Lașitate . . . 75
- Lenevie . . . 76
- Linii . . . 76
  - 1. Clasare. Denominații . . . 76
  - 2. Observații generale . . . 76
  - Observații clinice . . . 78
- Linia inimii . . . 79
  - Aspect . . . 79
  - Linie îngrădită . . . 81
  - Încrengături . . . 81
  - Observații clinice . . . 82
- Linia destinului . . . 82
  - Interpretare . . . 84
  - Lungime și direcție . . . 84
  - Aspect . . . 86
  - Accidente . . . 86
- Linia de intuiție . . . 86
  - Observații clinice . . . 87
- Linii secundare . . . 87
- Linii de merit personal . . . 88
- Linii ale mutației . . . 88
- Linii de necaz . . . 88
- Linia lui Marte și a Soarelui . . . 88
- Linie de unire între Venus și Mercur . . . 89
- Linie între Lună și Mercur . . . 89
- Linie de unire cu Arta și cu Știința . . . 89
- Linia mercuriană . . . 89
- Linia paradisurilor artificiale . . . 89
- Linia sănătății . . . 89
- Linie a desfriului . . . 90
- Linia copiilor . . . 90
- Linie de influență a lui Venus . . . 91
  - Lungime și direcție . . . 91
  - Aspect . . . 92
  - Accidente . . . 92
  - Observații . . . 92
- Linia minții . . . 93
  - Lungime și direcție . . . 93
  - Aspect . . . 95

Observaţii clinice 95
Interpretare 96
- Linia vieţii 96
Observaţii clinice 97
- Linii de supărări 100
- Longevitate 101
- Luna 102
M. - Marinari 103
- Marte 103
- Mecanici 104
- Medici 105
- Medium 105
- Memorie 106
- Mercur 106
- Micul-Triunghi 107
- Mineri 107
- Mîini 107
Observaţii 110
Notă 111
- Mînie 111
- Moarte 111
- Moşteniri 112
- Munţi 113
- Muntele lui Jupiter 114
- Muntele Lunii 115
- Muntele lui Marte 116
- Muntele lui Mercur 117
- Muntele lui Saturn 117
- Muntele Soarelui 118
- Muntele lui Venus 119
N. - Nebunie 120
Nebunia erotică 120
Nebunia mistică 120
Nebunie sangviniară 121
Nebunie violentă 121
Nebunie a măririlor 121
Nebunie samavolnică 121
Psihoză fără caracter organic 121
Psihozele ce ţin de constituţia genetică 122
- Neptun 124
- Neurastenie 125
- Nevralgii 125
- Noduri 126

O. - Oameni ai bisericii şi recluziuni mînăstireşti 127
- Ochi 127
- Orgoliu 127
P - Palmă 129
- Paralizie 130
- Pătrat 131
- Percuţie 132
- Peri 133
- Pete 133
- Picătura de apă 133
- Picioare 133
- Pictori 134
- Piele 134
- Piept 134
- Prezicere 135
- Proces 135
- Profesori 136
R. - Rase 136
- Răni. Operaţii chirurgicale 136
- Rinichi 137
- Reumatism 137
- Risc 138
- Risipă 138
S. - Samsari 139
- Saturn 139
- Scriitori 140
- Sculptori 141
- Semilune 141
- Semne 141
- Sinonime 142
- Sinucidere 143
- Stele 144
- Stomac 145
- Subalterni 147
- Surditate 147
Ş. - Şansă 147
- Şefi 148
- Şiretenie 148
T. - Temperamente 149
- Terra 152
- Timiditate 152
- Tipologie planetară 152
- Topografie 153

- Trident miraculos 155
- Triunghiuri 155
- Tuberculoză 155
U. - Ucigaşi 156
- Unghii 157
Observaţii 157
- Uniri 158
Jupiter 160
Saturn 161
Soare 161
Mercur 161
Marte 162
Luna 162
Venus 162
Uranus 163
- Utopici 164
V. - Văduvie 164
- Venerice 164
- Venus 165
- Vinători 166
- Vîrsta 166
- Voiaj 169
- Voinţă 169

Tiparul executat la S.C. "HELICON" BANAT S.A.
1900 Timişoara, Calea Aradului 1
Sub comanda nr. 79

1200

HOROS
TELEFC
SAPTAM
001 609 426
Formaţi direct sau comandaţ
cele două cifre din dreptul sem
Berbec 01
Taur
Rac 04
Leu
Balanţa 07
Scorpion
Capricorn 10
Vărsăto
Informaţiile cele
obţinute com
TARO
Cărţile noastre ştiu totu
despre viitorul Dvs.!
Consultaţi-le la telefon
Acesta este un apel
Răspunsul este î
Tariful este de